

Šentjurske

NOVICE

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik X, št. 5

27. maj 2003

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

poštšina plačana pri pošti Celje

Šentjur poje

Franc Zupanc, s.p., AKVONIJA, C. Kozjanskega odreda 13 - Šentjur, tel.: 03/ 749 16 00

MALCE DRUGAČNA TRGOVINA
ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV

Hvala Vam, ker ste prišli, pa prid'te še kaj!

KEA

BOŠTJAN KUKOVIČIČ, S.P.,
LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje
TEL.: 749 00 90

Hruševce
TEL.: 749 16 60

Ljubečna
TEL.: 780 63 00

**Naša ponudba,
Vaš prihranek!**

Sir
Gaudar
Ljubljanske
mlekarnice

898. kg

Lejko
mlekoko
1,4% m.m.
Pomurske
mlekarnice
1 L
+ 10%
ZASTONJ

128. kos
prihranek 31.-

Mineralna
voda
TEMPEL
Kolinska
1,5 L

99. kos
prihranek 40.-

Vino
Laški
Rizling
Ljutomer
1 L

199.-

MINISTVO ZA ZDRAVJE OPOZARJA
"UZJANJE ALKOHOLNIH PIV
POVZROČI ZDRAVSTVENE
POŠKODBE"

Detergent
JAR
1000 ml
+
KRPA
GRATIS

229.- kos

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

Mleko
POMURSKO
3,2 %
1 l

129,90

Čokolešnik
1 kg

999,90

119,90
Brezalkoholna
pijača
ICE
A+C+E
1,5 l

119,90
Brezalkoholna
pijača ORA
1,5 l

Tuna v
olivnem olju
RIO MARE
3 + 1 GRATIS

599,90

Majoneza
VITANEZ
620 g

299,90

Mesni narezek
BELMUR
150 g

139,90

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

NOVO

Kozmetični salon
"BARBARA"
Tržnica Šentjur
tel.: 03/ 57 40 330

NOVO

Za hitro zagorelo polt
z novimi žarnicami
SUPER POWER

Ergoline
soltron
SOLARIJ
SUN FOR YOU

minuta
100 SIT

ali v paketu s popustom
120 minut 10.000 SIT

Barbara Lavre

BAZENI

03/ 749 19 63
www.termix.si

**Dopust in zabava
na vašem vrtu**

PIZZERIA Zanzibar

20 vrst pizz

jedi na žaru

Lipnik pivo

sladice

**OB KONCU TEDNA
DOSTAVA NA DOM**
tel.: 070/ 221 317

VSEBINA

Občinski svet - vroče o dolgovih 4

Opozicija v živem blatu 4

Kvavnica nared,
"tolovajščina" zavira 5

Brutalna demokracija 8

Kaj vse se bo gradilo
v naslednjih štirih letih 8

Tito spet v Šentvidu 14

Jurjevanje po šentjursko 15

ŠN ocenjujejo pevske zборе 17

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco

javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,

pod zaporedno številko 1056

naslednja številka:

(torek)

NOVICE

24. junij 2003

UVODNIK

Franc Kovač

Če bo ploščato, bo lopata...

Šentjurske prometne zagate so vse manj obvladljive. Skozi center Šentjurja gre dnevno že okrog 15.000 vozil, ulica Dušana Kvedra je prava tranzitna prometnica, ob prometnih špicah je že prava umetnost priti preko ceste ali na magistralko. V preteklem pol stoletju, žal, Šentjurčani nismo imeli nobene prometno vizionske oblasti, zapackali smo vse dobre prometne možnosti in zdaj lahko izbiramo le še med slabšimi.

Kakšna je naša prometna prihodnost? Nova občinska oblast sicer govori o prometni študiji, ki naj bi se zgodila zdaj enkrat, to pomeni letos, ali v nekaj naslednjih letih, kar pa je zelo malo in zelo pozno.

Kdo so bili v preteklosti naši prometni strategji, zdaj niti ni več pomembno, dejstvo je le, da so delali tako, da danes nimamo ustreznega prostora za nobeno od najfrekventnejših prometnic skozi Šentjur, za magistralko in severno obvoznico. Pred tremi ali štirimi desetletji naši voditelji morda res niso mogli predvideti današnje prometne gneče, upravičeno pa smo lahko bolj kritični do tistih, ki so razvoj Šentjurja usmerjali v zadnjem desetletju oziroma ga usmerjajo še danes.

Med najbolj zaslužnimi za naš prometni kaos so prav gotovo Grdina, Malovrh in Ratajeva. Pravzaprav je vrstni red ravno obraten, kajti po svojem stažu in strokovni odgovornosti je na prvem mestu vodja občinskega oddelka za okolje in prostor Marija Rataj, na drugem je Malovrh, ki je držal taktirko v rokah celo desetletje, in tretji Grdina, ki mu pravzaprav lahko zamerimo le preveč pragmatično reševanje prometa. Tako Grdina kot Malovrh sta gradila prometnice pretežno agitacijsko, volilno, ko je bilo pomembno volivcem pokazati nekaj otipljivega. Tako so nastali južna obvoznica, podvoz in zamisel nadvoza, podobno se je zgradila ulica D. Kvedra. Pri čemer pravzaprav ne bi bilo nič narobe, če bi bili ti posamezni prometni podvigi del strateške prometne vizije. Žal očitno niso bili, zato smo danes na mestu, od koder ne vidimo naprej.

Kot vse kaže, se bo v isto prometno mišolovko ujela tudi sedanja oblastna garnitura. Razvoj mestnega urbanizma še vedno strokovno usmerja Marija Rataj (čeprav je v preteklosti že prepričljivo dokazala, da ni kos tej nalogi),

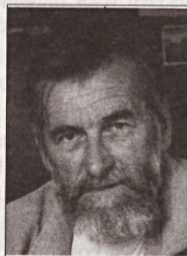
občinska politika pa cinca in si podobno kot njene predhodnice ne upa sneti plašnic, ne upa glasno reči, da je lokacija nadvoza pri Zikošku napaka, da tisti nadvoz ne rešuje šentjurskih prometnih težav, temveč jih samo trajno utrjuje. Ves promet vodi tako skozi Črnolico in Novo vas kot skozi center Šentjurja, obvozna ulica proti severu, ki jo Ratajeva načrtuje v nadaljevanju Ulice talcev, je le pesek v oči. Ker na obzorju ni novih močnih rešitev, pomeni, da se bodo zadeve razvijale naprej po inerciji in liniji manjšega odpora. Ker se je država za naš projekt nadvoza že ogrela in je zanj menda pripravljena dati več kot pol milijarde proračunskih tolarjev, bi vsako »premišljevanje« o drugačnih rešitvah pomenilo zamudo in izgubo tega denarja. Kar je očitno tudi za sedanjo občinsko garnituro največja mora, kajti če zamudijo nadvoz, ne bodo na naslednjih volitvah imeli pokazati nič otipljivega, spektakularnega. Ali obstaja še kak drug bolj verjeten razlog za navdušenje za izgradnjo tega zgrešenega prometnega objekta? Šentjur se bo zaradi vse pogostejših prometnih infarktov in nemogočih življenjskih pogojev prisiljen seliti verjetno v smeri proti Hruševcu, Nova vas in Črnolico se bosta reševali z novo obvoznico ob Voglajni.

Kaj pomeni zbiranje podpisov za ureditev šentjurskega prometa, ki so se ga lotili mladi liberalni demokrati? Mar mladi ne vejo, da stari nadvoz tako rekoč že gradijo? Ali pa gre le za politični marketing, akcijo kar tako, morda pa tudi za rezervno železo v ognju? Njihove zahteve so tako nedorečene, da v resnici niti ne vemo, kaj smo jim podpisali in kaj bi pravzaprav radi. Vse skupaj diši rahlo po megli.

Kje so rešitve? Znale so že iz davne in bližnje preteklosti: nadvoz nekje v smeri Stopč in neposredna povezava z avtocesto v Dramljah. Le tako bi z enim zamahom rešili Črnolico, Novo vas, Kmetijsko šolo, mesto Šentjur, dolino Voglajne, v nadaljevanju tudi Store in Teharje. Gre za veliko denarja, veliko časa in predvsem korajžo odpovedati se trenutnim 500 nadvozniškim milijonom, ki se nam že nasmihajo.

Ker država nima prvega, Šentjurčani ne drugega in tretjega, bo verjetno šlo naprej, kot bo pač šlo.

Bomo našo prometno prihodnost res načrtovali v stilu iz znane zgodbe Frana Milčinskega: »Če bo tisto, kar bo ratalo pod kladivom, bolj ploščato, bo lopata, če bo špičasto, pa motika ali vile«?

S 5. seje občinskega sveta Šentjur Dolgovi burijo duhove

Čoklove izredne seje nismo dočakali, zato pa je bil dnevni red redne seje OS dopolnjen z dvema dodatnima točkama. Bankrot KS Planina ter terjatve in obveznosti občine Šentjur na dan 31.12.2002 sta povzročili obilo pranja umazanega perila. Nekatere stvari so se razjasnile, nekatere pa še bolj zavile v tančico skrivnosti.

Dolg KS Planina

Direktor občinske uprave Palčnik je obrazložil, da je sanacija KS Planina obravnavana že od maja 2002, kjer je občinski svet podal o problematiki svoje mnenje. Občina je izgubila tožbo z Mirkom Kovačem, zato je s poboto skušala zaustaviti naraščajoče obresti. Vrednost tožbe je od 12.12.1995 pa do 21.1.2003 narasla iz 5.5 MIO SIT na katastrofalnih 28.3 MIO SIT. Zato je sklenjen pobot v vrednosti 12 MIO SIT, ki ga bo plačala občina. Ostalo razliko bo KS Planina plačevala iz četrtnine svojih prihodkov v naslednjih letih. Prav tako je Palčnik dodal, da se bo v prihodnosti začelo delati na spremembi statuta občine, kjer se bo zagotovil boljši nadzor nad poslovanjem KS. Diaci (SMS) je poudaril, da je rešitev za Planinčane slaba, da KS ni postopala v skladu z javnimi pooblastili in vprašal, kakšne so povezave med odgovornimi ljudmi.

Zašiljene

»V politični kulturi ima oblast 100 dni časa, da je opozicija ne nadleguje.« Janez Čokl (SLS) o političnem bontonu.

Oglasil se je bivši podžupan Čokl (SLS), ki je na prejšnji seji dal pobudo za izredno sejo. Pojasnil je, da je tožeča stranka Mirko Kovač bil tesno povezan z obema vodstvom KS (predsednik KS Roman Planko je bil zaposlen v Montparisu). KS naj bi imela tudi veliko premoženja, ker je formalni lastnik Montparisa, bi lahko odplačal izgubljeno tožbo. Čokl je prav tako pomahal s kupom dovoljenj, potrebnih za gradnjo, ki so - zanimivo - bili dobljeni v zelo kratkem času in se glasijo na KS.

Kdo je kriv?

Podžupan Korže (SDS) je obtožil Čokla, da je sokrivec, in da bi kot nekdanji podžupan, ki je vedel, kaj se dogaja, že zdavnaj moral ustaviti stvar. Diaci mu je potrdil in se strinjal, da je prejšnja oblast sokriva, in vprašal, zakaj je občinski svet dobil šele zdaj potrebne dokumente. Čokl je sicer kasneje soodgovornost sprejel, vendar samo, če mu jo bodo dokazali. Dodal je tudi, da so račune KS Planina spravljali v predal in jih do februarja letos ni nihče videl.

Zupanc (LDS) je prejšnjo občinsko oblast pozval, naj se ne spreneveda, saj so maja lani sprejeli sklepe na občinskem svetu, da se sprožijo kazenski postopki za odgovorne, da se ugotovi zadolženost in se pristopi k sanaciji, ki pa niso bili realizirani. Gregor Kovač (SDS) je pojasnil, da je sodba sicer pravnomočna, da pa občina ni dolžna plačati tega računa,

Zašiljene

»Kritično je bilo pri Rdečem križu, ko je Jelinč dajal kredite in jih dobil vrnjene samo 50-odstotno, tukaj pa še 10% ne bomo dobili.« Lubo Žafran (SDS) o kreditni politiki občine.

temveč naj KS proda svoje premoženje in s tem odplača dolgove. Očitno je, da gre za najmanj prekoračitev pooblastil, če ne tudi za kazensko odgovornost.

Da so stvari še precej nejasne, je tudi razvidno iz poročila finančnega poslovanja, ki ga je izvedla neodvisna svetovalna hiša. V tem poročilu opozarja na dejstvo, da Občina Šentjur še ni sprejela Pravilnika o računovodstvu občine in naj se v okviru tega izdelajo tudi navodila za izvajanje računovodstva krajevnih skupnosti. KS Planina v svojih poslovnih knjigah ne izkazuje celotnega premoženja. V letu 2000 je skupna vrednost investicij znašala 5.1 MIO SIT in do konca tega leta je bilo realiziranih za kar 20.6 MIO SIT investicijskih del. Splošna ugotovitev je, da pri oddaji del KS Planina ni postopala v skladu z Zakonom o javnih naročilih. Občinski svet je glasoval za plan sanacije s 15 svetniki za in 5 proti.

Črni oblaki tudi nad občino

Pod naslednjo točko dnevnega reda so svetniki obravnavali terjatve in obveznosti Občine Šentjur na dan 31.12.2002. Nekdanji podžupan Čokl, čigar namen je bil opravičiti 600 MIO SIT zadolženosti občine, je poudaril, da gre za nekorektnost. Iz leta 2001 je bilo 192 MIO SIT dolgov, tožba Vegrad izvira iz OŠ Prevorje, vendar je vložena tudi proti-tožba zaradi neizpolnjevanja pogodbe pri gradnji avtobusne postaje. Kratkoročne obveznosti, ki jih je odkril lani in naj bi znašale 76 MIO SIT, naj bi se knjižile v breme konta 260 kot obveznosti, katerih upnik ni znan. Terjatve pa so še do Istrabenza (33 MIO SIT), ki po pojasnilu finančnice Methansove nimajo knjižne

Opozicija v lastnem živem blatu

V demokraciji je nujno, da vsaka nova neobremenjena garnitura izpod preproge počistiti vse tisto, kar se je pred tem pometalo pod njega. Očitno nekateri težko dojamejo dolžnosti nove ekipe, da najprej preveri zatečeno stanje. To se je zgodilo tudi po zadnjih volitvah v občini Šentjur.

Nova ekipa je opravila skrben pregled celotnih občinskih javnih financ, torej tudi krajevnih skupnosti in nekaterih javnih podjetij in zavodov, ki jih je ustanovila občina. Navedeno so od nas občanke in občani tudi pričakovali, kot smo obljubili pred volitvami. Glede na situacijo, na kakršno smo naleteli, pa drži, da je bila še malo slabša, kot smo pričakovali. Toda kot dobri in skrbni gospodarji smo jo dolžni sanirati in jo tudi bomo. Interna revizorka je pregledala stanje občinskih javnih financ in pripravila poročilo. Nikogar nismo osebno izpostavljali, obtoževali ali celo žalili. Vendar pa je očitno, da smo kljub temu stopili nekomu na rep. Ugotovljena dejstva so nekateri v opoziciji vzeli osebno in jih skušali opravičevati, s tem pa so še bolj zakopavali sebe. Trditev, da dolgovi niso taki, kot so predstavljeni, izgleda, kot da ne znamo seštevati kratkoročnih, dolgoročnih in drugih obveznosti, ki nas kot občino tako in drugače zadevajo (tožbe, zadolženost KS in drugo). Vse to bo morala plačati občina. Zakaj bi torej tiščali glavo v pesek?

Razprava pa je na površje prinesla še celo vrsto drugih nečednosti, ki so jih počeli v preteklih letih. Visokodoneče besede prizadetih so se kar same razblinile ob dotiku z resnico in realnostjo njihovih preteklih dejanj. Bolj ko so razpredali probleme, bolj so lezli v lastno živo blato. Očitno je, da je bila prvotna namera opozicije metati pesek med kolesje sedanji vodilni občinski garnituri, kar se je na koncu povsem izjalovilo.

Tudi v primeru krajevne skupnosti Planina je dejstvo, da je župan Tisel pripravil zelo kakovosten vsebinsko in pravno korekten program sanacije, ki je koristen za celotno občino in navedeno krajevno skupnost. Z uspešnimi pogajanjmi je ustavil naraščanje zamudnih obresti in bistveno zmanjšal obveznost. Zaradi izgubljene tožbe, v kateri naj bi tudi občina iz preteklega obdobja nosila soodgovornost, je pristopila neposredno k reševanju problema.

Odperto je ostalo vprašanje odgovornosti vpletenih. Politična in moralna je prav gotovo porazdeljena med akterje in funkcionarje tistega časa na krajevni in občinski ravni, saj so tudi slednji dopuščali, da je krajevna skupnost delala po svoje, brez potrebnega nadzora, ker se niso dovolj zanimali za njeno delo, poslovanje in probleme, in ji pri tem pomagali. Lahkomiselno so delali, kot da problematika ne tangira občine, čeprav so vedeli oziroma bi morali vedeti, da tako pravna kot vsebinska in moralna odgovornost obstaja. Dopustili so, da so zakonske zamudne obresti, ki so zelo visoke kaznovalne obresti,

neovirano tekle in se niso trudili tudi po tem, ko je sodba izšla, da bi se ustavilo naglo naraščanje dolga. Po izidu sodbe niso pomagali krajevni skupnosti, da bi skupaj preučili možnost pritožbe. Prav tako pa ni resnih znakov, da bi se tedanje občinsko vodstvo zavzelo trudilo za iskanje kakršnihkoli realnih rešitev. Istočasno odgovorni občinski funkcionarji niso pristopili k strokovnemu reševanju nekaterih spornih vprašanj v občinskih finančah. Določene terjatve in obveznosti sploh niso bile zavedene v poslovnih knjigah in niso bila izvedena potrebna knjigovodska in pravna dejanja, kot zahtevajo pravila stroke. Kar pa se tiče ugotavljanja kazenske odgovornosti, se ve, da so za to pristojni organi v našem sistemu.

Ponovno se je pokazalo, da je očitno cilj opozicije predvsem, da se ukvarjamo sami s seboj. To se je pokazalo tudi, ko so predlagatelji navedenih točk vztrajali z njihovo obravnavo pred sprejemom proračuna občine, kot enega temeljnih in najpomembnejših dokumentov. Tudi tu se je izkazalo, da so bili amandmaji opozicije usmerjeni bolj v skrb za njihovo promocijo kot v kake resne rešitve. Po poslovniku bi morali posredovati predloge v desetih dneh po prvi obravnavi proračuna na občinskem svetu, kar bi omogočilo tudi njihovo resno vsebinsko obravnavo. Pa v navedenem času niso posredovali niti enega predloga.

Vse to kaže na globoko krizo in frustracije v opoziciji. Koristneje bi bilo, če bi soočali predvsem poglede o tem, kje in kako bomo lahko gradili ceste, pločnike, stanovanja, šolske, kulturne in športne objekte, vodovode, omogočili investicije za odpiranje novih delovnih mest ter materialno in duhovno razvijali našo občino. Zato sem na zadnji seji pri proračunski obravnavi navrgel nekaj tez o šentjurski obvoznici, predstaviti nadvoza in druge, za katere v koaliciji mislimo zelo resno. Kako je na to reagirala opozicija, nima smisla izgubljeni besed.

Jože Artnak

osnove. Po Čoklovih trditvah naj bi bil tudi Alpos dolžan občini 95 MIO SIT iz naslova obveznosti in deleža pri Geoplinu. Kovač (SDS) je zahteval, da se najdejo papirji, ki morajo biti arhivirani najmanj 10 let. Opozoril je tudi na dane kredite občine Elegantu, E-Športu, Tolu, Grudi-Jurmesu in vsem podjetjem, ki so bili dani brez ustreznega zavarovanja in se bo občina za ta denar obrisala pod nosom.

V poskusu, da Čokl ubrani dobro ime takratne vladajoče stranke in svojega stolčka, je kot podžupan skušal misli svetnikov usmeriti predvsem v obveznosti, ki jih drugi dolgujejo občini, kar mu je tudi uspelo. Po krajši debati so svetniki z 18 glasovi za in 7 proti podprli sklep, da je občinski svet seznanjen z obveznostmi in terjatvami Občine Šentjur.

Amandmajem - ne

Tri dni pred sejo je bilo vloženih kar nekaj amandmajev na proračuna 2003 in 2004. Sprejet je bil le županov amandma, da se iz cestnega odseka Dole-Proseniško vzame 2 MIO SIT in se jih prenese na vodovod Dramlje - Vodule - Jazbine. Zapletlo se je pri amandmajih, ki jih je vložila stranka SMS. Predsednik odbora za normativne akte Sebastjan Jaklič (LDS) je zavrnil amandmaje, ker niso bili pravilno vloženi. Vloži jih lahko le občinski svetnik in ne politična stranka. Zavrnitev je povzročila v dvorani kar nekaj živčnosti. Po burni debati so svetniki izglasovali, da se amandmaji SMS dajo na glasovanje.

Vsi predlagani amandmaji svetnikov Kolarja (SLS), Čokla (SLS) in SMS so bili zavrnjeni. Še najbližje sprejetju je bil amandma, da se Mladinskemu svetu Šentjur namenijo 1 MIO SIT. Amandma je bil sicer izglasovan 12 za in 4 proti, vendar ni dobil potrebne večinske podpore (14

za). Po končanem glasovanju je Diaci izrazil obžalovanje, da sklepi niso bili sprejeti, ravno zaradi tega, ker njegova stranka ni v koaliciji. Podžupan Artnak (LDS) je obrazložil, da koalicija ni dajala praktičnih obljub volivcem, kot so jih dajali ostali. Koalicija je obljubila samo, da bodo delali transparentno, kar je tudi odlika tega proračuna kot posledica sprejetih proračunskih načel.

Proračuna za leti 2003 in 2004 sta bila sprejeta s 15 in 16 za ter 8 in 9 glasovi proti.

Predkupna pravica

Z januarjem letošnjega leta je stopil v veljavo zakon, ki med drugim ureja prostorsko načrtovanje za izvajanje načrtovanih prostorskih ureditev. Občina naj bi glede na odlok, ki zajema samo zemljišča, na katerih se dolgoročno predvideva gradnja objektov in ne razpršenih gradenj, imela predkupno pravico. Ta odlok vključuje tudi morebitno traso za gradnjo obvoznice sever-jug. Odlok so svetniki kar z 20 glasovi za in dvema proti podprli.

Razno

Pod točko razno je Diaci izpostavil plaz v Borovšah, ki ogroža stanovanjsko hišo ter cesto mimo Vrbnega, ki je potrebna popravila. Jaklič (LDS) je zahteval dodatna pojasnila glede zimske službe, Kovač (SDS) pa je predlagal, da se svetnikom dostavi seznam stvarnega premoženja KS Planina, Artnak pa je zahteval seznam celotnega premoženja občine in vseh KS-ov.

lg

Klavnica nared, »tolovajščina« še v akciji

V šentjurski klavnici je nova klavna linija že postavljena, opravili so tudi že poskusno klanje, vendar pa zadeve še niso rešene. Čakajo še na rezultate javne razprave (o odloku o prostorsko ureditvenih pogojih, ki se bo zgodila 12. junija!) in direktor Štukelj upa, da bosta temu dejanju hitro sledila gradbeno in uporabno dovoljenje.

Farma Uhan je šentjursko občinsko »klavniško komisijo« 18. in 19. maja peljala v nemški Ulm, kjer naj bi jih prepričali, da klavnica sredi evropskega mesta ni ekološki bav bav.

Gospod direktor, težave klavnice z občinarji in državo se nadaljujejo. Kako zdaj pravzaprav zadeve stojijo?

Po mojem prepričanju ni formalnih zadržkov za pričetek dela na novi liniji. Mi sami smo ustavili klanje, sami ga lahko spet poženemo, naloga inšpekcij pa je, da ugotovijo, če morda res onesnažujemo okolje, in nas kaznujejo ali ustavijo delo. Naši ekološki problemi se dejansko morajo rešiti šele do konca leta 2007, toda ker ne želimo prenapenjati loka in se zameriti šentjurskim ljubijem, bomo pač naredili vse in počakali na ustreznega dovoljenja. Kar seveda ne pomeni, da ne bomo šli v poskusno proizvodnjo. Problem z odpadnimi vodami smo rešili trenutno tako, da jih

vozimo v čistilno napravo na Ptuj, smo pa v resnih dogovorih, da najamemo ali kupimo kontejnersko biološko čistilno napravo, za katero ne potrebujemo gradbene dokumentacije ter z njo premostimo čas do izgradnje šentjurske komunalne čistilne naprave. Vsebinsko smo že zadostili vsem predpisom, realno zagotovili boljše ekološke pogoje, kot jih je klavnica imela kdajkoli prej, in res ne vidim pravega razloga, da stvar ne bi stekla. Seveda v kolikor nam različni šentjurski lobiji, ki jih sam imenujem kar »tolovajščina«, ne bodo nametali pod noge novih polen.

Kako je z odpuščanjem delavcev, z odnosi z Jurmesom, Hribom?

Odpovedne roke smo podaljšali do 1. junija, zaenkrat smo odpustili le 9 delavcev, vendar pa gre v teh primerih za več ali manj redno prekinitev delovnega razmerja.

Z Jurmesom imamo težave, spet se nam kopičijo njihovi dolgovi. S 25. aprilom smo dejansko prekinili z njimi poslovanje, ker zamujajo s plačilom preko 50 milijonov SIT. Z Jurmesom se ne nameravamo več obremenjevati, po mojem mnenju je le vprašanje časa, kdaj ga bodo vzele v precep druge institucije.

Da, ponovno smo vzpostavili odnose s Hribom d.o.o., dali smo jim v najem naš diskont Jurij, upam, da v dobro za oba partnerja.

F.K.

Zasedenost občinskih odborov

Blišč in beda šentjurskih strank

O šentjurskem občinskem svetu je v Šentjurskih novicah več ali manj znano vse. Tokrat bomo pozornost obrnili k občinskim odborom, ki so zanimiv špas. To so debatni krožki, ki v določenih primerih odločilno svetujejo občinskemu svetu (zlasti komisija za kadrovske zadeve, volitve in imenovanja). V njih naj bi se kovale številne občinske strategije, njihova največja prednost pa naj bi bila, da so v njih vse stranke izenačene.

Odborniki so lahko npr. zelo sposobni ljudje in pokrivajo mnogo področij ter za stranko žrtvujejo telo in dušo, po drugi strani pa je to lahko odraz resnosti in celo demokratičnosti stranke. Tako se skoraj ne bi smeli zgoditi nekateri odkloni, ki jim bomo priča v naslednjih vrsticah. Morda tudi ideja za koga, ki se ukvarja z akti?

Predvsem zanimiv je način, na katerega šentjurske stranke in stranke zapolnjujejo stolčke. V skupno 11 odborih je tako na voljo 88 mest, zapolnjuje pa jih 60 ljudi. Članom občinskih odborov pritiče tudi sejnina, ki jo določa poseben pravilnik in trenutno znaša okoli 7.400 SIT, predsedniki odborov pa se potolažijo z enajstimi tisočaki. Vsi odborniki imajo štiriletni mandat, tako da lahko ob povprečni aktivnosti odborov svoje odrekanje za blagor občine kar pošteno nadomestijo.

Posploševanje je pri politiki nehvaležna stvar, vendar stranke v odbore lahko izvolijo, nekatere bolj verjetno delegirajo, tudi ljudi, ki niso člani občinskih svetov; natančneje, kar polovica jih je lahko *zunanjih*. Glede na to, da so več ali manj vse stranke navzven dajale vtis, kot da prekipevajo od strokovnosti in raznolikosti kadrov, ter je bila zapolnitev 26 mest na volilnih listah v treh enotah tudi precej srce parajoča, saj so morale odsloviti veliko dobrih kadrov, bi lahko pričakovali, da se bo to odražalo tudi v občinskih odborih.

Strankarski rentgen

Najbolj čista je LDS. 11 odborov, 11 ljudi. Nekoliko bolj varčni s kadri so bili pri SDS, SLS in SMS, saj so v dva odbora izvolili tj. delegirali dvakrat po dva primerka; pri *desnih socialdemokratih* sta čast doživela Gregor Kovač in Ludvik Žafran, pri ljudskih sta to Janez Čokl in Martin Luskar, pri tamladih pa Boris Belej in Jernej Košak. Tu bi ŠN nekako

zaključile zgodbo o strankah, ki si nekako zaslužijo oceno resne stranke.

In kateri so tisti, ki smo jih pri ŠN etiketirali z manjšo resnostjo? Morda se tudi motimo, saj bi lahko ponekod prišlo tudi do drugačne strategije kot npr., da se delo ne razprši preveč itd.

Pri ZLSD sedi Viljem Zatler v treh odborih, enako kot tudi Florjan Cveto Erjavec, vendar slednji posredno morda še v večih, saj se omenjeni priimek v drugih odborih ponovi dvakrat v obliki Uroša in Nevenke.

Še večji grešniki so pri SNS, saj sta Alojz Hiti in Ivan Jager v dveh, Sandi Kovačič pa kar v petih odborih, za nameček pa so si s Cvetko Jager privoščili podoben štos kot ZLSD in NSi.

Na zadnje mesto smo družno montirali DeSUS in NSi. Stanko Artiček in Franc Gračnar sta sedaj verjetno že v odlični kondiciji, saj jo potrebujeta za sedenje v kar šestih odborih. Če pa že iščemo neslavne zmagovalce, pa ugotavljamo, da naslov pripada NSi, saj je v njihovem talonu odbornikov tudi par Arzenškovih.

Poglejmo si še, kako so odbori porazdeljeni glede na predsedstvo. LDS obvladuje tri stolčke, kolikor jih ima tudi koalicijska zaveznica SDS. Tretja partnerica v koalicijski postelji NSi greje eno predsedniško sedišče. Od opozicijskih strank ima ZLSD dva predsednika, ostale stranke pa ne, vendar je res, da dva odbora še nimata uradno potrjenega vodstva. Šentjurske stranke so že dolgo znane tudi kot *ljubiteljice* ženskih kvot, tako da je zastopanost žensk v odborih 10-odstotna.

Kratek vpogled v občinske odbore daje ob izkušnjah - koliko stranke, razen pred volitvami, dejansko delajo z »bazo« - žalosten a odločen vtis, da je šentjurska politična scena, ki se odvija v najožjih krogih, že prav potrebna odpiranja vrat in prevetritve.

br

Iz županove pisarne

Proračun je sprejet

80% proračunskih izdatkov je tako rekoč zacementiranih, od preostanka sredstev bo šlo največ za cesto Proseniško - Dole in vodovode v Slivnici. Prednost bodo imeli programi, v katerih s svojimi sredstvi sodelujejo občani oziroma KS (npr. pločnik v Stopčah, brezplačna zemljišča za trase vodovodov...).

Projektni svet in severna obvoznica

Imenovan je bil projektni svet, ki bo usmerjal in spremljal občinske prostorske načrte. Sestavljen je kombinirano strokovno - politično. V njem so župan Tisel, podžupan Artnak, direktor uprave Palčnik, Vili Zatler, Marija Rataj, Brigita Škoberne, Edi Peperko, Marko Gorečan in Igor Gorjup.

Sprememba lokacije nadvoza in načrtovanje severne obvoznice je prva zamisel projektnega sveta. Na »flumastri« ravni se projektni svet zavzema za prestavitev nadvoza na drugo stran Kmetijske šole in za obvoznico preko Bezovja in Kamenega.

Klavnica

V načelu so zadeve dogovorjene in če na javni razgrnitvi ne bo bistvenih sprememb, bo klavnica dobila zeleno luč za okoljevarstveno soglasje. Predstavniki občinske »klavniške« komisije Arzenšek, Stiglic in Gorjup so bili na obisku v klavnici v Ulmu, kjer so se prepričali o ustreznosti prenovljene šentjurske klavnice. Komisija je postavila klavnici še štiri pripombe oziroma zahteve: namestitev filtra na depozu, biološko kontejnersko napravo za prečiščevanje odpadnih voda, zvočno in protismradno zaščito ob cesti, ureditev dovoza v klavnico.

Mercator in Petrol dogovorjena

Sklenjen je bil dogovor z Mercatorjem in Petrolom o financiranju odvodnjavanja bodočega gradbišča v bližini Akvonijskega in bivšega E-športa. Objavljen je že bil razpis za ta projekt, ki ga bo izvedla občina s sredstvi za komunalno opremljanje zemljišč.

Razpis za idejni načrt za stanovanjski blok

Po spremembi lokacije za knjižnico je prišlo tudi do spremembe načrta za izgradnjo stanovanjskega bloka v nadaljevanju ulice Valentina Orožna. V bloku naj bi bilo okrog 30 neprofitnih stanovanj, od tega jih bo polovico zgradil in prevzel v last Republiški stanovanjski sklad.

Muzej na Planini

Stari zdravstveni dom bo preurejen v muzej in naj bi postal zanimiva turistična točka. Muzejski zbirki NOB se bosta pridružili še Šmidova etnološka zbirka in spominska zbirka mladinskih delovnih brigad. Predvidena investicija je 6 milijonov SIT.

Opozicijski forum

»Vam vse zavrremo skupaj ali vsakega posebej?«

Tako so izzvenele besede župana, ko smo si dokazovali, ali so amandmaji SMS vloženi pravilno ali ne. Te besede so bile jasen znak, kakšna je namera koalicije, ki je na volitvah župana podprla. Kljub mnogim lepim besedam o drugačnem načinu dela, o strokovnem pristopu k reševanju problemov, o skupnem iskanju rešitev. In tako so vsi amandmaji padali kot zrele hruške, rdeča nit negativnih obrazložitvev pa je bila, da sredstev ni na razpolago. To je najlažje napisati in glede na točke, ki smo jih predhodno obravnavali, je tudi vse jasno. Sredstva so za izgubljene tožbe, poravnave, kredite, za katere se že vnaprej ve, da ne bodo vrnjeni. In pa za tekoče odhodke z indeksom 135. O razvojni naravnosti proračuna pa le sledeče: proračun ima indeks 116. Investicijski odhodki, ki edini povečujejo vrednost stvarnega premoženja občine, pa 101. Vloženih je bilo kup amandmajev od sredstev za ureditev ceste Pod Vrbo, ki je »v programu« že od izgradnje Doma starejših občanov naprej, do celotnega spektra reševanja problematike mladih (mladinski svet, MKC, deloma štipendijski sklad), šport nadarjenih otrok itd. Ključni pa so bili trije predlogi in sicer za samostojne in NEDVOUMNE postavke za prometno študijo Šentjurja, s poudarkom na obvoznici, industrijska cona vzhod - ob avtocesti in strategijo razvoja občine Šentjur. Le-ta je ključna za bodoče planiranje razvoja občine in bi morala opredeliti vizijo ter dati strokovno in s čim širšim konsenzom sprejete smernice za

nadaljnje občinske proračune. Druga dva zgoraj omenjena predloga sta povezana in odvisna tudi od prejšnjega. Trdim, da je v prihodnje potrebno opredeliti in razmišljati o industrijski coni (oz. poslovno-obrtni) ob avtocesti, ki bo locirana nekje med avtocesto in bodočo obvoznico. Strokovne podlage bi se morale pripraviti na podlagi pripravljenih amandmajev. Skratka gre za zaokrožen sklop razvojno naravnanih predlogov. In predvsem NEDVOUMNIH. Dalje ne bom komentiral, čeprav priznam, da me razmišljanje pelje tudi dalje in me je peljalo tudi na sami seji.

Besede prvega moža občine bi morale biti povezovalne, s poslušom za nasprotne predloge, z iskanjem čim širšega konsenza, čemur bi hočeš nočeš sledila tudi koalicija s podžupani in tudi opozicija. Že vnaprejšnje izključevanje kogarkoli je neproduktivno in škodljivo.

Žal, takšno je razmišljanje sedanje občinske garniture, ki za svoje napake išče opravičilo v občinskih uradnicah, ki »narobe zapišejo zapisnik«, »pozabljajo poslati zelo pomembno gradivo« in nenazadnje tudi v pričakovanju, da bo opozicija zgolj nemo opazovala vso dogajanje.

Kritične, vendar konstruktivne pripombe, bi morale biti vsaki vladi v pomoč pri iskanju čim boljših rešitev, ne glede na predlagatelja. Pripombe SMS so dobronamerne in konstruktivne, kar bo slej ko prej ugotovila tudi občinska oblast in bo naše predloge upoštevala že pri jesenskem rebalansu. Pustimo se presenetiti.

Marko Diaci

OBČINA ŠENTJUR
OBJAVLJA

Sklep o javni razgrnitvi osnutka prostorskih ureditvenih pogojev Občine Šentjur

Na podlagi 7. člena programa priprave prostorsko ureditvenih pogojev Občine Šentjur (Ur. list RS, št.: 117/02) sprejem naslednji

SKLEP

1. člen

Javno se razgrne osnutek prostorskih ureditvenih pogojev Občine Šentjur, ki ga je izdelala RRD - Regijska razvojna družba, iz Domžal, pod delovno št.: 03/2003, z datumom april/2003.

2. člen

Osnutek prostorsko ureditvenih pogojev Občine Šentjur bo razgrnjen v prostorih Občine Šentjur, Oddelek za varstvo okolja, urejanja prostora in gospodarske javne službe, Mestni trg 10, Šentjur, in je na vpogled med uradnimi urami, soba 57. III. Nadstropje.

3. člen

Javna razgrnitev bo trajala 30 dni od objave tega sklepa.

4. člen

V času javne razgrnitve lahko k navedenemu prostorskemu aktu podajo pripombe pravne in fizične osebe. Pripombe posredujejo pisno, na elektronski naslov obcina.sentjur@obc-sentjur.si ali jih vpišejo v knjigo pripomb o prostorskih javnih razgrnitvah. Rok za oddajo pripomb poteče z zadnjim dnevom razgrnitve.

5. člen

V času javne razgrnitve bodo javne razprave po posameznih krajevnih skupnostih po naslednjem vrstnem redu:

- KS Dramlje; 26.05. 2003, v prostorih Slomškovega doma v Dramljah, ob 16.00 uri
- KS Ponikva; 26.05. 2003, v prostorih Kulturnega doma Ponikva, ob 18.00 uri
- KS Prevorje; 29.05. 2003, v prostorih Osnovne šole Prevorje, ob 16.00 uri
- KS Blagovna; 29.05. 2003, v prostorih Osnovne šole Blagovna, ob 18.30 uri
- KS Slivnica pri Celju; 02.06. 2003, v prostorih Kulturnega doma Slivnica, ob 16.00 uri
- KS Loka pri Žusmu; 02.06. 2003, v prostorih Osnovne šole Loka, ob 18.00 uri
- KS Kalobje; 09. 06. 2003, v prostorih Osnovne šole Kalobje, ob 16.00 uri
- KS Planina pri Sevnici; 09.06. 2003, v prostorih Osnovne šole Planina, ob 18.00 uri
- KS Šentjur - mesto in KS Šentjur okolica, 12.06. 2003, v veliki sejni dvorani Občine Šentjur, ob 16.00 uri.

ŽUPAN
Štefan TISEL

Občinski razvojni programi 2003 - 2006

Kaj in kje se bo gradilo v naslednjih 4 letih?

Hkrati z letošnjim občinskim proračunom je bil sprejet tudi zanimiv dokument, ki nosi nekoliko zavajajoč naslov Načrt razvojnih programov. Če sem ga prav razumel, ne gre za »teorijo«, temveč za zelo konkretne investicije v občinsko gospodarsko in družbeno infrastrukturo. Zamisel preglednega načrtovanja občinskih vlaganj v obdobju celega mandata je vsekakor ena od vzpodbudnih odločitev novih občinskih oblasti. Če so načrtovali pošteno, bom poskušal oceniti, če pa tudi realno, bo pokazala prihodnost.

V štirih letih 3,2 milijarde tolarjev investicij.

Iz občinskega proračuna naj bi v naslednjih 4 letih šlo za različne investicije 1,93 milijarde SIT, država Slovenija pa naj bi v projekte iz svoje pristojnosti (ceste, šole, nadvoz...) vložila 1,26 milijarde SIT. Številke so kar spodbudne, skoraj nekoliko preveč, da bi jim človek povsem zaupal. Vsako leto tega mandata občinskega sveta naj bi v občinsko infrastrukturo vložili po 800 milijonov SIT.

Je to realno veliko ali malo, je težko oceniti. Pravo sliko bi dala le primerjava z vloženim denarjem v preteklih desetih letih, teh podatkov pa ni na razpolago. Čeprav se je v zadnjem desetletju kar veliko gradilo (šoli Hruševac in Prevorje, vodovodi, podvoz, Dom starejših občanov...), bi tvegal oceno, da je nova investicijska projekcija zelo smela. In preoptimistična.

Zanimivo: KS, ki naj bi v skladu z našimi domačimi predvolilnimi političnimi ponudbami imele večjo vlogo in več pristojnosti, bodo zbrale in razporedile vsega 30 milijonov investicijskega denarja, kar znaša celo manj kot 1% načrtovane vsote.

Vodovodi: 407 milijonov

Vodule - Jazbine 6,7 M, Straža na gori 45 M, Slivnica - Paridol 148 M, Kalobje 91 M, Hrastje - Lopaca 91 M, Rifnik 40 M. Občinski proračun naj bi dal 333 M, država pa 74 M.

Modernizacija cest (asfaltiranje): 101 milijon
Šentvid - Podlog 27 M, Kalobje - Vezovje 24 M, Bobovo - Slgora 30 M, Presečno - Žegar 20 M. 30% (30M) bo šlo iz blagajn krajevnih skupnosti.

Investicijsko vzdrževanje cest: 295 milijonov

Dole - Proseniško 125 M, Dolga gora 79 M, Bovše 45M, Praprotno 5,5 M, Klavnica 8 M, most Uniše 6,3 M, Pločniki N. vas, Vrbno 14 M, pešpot v Hruševac 2,6 M, pločnik Dole 4,6 M, pločnik Ponikva 2,1 M.

Kanalizacija in ČN: 278,6 milijonov

Proseniško 28 M, Planina 65 M, Primož 52 M, ČN Šentjur 128 M, Dramlje 5,4 M.

Državni projekti: 1.254 milijonov

Krožišče Dole 86,7 M (participacija občine je 20 M), center Gorice 191,5 M (občina 30 M), pločnik N. vas 239,6 M (občina 68 M), pločnik Vrbno 110 M (občina 20 M), nadvoz 625,7 M (občina 100 M). Participacija občine je 238 M.

Stanovanja: 135 milijonov

Občinski poslovni prostori 30 M, nakup stanovanj 85M, rekon. Planina št.38 20 M.

Zdravstveni dom: 56,5 milijonov (ZD 42 M, država 14,5 M)

Šole: 324,5 milijonov

Ponikva 250 M (občina 150 M), Loka 60 M (občina 45 M), Prevorje 14,5.

Športni objekti: 87,4 milijonov

Telovadnica OŠ FM 25 M (občina 21,5 M), Športni park 7,3 M, Atletska steza 52 M (občina 48 M), balinišče Slivnica 0,6 M, igrišče N. vas 1 M, igrišče D. gora 1,5 M.

Kultura: 279 milijonov

Knjižnica Šentjur 170 M (občina 146 M), vrt Ipavčeve hiše 20 M, muzej Šentjur 40 M, muzej Rifnik 43 M, muzej Planina 6 M.

Je proračun naravnan razvojno?

»Razvojno naravnan proračun« je najpogostejše uporabljena politična floskula tako zagovornikov kot kritikov proračuna. Konkretizirati bi jo bilo mogoče samo s primerjavami preteklih proračunov in proračunov sosednjih občin, žal teh podatkov, ki bi bili vsaj približno primerljivi, ni mogoče dobiti. Torej nam preostane le ocenjevanje po občutku.

Kot osnovo za oceno bom vzel samo porabo občinskih proračunskih sredstev in odmisli tiste milijone, ki jih na našem območju v svojo infrastrukturo vlaga država Slovenije.

Največ za ceste in vodovode, kljub temu porabniška naravnost.

V ceste (in pločnike) bo v naslednjem štiriletnem mandatu vloženih 604 M SIT (31,3% vseh načrtovanih sredstev), v vodovode bo vloženih 333 M SIT (16,2%), v izgradnjo kanalizacij in čistilnih naprav 278,6 M (14,4%), na četrtem mestu pa so kulturne ustanove z 254,2 M (13,2%), za izgradnjo šol bo šlo 209,5 milijona (10,8%), za stanovanja 105 M (5,4%), za športne objekte 76,4 M (3,9%), na repu je zdravstvo z 42 M (2,2%).

Razmerje med tako imenovanimi gospodarskimi (komunalnimi) investicijami in porabniki (šolstvo, kultura, stanovanja...) je 1,7 : 1 v korist prvih. Kar spet ne pomeni veliko za oceno razvojnosti, ker ni znano, kako je s tem razmerjem v drugih občinah. Po občutku bi si upal trditi, da pomeni prej porabniško kot razvojno usmeritev. Zlasti razmeroma visoki odstotki za športne in kulturne objekte in v tem okviru na primer za muzeje kar 4,6% investicijskih sredstev, kar je skoraj toliko kot za stanovanja, bi

Seji občinskega sveta ob rob Brutalna demokracija

Ne vem, ali je demokracija sploh lahko brutalna, toda če je demokracija tudi to, kar se je dogajalo na zadnji seji šentjurskega občinskega sveta, potem je prav gotov lahko tudi brutalna.

Do proračuna z valjarjem

O proračunskem dogajanju v drugem branju ne kaže izgubljeni preveč besed, ker se je že vnaprej vedelo, da bo veliko grmenja in nič dežja. Več ali manj normalno je, da opozicija poskuša nekaj iztržiti za svoj EPP in da pozicija njene poskuse praviloma zatre, toda normalno je tudi, da to stori dostojanstveno, če že ne tudi razumevajoče. Česar pa v Šentjurju ne znamo. Malovrh - Čoklova ekipa je bila v tem pogledu do opozicije arogantna, toda Tisel - Artnakova ekipa ji ne ostaja prav nič dolžna. Če ni celo hujša. Ne le, da tudi tokrat ni bil sprejet niti en sam opozicijski amandma, še pred glasovanjem jim je župan s »prijaznim« nasmehom ponudil, da izbirajo med zavrnitvijo vseh amandmajev kar v paketu ali pa po koščkih, vsakega posebej. Proračun je bil sprejet s koalicijskimi 15 glasovi, opozicija je bila soglasno proti, Združena lista, ki niha nekje vmes, se je

Zašiljene

Diaci (SMS) o razlogih za zavrnitev amandmajev SMS: *Odločilni razlog ni, da niso dobri, temveč da SMS ni v koaliciji.*

Zašiljene

Zupanc (LDS) o očitku SMS, da proračun ni razvojno naravnan: *Če bi sprejeli vaš predlog za izgradnjo balinišča, bi pa bil razvojno naravnan v nullo?*

vzdržala. (To je ocena, kajti glasovalna naprava v občinskem svetu dejansko dopušča samo tajno glasovanje. Čeprav statut določa drugače.)

KS Planina - nagrada za »roparje«

Razprava o lanskem bankrotu KS Planina je bila grozljivka št. 1 tega mandata. Bivši podžupan Čokl je prišel na plan z novimi dokumenti, iz katerih menda izhaja, da KS Planina ni bankrotirala, je pravno formalno celo najbogatejša KS, saj naj bi bila lastnik Montparisa, strahoviti iztoženi dolg (28 milijonov SIT) je posledica domala kriminalnega pajdašenja Mirka Kovača in predsednika KS Romana Planka.

Zašiljene

Čokl (prejšnji podžupan) o svoji krivdi v povezavi z bankrotom KS Planina: *To je tako, kot da bi rekli, da je kriv policaj, ki je ulovil tatu.*

Zašiljene

Korže (sedanji podžupan) o Čoklovi vlogi: *Gre za enako zadevo, kot se je zgodila v Celju, ko je policaj, ki je ustrelil človeka, vneto pomagal iskati storilca.*

poravnava z 12 milijoni, s katero se hvali občinska oblast, pa je prava finančna blamaža. Načrt naveze Planko-Kovač naj bi bil, da bi s tem dolgom kompenzirali lastništvo zemljišča, na katerem stoji Montparis.

Sledil je kontraudarec Čoklu v mednožje: »Sram vas je lahko, ker ste vse to vedeli in 4 leta niste ničesar ukrenili...«

Epilog: Občina je poravnala vse dolgove KS Planina, dobro polovico teh obveznosti bo KS brezobrestno vrnila v 5 letih, slabo polovico (12 milijonov) pa je dobila podarjenih. Za nagrado za inovativno financiranje krajevnih potreb?

Nauk za vse KS: zadolžite se čim bolj brezglavo, polovico plača občina!

Kako je zapravljala prejšnja občinska oblast?

Kot vse kaže, zgodbe o stotinah milijonov dolarjev, ki naj bi jih vnaprej zapravila prejšnja oblast, ne bo tako kmalu konec. Razprava o občinskih terjatvah in obveznostih občine na dan 31. 12. 2002, to je ob primopredaji občinske oblasti, je bila, milo rečeno srhljiva in umazana hkrati. Zaradi nizke ravni dialoga, in posebej še zato, ker se še sedaj ne ve, kakšne so pravzaprav bile (in so še) obveznosti in terjatve občine. Bivši podžupan Čokl trdi eno, nova ekipa drugo. Morda 600, morda 400 milijonov SIT? Sto milijonov več ali manj očitno ni pomembno, saj danih posojil niso zavarovali, ustrezne dokumentacije na občini pa ni. Malovrh je med drugim trdil, da Alpos dolguje občini vsaj 95 milijonov SIT, ampak kako in zakaj, sta se svoj čas očitno med seboj le na štiri oči dogovorila bivši župan in njegov predsednik občinskega nadzornega odbora – generalni direktor Alposa Bevc. Papirjev ni, zavarovanja ni, zadeva je zastarala. Sedanja oblast ocenjuje, da bo morda uspela povrniti kakšnih 10 % izgubljenega občinskega denarja.

Veseli se občan, tvojih 300, 400, morda celo 500 milijonov občinskega denarja je našlo bolj skrbnega gospodarja, kot so občinski možje.

Če je res samo pol tistega, kar smo slišali, potem je naša občina zrela za takojšen kolektivni obisk računskega sodišča in kriminalistov.

In vroč nasvet občanom: prav nobene oblasti ne pustite na občinskem tronu niti dneva več kot en mandat. Pa naj izgleda tudi trikrat bolj poštena in ljudomila, kot je to bila Malovrhova.

Prva zelena luč za asfaltno bazo

Tik pred zdajci je priletel občinskim svetnikom na klop sklep vlade, ki je odprl asfaltni bazi v Planinski

Zašiljene

Martin Luskar o prekletstvu nad občinskimi svetniki, ki si bodo drznili glasovati za »asfaltni odlok«: »Želim vam, da bi se cvrli v dimu in peklu, tako kot se bodo odslej prebivalci Planinske vasi.

vasi prva vrata do legalizacije. V dolgoročnem prostorskem planu občine se je zanjo znašla sprememba namenske rabe problematičnega

kazali na »porabniško« usmeritev občinske politike.

Ali res investicije po načelu stalnega prebivališča občinskih funkcionarjev?

Eno od prvih proračunskih načel sedanje občinske koalicije je enakomeren razvoj vseh krajev, KS in dejavnosti. Čeprav je tako oblikovano in sprejeto načelo lahko prej cokla kot spodbuda pravemu razvoju in ga sedanja občinska oblast verjetno uporablja le v populistične svrhe, smo poskušali izračunati, kako so investicije razporejene po KS, in ali je vsaj kanček resnice v hudih očitkih opozicije, da so občinski veljaki poskrbeli predvsem zase oziroma za svojo ožjo okolico.

KS Šentjur mesto in KS okolica

Ti dve KS ni smotno ločevati. Skupaj imata 43% prebivalcev in bosta deležni 864 milijonov ali 44,7% vseh investicij. Kar izgleda na prvi pogled lepo in dopadljivo. Toda le na prvi pogled. Ker gre vendarle za občinsko središče, je potrebno od te vsote odšteti investicije, ki so skupnega pomena za vso občino (nadvoz, stanovanja, zdravstvo, atletski stadion, knjižnica, muzej Rifnik). Po tem izračunu ostane največjima KS vsega okrog 400 M investicijskega denarja, kar znaša samo skromnih 20,7% od razpoložljivega investicijskega kolača.

KS Dramlje

Ima 10% prebivalcev in bo dobila 7,9% denarja. Če Dramljam (v nadaljevanju tudi vsem drugim KS) prištejemo še njihove obveznosti za skupne šentjurske projekte, je njihov delež pri denarju 10,1%. Torej zelo realen. Problem je le v tem, da bo denar Drameljčanom na voljo šele proti koncu mandata, ko nekateri ocenjujejo, da bo denarja v občinski malhi že krepko primanjkovalo.

KS Slivnica

Ima 9,9% prebivalcev in dobi 178,6 milijona ali 9,2% oziroma korigiranih 11,9 % denarja. Tudi Slivnica naj bi večji del investicij dobila v drugem delu mandata.

KS Ponikva

Ponikva ima 12,7% občinskega prebivalstva, namenjeno pa ji je za 226 milijonov investicij, kar znaša 11,7% oziroma korigiranih 15% občinskih investicij.

KS Blagovna

Ima 7,6% prebivalcev in dobi 220,4 milijona ali 11,4% oziroma 14,7% občinskega investicijskega denarja.

KS Planina

Ima 8,5% prebivalstva in ji je namenjeno 116 milijonov ali 6% oziroma 7,7% občinskih sredstev.

KS Prevorje

Ima 3,3% prebivalstva in prejme 2,6% oziroma 3,4% denarja.

KS Kalobje

2,7% prebivalstva bo porabilo 64,8 milijona ali 3,4% oziroma 4,3% denarja.

KS Loka

Ima 3,5% prebivalstva in dobi 67,5 milijona SIT ali 3,5% oziroma 4,5% denarja.

Občinarji »ropajo« mesto Šentjur, presežek na Blagovno, Slivnico in Ponikvo

Zgoraj navedene številke kažejo le na relativno pošteno razdelitev občinskih »razvojnih programov«. Izrazit in daleč največji oškodovanec sta obe šentjurski KS, ki prejmeta le dobro polovico njima pripadajočega denarja. Poleg njiju je v minusu le še KS Planina, vse druge KS pa naj bi dobile več, kot jim pripada.

Med privilegiranimi KS je daleč na prvem mestu KS Blagovna, ki kar za 90% presega svojo »pošteno« proračunsko kvoto. Res je, da predvsem zaradi ceste skozi Proseniško, s katero bi morda lahko obremenili tudi KS Ponikva, Šentjur in Dramlje.

Druga dva občutnejša »grešnika« sta KS Ponikva in KS Slivnica, ki svoj finančni obulus presegata za približno 20%. Tudi najmanjši KS sploh nista nedolžni (Kalobje + 59%, Loka + 28%), toda v absolutnem merilu gre le za manjše zneske.

Od kod je župan Tisel?

Kako je s tako imenovanim »proračunskim načelom stalnega prebivališča funkcionarjev«? Čeprav so moji izračuni zelo približni, je vendarle mogoče trditi, da to »načelo« ni povsem iz trte izvito. Da se je občinska oblast občutneje preselila v smeri Ponikve (podžupan Korže in direktor uprave Palčnik) in Slivnice (zelo vpliven podžupan Artnak), se očitno odraža tudi na občinskih investicijah. Na Blagovni, ki je že tradicionalno v vrhu porabe občinskega denarja, je doma večna »podtalna« prva violina občinskih financ Edi Peperko.

Toda, od kod sta župan Tisel in podžupan Arzenšek? Zlasti Tislovega vpliva ni čutiti niti pri šentjurski niti pri planinski proračunski bilanci. Sta tako mehka, da sta se radodarno odpovedala interesom svojega kraja? Ali pa je njun vpliv na občini zanemarljiv?

Zavestna depresija centra in decentralizirani razvoj?

Težko je reči, kaj je privedlo sedanjo občinsko garnituro do odločitve, da bo ustavila razvoj občinskega središča. Gre za pomembno strateško odločitev in vzporedno za »popravo krivice« iz preteklosti ali pa nasprotno, za usmeritev v razvojno slepo črevo? Odgovora vsekakor ta hip ni mogoče tvegati, čeprav je znano, da so praviloma nosilci razvoja središča in ne periferija. Tudi ni mogoče izključiti slabe možnosti, da sploh ne gre za zavestno strateško odločitev, temveč zgolj za računsko napako ali pa, kar bi bilo še najslabše, za pragmatizem občinskih oblastnikov, ki tokrat prihajajo s periferije, in so samo poskušali poskrbeti za svojo volilno bazo.

Politika je denar

Načrtovana relativna investicijska depresija centra Šentjurja je po svoje logična posledica političnega mrtvila, ki že kar predolgo vlada v samem mestu Šentjur. Kar trije predsedniki od šestih vplivnejših strank (Artnak – LDS, Korže – SDS, Diaci – SMS) so doma s periferije, dva

Anketa

Šentjurski prometni gordijski voz

Šentjurske prometne zagate se z vsakim dnevom stopnjujejo, problem je zlasti promet v smeri jug – sever, ki grozi zadušiti center mesta. Potrebovali bi obvoznico, pa je nimamo kam umestiti. Liberalni demokrati, ki so ta hip v Šentjurju oblastna kategorija, so zmedeni: hkrati gradijo nadvoz in zbirajo podpise za drugačno prometno ureditev.

Kako šentjurski občani doživljajo prometne stiske in kje vidijo rešitve?

Žare Sotlar iz Hruševca:

Tovorni promet skozi Šentjur je katastrofa, za katero ne vidim rešitve. Le obvoznica tam nekje od Šentvida proti Selam bi pomagala, a menda ni uresničljiva. Ne vem, to morajo

povedati strokovnjaki. Zame osebno sta življenjskega pomena podvoz in prometni režim v samem poslovnem centru, z lokacijo nadvoza se toliko ne obremenjujem. Čeprav je tudi res, da je most pri Zikošku čisto na koncu in se lahko vsak hip sesuje.

Glede notranjega prometa v mestu bi rekel, da bi bilo treba narediti neposredno povezavo Ljubljanske ceste z Mestnim trgom, preko Pešnice zgraditi most in narediti parkirišča. Sedaj je tako, da v celem Šentjurju lahko parkiram le še pred hotelom. Ampak v primerjavi z Ljubljano je parkiranje v Šentjurju še vedno prava Amerika.

Bojana Koželj iz Šentjurja:

Ne vem, če je dovolj, da rečem, da je promet skozi jedro Šentjurja grozen. Sigurno je treba nekaj narediti. Nadvoz pri Zikošku očitno problem centra ne rešuje in bi bilo potrebno iskati druge

rešitve, če prometa z njega ni možno speljati mimo centra. Kakšni so bili tisti interesi, ki so zastavili nadvoz na tisti lokaciji, mi ni znano, gotovo so bili bolj močni kot pomembni. Možno je celo, da gre samo za preživelost zamisel, ki je bila aktualna pred zgraditvijo podvoza. Je pa tudi res, da je denar, ki ga država daje, treba vzeti, sicer bo šel drugam.

Parkirišča so drugi problem, pa drugače tudi ne more biti, saj še občina poskrbi le za svoje uslužbenke in ne tudi za stranke. Težko bo, ko nas bo tudi Žonta vrigel s svojega parkirišča.

Marko Diaci, poslanec SMS:

Promet skozi Šentjur je vse bolj nevzdržen. Na to dejstvo sem opozarjal tudi že v parlamentu, toda na Direkciji za ceste pravijo, da najprej potrebujemo šentjursko prometno

študijo, šele potem se lahko pogovarjamo naprej. Zato sem tudi predlagal ustrezen amandma k občinskemu proračunu, toda ga je vladajoča koalicija gladko zavrnila, kar kaže na to, da spet nismo enotni. Dokler bo tako, nam tudi 90 poslancev v državnem zboru ne bo moglo pomagati. Mislim, da je treba ustaviti gradnjo nadvoza, ga prestaviti nižje v smeri proti Grobelnemu in obvoznico povezati z avtocesto. Opozoril bi tudi, da na izvozu z avtoceste stoji znak o prepovedi prometa s tovornjaki z več kot 8 tonskim osnim pritiskom, česar pa nihče ne upošteva in ne preverja.

Franc Bevc iz Šentjurja:

Slabo, zelo slabo.

Šentjurske prometne zagate so posledica najmanj dvajsetletne improvizacije. Tam v začetku osemdesetih let sem tudi sam bil v eni od skupin, ki naj bi dorekla naš prometni režim, takrat smo se pogovarjali o magistralki, ki bi šla ob železnici, zamisel, da bi imeli nadvoz in podvoz, so nam takrat v kali izbili iz glave. No, zdaj kaže, da se bosta vseeno zgodila. Lokacija nadvoza je popolnoma ponesrečena, sicer pa tako še menda ni nič dorečenega, saj gre bolj za deponijo kot za resno pripravo na gradnjo. Kako je s traso čez Kameno ali tam nekje, ki je edino primerna za severno obvoznico, ne vem. Vsekakor je dolina skozi Šentjur absolutno preozka in ekološko neprimerna za resen promet.

Uvesti bo treba parkirmino, pa bo parkirišč takoj dovolj. Zdaj že zjutraj zaposleni zasedejo vsa javna parkirišča in za stranke res ni več prostora.

Govorica preklanega jezika

Šentjurska javnost še ni pozabila nekdanjega občinskega vodstva, ki je v preteklem desetletju vladanja prisegalo na taktiko skrivanja finančnih podatkov v nepredirno zaveso molka. To z desetletno vladavino je sploh najboljše: biti nepretrgoma desetletje na oblasti, sedaj pa kriviti druge za šlamastike v finančnem poslovanju občine. Pod površjem je skratka precej napeto, kajti na dan prihajajo namigovanja o dediščini občine, ki obsegajo veliko večje denarne obveznosti, kot so bile izkazane ob primopredaji županovanja. Obseg celotnih obveznosti naj bi bilo za 600 milijonov in tega podatka še ni nihče argumentirano zavrnil. Skratka, prejšnji teden se je na seji občinskega sveta odvijala ena od nadaljevanj, tokrat z tipičnim naslovom »Terjatve občine Šentjur na dan 30. 11. 2002«, ki jo je ob primopredaji predložil bivši župan Malovrh. Dogodki v zadnjih mesecih so namreč pokazali, da se je v preteklosti porabilo neverjetno veliko časa, predvsem pa denarja, za en samcat korak – plasiranja mastnih denarnih nakazil nekaterim gospodarskim subjektom. Po pravilu so milijoni potovali samo v eno smer. Proč od občine. V oči bije droben detajl: od 190 milijonov tolarjev posojenega denarja ga je občina 150 milijonov plasirala v Elegant, E-šport, Tolo, Jurmes, Mesarstvo Šentjur in Alpos. Le za Elegant in Tolo je bil kredit odobren s sklepom občinskega sveta. Medtem je 55 milijonov že poniknilo v stečajnih masah in prisilnih poravnava nekaterih podjetij. Trenutno pa se zapleta pri terjati do Alposa. Ali je Alpos res porabil 95 milijonov občinskega denarja, kot trdi bivši župan Malovrh? Dolg naj bi nastal zaradi neplačanega komunalnega prispevka za hotel Šentjur (Žonta) in neplačane plinifikacije v Alposu. Malovrh pri svoji primopredaji navaja.....po pregledu podatkov na dan 31. 11. 2002 Občina Šentjur izkazuje naslednje terjatve...Vendar revizijska hiša M-revizija in svetovanje d.o.o, ki trenutno v občini opravlja revizijo poslovanja, trdi, da za te terjatve ne obstajajo ustrezne knjigovodske listine oziroma terjatve niso uvedene v knjigovodskih evidencah. Seveda tukaj nekdo manipulira, pravzaprav se je izkazalo, da sta sprevačanje in dvoličnost postali glavni vrednoti naše družbe, kjer so čisti računi izgubili svoj pomen in veljavo. Te terjatve, ki so nastale leta 1996, kažejo, da je občina že krepko zamudila zakonski rok, ko bi se lahko izterjala svoj denar. Jasno je, da bivša oblast v 6. letih ni naredili ničesar na izterjavi dolgov, sedaj pa javnosti prodaja »škart«. Absurd je popoln, rešitev pa morda tiči v receptu, da bo potrebno zgrabiti za vrat, pardon za besedo, nekatere iz bivše garniture, ki so odgovorni, da se je denar plasiral v tvegane naložbe, da se terjatve niso pravočasno zavarovale in da so finančno-računovodske evidence nepopolne. Za našo občino je to - v vsakem primeru - izpit, ki bi se ga bilo najbolje izogniti, vendar, kot smo navajeni, je zanesljivo le to, da bo račun spet izstavljen občini, čeprav ga bodo v končni fazi poravnali davkoplačevalci. Občani bodo v vsakem pogledu ob 150 milijonov, vse pogostejše pa bodo debatirali o tem, ali smemo verjeti oblastnikom, donedavno pripadnikom občinske oblasti, torej elite.

Toda v čem so bili elita?

L. Žafran

Z dobjskim županom o Pepci in še čem

Dobjskega župana Franca Salobirja zagotovo ni treba posebej predstavljati. Je človek, ki je življenje v rodni Dobju pretresel do korenin, tako ali drugače pa zaznamoval tudi sosednjo občino. V času "njegove ere" je Dobje med drugim dobilo šolo in postalo občina. Kot človek na vodilnem mestu seveda ima tako podpornike kot nasprotnike, res pa je v vsem tem času ostal enako dostopen in dobrovoljen, pripravljen na pogovor, pa četudi za Šentjurske novice...

Zadnjikrat sva se pogovarjala kako leto, dve nazaj in takrat ste bili precej odločeni, da ne boste več kandidirali. Kaj vas je pripeljalo do tega, da ste si premislili?

Takrat sem bil res prepričan, da ne bom več kandidiral. Toda bolj kot se je približeval čas volitev, bolj so me ljudje z vseh strani spodbujali, naj ostanem še en mandat. Pri tem so me podprle tudi stranke. Tako sem res videl, da je en mandat malo, za vse, kar bi še želel opraviti, in da je ostalo veliko nedokončanega dela. In sem kandidiral.

Toda kazalo je, da boste ostali brez protikandidata. Se vam je zdela to prednost?

Nikakor. Prav želel sem si še koga na listi. Saj drugače to sploh niso volitve, če ljudje nimajo med kom izbirati. Bil sem zelo vesel, da je potem kandidiral tudi Čadej, in reči moram, da sem bil prepričan, da bo tudi zmagal. Bil sem iskreno presenečen, da sem dobil tako večino glasov.

Pred časom smo imeli priliko prebrati poročilo s seje občinskega sveta, ki ga je pisec naslovil z "kot ena družina" ali nekaj podobnega. Je še vedno tako, se vam zdi to dobro, ali bi bila potrebna močnejša opozicija? Se tudi vam zdi Čadej "špilferderber"?

Mislím, da je občinski svet kar se da konstruktivno naravnán. Kar se pa Čadeja tiče, je bilo pa tako, da sta imela z Vladom Robičem enako število glasov, in potem je naša predstavnica pri žrebu pač izvela njegovo ime. Vedno zagovarjam idejo, da več glav več ve. Za demokracijo so pač potrebna različna mnenja. Vseeno se mi včasih zdi neumno, da se prerekamo okrog jasnih stvari. Mi nismo parlament in si brezpredmetnega besedičenja pač ne moremo privoščiti. Če je treba odgovoriti na razpis, je ključna učinkovitost in hitrost. Pri tem je debata, ali bi ali ne bi, povsem brezpredmetna. No, pri takih rečeh se mi že zdi, da na sejah brez potrebe zapravljamo čas. Poleg tega ima Čadej nekaj mnenj, s katerimi se nikakor ne morem strinjati. Tako mu npr. ni všeč lokacija za knjižnico, ker bo menda pokvarila lep prostor.

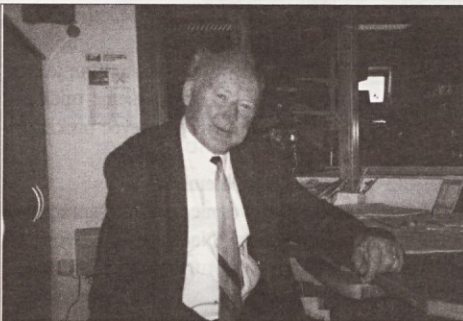
In kako torej napreduje knjižnica? Je ne čaka podobna usoda, kot šentjurski kulturni center?

Nikakor. Projekti so dokončani in moram reči, da stavbo, v kateri bo tudi vrtec, zelo lepo in skladno postavljajo ob šolo. Mislím, da ne razbijajo prostora in da se bo arhitekturno dobro vklopila. Poleg tega bi to zelo pocenilo delovanje objekta, saj bi ga nekako priključil k šoli. Ne bi potrebovali nove kuhinje za vrtec, niti drage uprave in podobno. Zato me čudi, da ima kdo pomisleke glede lokacije, ker naj bi bilo škoda travnika. Z deli čakamo samo zaradi zamujanja soglasja ministrstva za šolstvo in šport. Če namreč začnemo brez njih, nismo upravičeni do njihovega sofinanciranja, tega pa si seveda ne moremo privoščiti.

Od 1. 1. 1999 ste samostojna občina. Kako je z delitveno bilanco s Šentjurjem? Govorilo se je celo o diskriminaciji vaših občanov pri dodeljevanju služb.

Stvar se je zapletla in to čisto brez potrebe. Midva z Malovrhom bi morala delitveno bilanco podpisati,

ampak jo je on kar naprej odlagal, češ saj je še čas. Dve leti je preteklo naenkrat in zdaj smo hočes nočes podvrženi arbitraži, kar pa za obe občini pomeni nepotrebne stroške. Problematična je predvsem cesta v Dobju, ki jo je Šentjur imel v proračunu, a je ni izvedel, ko so zvedeli za naše osamosvojitvene namere. Kar pa se diskriminacije tiče, mislim, da se tako nizko ne bi nihče spuščal, in

me to res ne skrbi. Za Dobjane je upravna enota prav tako v Šentjurju, sicer pa se že nekaj časa dogovarjamo s Stoparjevo in Prašnikarjevo, da bi v Dobju imeli informacijsko pisarno upravne enote. Tako bi vsaj osnovne stvari domačini lahko urejali kar tu. Seveda nobena stvar ne gre povsem gladko, ampak mislim, da se bo tudi to s časoma uredilo.

Kaj vam je torej - po vsem, kar ste že dosegli za Dobje - še izziv?

Dela je še veliko. Najprej bi radi izpeljali prostorski plan, postavili knjižnico, nad njo so planirana tudi štiri stanovanja. Radi bi odprli tudi boljše možnosti za mlade, tako za delo kot zabavo. Kraj bi se naj razvijal v smeri turizma. Zato sem tako ponosen na svojo novo trgovino in šest apartmajev, ki so na vrhu. Zato, ker si želim, da bi po mojem zgledu v to smer šli tudi drugi krajan. In da bi se zavedali prednosti, ki jo imamo v tako lepem kraju.

S šolo zelo lepo sodelujete. Bi ta lahko bila ogrožena glede na upadanje števila otrok in na "kalobški pobeg"?

To je zgodba, ki me posebej žalosti. Še posebej ker težko verjamem, da so ljudje tako lahkoverni in nepremišljeni. Kalobčani so bili baje prepričani, da bodo izgubili avtobusno progo in šolo, če bodo spadali pod Dobjski šolski okoliš. Pojma nimam, na čigavem zeljniku je zrasla ta neumnost. Zdaj je verjetno precej večja nevarnost, da jim ukinejo podružnico. Poleg tega se ljudje premalo zavedajo prednosti majhne šole. Vsak otrok je osebnost, ne pa številka, kot se dogaja po večjih šolah. Vsak otrok ima možnost nastopati pred občinstvom in na ta način dobi za življenje neprecenljive izkušnje. Vem, kaj je meni v življenju najbolj koristilo, in tudi ogromno otrok sem učil plesati in igrati. Škoda. Seveda pa je bila šola grajena za tisti šolski okoliš. Mislím, da starše, ki razmišljajo tudi bolj daljnovidno, to ne bo motilo.

Pravijo, da se je zapletlo pri razpisu za prevoz šolskih otrok. Pričakujete Izletnikove povračilne ukrepe, ker se niste odločili zanj?

Na razpis so prišle tri ponudbe in odločili smo se za najugodnejšo. Pogodba je podpisana in zdaj bo, kar bo. Možno je, da bi Izletnik ukinitel progo Presečno - Trate, vendar imamo rezervno varianto tudi v tem primeru. Kaj drugega verjetno ne morejo napraviti, sicer pa je kapitalizem prinesel odprto konkurenco, na katero se bodo morali tudi veliki prej ko slej navaditi.

Kaj pravite za "slovensko ladjo" na splošno? Kam plove?

Zakon o financiranju lokalnih skupnosti nalaga občinam vedno večje obveznosti. Vedno več je brezposelnih, za katere občina krije obvezno zdravstveno zavarovanje, vedno večje so obveznosti do šole itd. Država na drugi strani, ki te razmere ustvarja, pa za to ne nameni nobenega denarja. Tako svoje grehe prelaga na ramena občin, kar zagotovo ni dobro. Ljudi, ki živijo na robu revščine, je vedno več. V naši občini na srečo RK in Karitas zelo aktivno delujeta. In če je bila njihova pomoč še pred leti nekaj, kar je ljudi spravljalo v zadrego, je danes nekaj samoumevnega in ljudje so hvaležni. Mislím, da bi moralo odgovorne vsaj zaskrbeti.

Kakšna je splošna klima okrog vas? Imate občutek podpore ali se kdaj spotaknete ob vrženo poleno?

Klima je precej spodbudna. Dobovčani so fajn ljudje in mislim, da fofvije ni prav dosti, niti nimam občutka, da bi mi namerno metali polena pod noge. Kvečjemu lahko povsod računam na pomoč, saj ljudje vedo, da gre za skupno dobro. Trenutno imamo dva večja plaza, ki sta nujno potrebna sanacije, za krizne primere pa imamo tudi poseben fond, s katerim razpolaga občinski svet. V tem fondu se najde enkratna denarna pomoč za naše sokrajane, ki se znajdejo v stiski, pa naj bo to požar, bolezen ali kaj drugega.

O Šentjurskih novicah in Pepci sva že na začetku nekaj rekla. Ko sva se o tem pogovarjala zadnjikrat, sem imela občutek, da se hočete z malo smeha od tega distancirati, zdaj imam občutek, da vas stvar odkrito jezi. Pepca postaja bolj hudobna ali je vaš prag tolerance nižji?

Moram priznati, da me zelo jezi. Niti ene številke Šentjurskih novic ni, da se ne bi urednik grdo obregnil vame. Mislím, da se bova morala enkrat pogovoriti. S to Pepco včasih res prekorači vse meje. Sicer pa lahko sama vidiš. Imam jih na polici, kjer jih lahko kupi vsak, ki stopi v trgovino, berem jih pa res ne. Za kmetijsko področje kot je naše bi Kovač lahko našel primernejše teme. In kot velik strokovnjak na svojem področju bi lahko ob drugačnem pristopu naredil veliko koristnega in ostal na primernem nivoju.

V želji, da bi se s Pepco bolje razumela in bi se vaše vizije uresničile karseda polno, se vam zahvaljujem za pogovor in prijaznost.

Saška

Predstavljamo male župane Cveto Erjavec in KS Šentjur mesto

Mali župani je uveljavljeno ime za predsednike svetov KS, kar pomeni, da njihovo vlogo občani jemljejo resno. Predstavljamo jih skupaj s problematiko KS, ki jih vodijo.

Cveto Erjavec, 59, po rojstvu in bivanju pravi Šentjurčan, svetovalec za obrambne zadeve na MO in več kot desetletje predsednik šentjurske ZLSD, že tretji mandat vodi največjo šentjursko krajevno skupnost.

KS Šentjur mesto ima 4600 prebivalcev in šteje okrog 1500 gospodinjstev. Njen letni proračun letos znaša 32 milijonov SIT.

Jurjevanje in občinski proračun sta dva pomembna dogodka za KS Šentjur mesto. Kako ju komentirate?

Jurjevanje je največji organizacijski spomladanski projekt KS in nam je povsem uspel. V treh dneh nas je obiskalo okrog 8000 ljudi, kakšen je bil finančni izkupiček, pa zaenkrat vedo predvsem gostinci. Lahko le rečem, da je bilo premalo narejenega na promociji tega projekta, da so se nekatere aktivnosti, kot npr. Jurjev pohod, lepo prijele, ravno tako tudi novosti, npr. Jurčkovanje za najmlajše, nekatere projekte pa bo potrebno v prihodnje dopolniti. Raztegovanje prireditev na dva vikenda je le malo preveč.

Manj sem zadovoljen z občinskim proračunom. Prejšnja leta smo se v občinskem svetu borili za tako imenovana proračunska načela, to je za pravična pravila porabe proračunskega denarja. Z letošnjim proračunom so bila končno ta načela sprejeta, vendar se očitno ne spoštujejo. KS Šentjur mesto je tako kot vselej od sedaj zopet finančno oškodovana. Samo pri vzdrževanju naselij in za delovanje KS smo glede na število prebivalcev prikrajšani skupaj za 7 milijonov SIT, kar je za naše razmere in potrebe velik denar.

Torej sta denar in nerazumevanje vloge občinskega središča eden od večjih problemov KS?

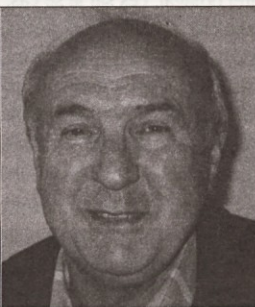
Večina naših težav res izhaja iz tega, kar pravite. Zamujamo s pripravo kanalizacijskega omrežja za ČN, ceste, ki smo jih prekopal ob plinifikaciji, še sedaj niso urejene, vsako leto uspešno urediti največ po eno ulico, vloga KS v občinski politiki se marginalizira, pri posegih v prostor nas občina ne vključuje in ne upošteva, naše letne programe, ki naj bi bili usklajeni z občinskimi, tako se mi zdi, na občini mnogokrat niti ne preberejo. Čeprav v načelu ne morem reči, da s prejšnjo občinsko garnituro nismo našli skupnega jezika. Kako bo šlo sedaj s Tislovo ekipo, ne vem, sodeč po zavrnjenih amandmajih k občinskemu proračunu pričakujem nekoliko več težav.

Kakšna je pravzaprav finančna prikrajšanost KS mesto v primerjavi z drugimi KS?

Prepričan sem, da bi moral biti naš proračun vsaj za 30% višji po prebivalcu. Vzdrževanje avtobusnih postajališč, železniške postaje, parkirišč, okolice športnih in kulturnih objektov, organizacija vseobčinskih prireditev itd., vse to so stroški, ki nastajajo v veliki meri zaradi potreb širše okolice mesta. Poleg tega je mesto občinsko središče, ki ima še celo vrsto centralnih funkcij, in bi se moralo tako tudi obravnavati. Tudi zaradi te zapostavljenosti in ker se KS financira skoraj izključno iz občinskega

proračuna, je pred leti prišlo do pobude za ustanovitev nove občine Šentjur.

Je zamisel o mestni občini Šentjur še aktualna?

Osebnostno sem še vedno prepričan, da bi kazalo delati na tem. Ali pa vsaj na združitvi s KS okolica oziroma o drugi porazdelitvi posameznih krajev med sosednje KS. Mesto Šentjur je zdaj nekakšen tujek v

obroču, meje s sosednjimi KS pa preveč prekinjajo funkcionalne povezave.

Šentjurski prometni problemi?

Rabimo severno obvoznico za razbremenitev prometa iz rogaške smeri. Nadvoz s to obvoznico nima povezave in ga je tu, kjer je načrtovan, potrebno sprejeti, saj sta most pri Zikošku in cesta praktično uničena in tudi sicer nikoli ne bomo imeli nadvoza niti tu v Šentjurju niti v Stopčah ali na Grobelnem.

O prometu in strateški urbanistični usmeritvi razvoja mestnega centra raje ne govorim. Dejstvo je, da koncepta nimamo in da ga za urbanizem odgovorni ljudje nikoli niso niti poskušali ustrezno zastaviti. Zavzemam se, da angažiramo strokovni tim, v katerega bi vključili tudi ambiciozne mlade šentjurske arhitekte, ki bi končno naredili konec tej stihiji.

Eden od problemov Šentjurja je tudi slabo identificiranje krajanov s svojim krajem, funkcioniramo preveč kot predmestje Celja ali celo Šmarja. Kaj lahko tu naredi KS?

Brez denarja zelo malo. Morda bi veljalo razmisliti o Gologrančevi hiši v Zgornjem trgu in njej pripadajočemu kostanjevemu vrtu kot enem izmed naših družabnih centrov. Potrebovali bi sprehajalne poti, nekakšno promenado, morda mini park ob železniški postaji, trim stezo nad Lovskim domom, Ipavčevi dnevi, ki so jih ne vem zakaj pomaknili daleč v pozno jesen, so bili zastavljeni kot izrazita poletna prireditev in jih je potrebno vrniti v ta termin. Zamisel šentjurskega kulturnega centra (ŠKC) je bila pomemben zaspek v to smer, žal z njim slabo kaže. Ideja, da se knjižnica seli nad pošto, je po moje prenačrtana odločitev in tudi ruši idejno zasnovano ŠKC, ki nas je navsezadnje stala 6 milijonov tolarjev proračunskega denarja.

V načrtu občinskih investicij ni več ne sluha ne duha o ŠKC. Zakaj je ta zamisel tako hitro propadla?

Šlo je za veliko stvar, v katero očitno nova županova ekipa ne verjame. Sam menim, da se velikih projektov ne bi smeli bati, zato bi morali združiti vse napore, da bi vendarle tudi v Šentjurju prišli do dostojnega večnamenskega kulturnega

centra, katerega si vsekakor tudi zaslužimo. Mogoče bi si za vzgled morali vzeti sosednje občine, se s kvalitetnimi projekti prijaviti na razpise in pridobiti republiška sredstva.

Klavnica, »Ratajeva« bazna postaja, ekološka peč, avtobusna postaja?

KS mesto na nek način velja za tisti dejavnik, ki je ustvil projekt prenove klavnice. Ali si niste nakopali preveliko odgovornost?

KS nikoli ni bila proti klavnici, zahtevamo le zagotovilo, da prenovljena klavnica ne bo imela negativnih vplivov na okolje in bistveno poslabšanje kvalitete življenja naših občanov.

Glede GSM postaje je naše stališče znano: če bodo dokazani negativni vplivi sevanja, bomo odločno podprli krajane, da se ta odstrani. Se pa strinjam, da je etično sporno, da je postaja v centru Šentjurja dala postaviti odgovorna občinska uradnica.

O vplivih Ekološke peči nimam podatkov, predlagal pa bom, da tudi v Šentjurju opravimo analize zemlje na težke kovine, med drugim tudi v okolici ekološke peči.

Z avtobusno postajo na Trznici (tožba z Vegradom) verjetno ne bo nič. KS si prizadeva za postavitev vseh tipskih postaj z možnostjo panojskega oglaševanja pri OŠ F. Malgaja, Kmetijski šoli in na Trznici.

Urejanje okolja, zlasti zelenic in cvetličnih nasadov, je na nek način zelo opazna značilnost vašega mandata predsednika sveta KS. Kako vam je to uspelo in koliko to stane?

Zelenice urejamo predvsem s pomočjo javnih del, letos bo na območju občine delalo 8 delavcev. Država pokriva zanje 85% stroškov za plače, 15% da občinski proračun, KS pa materialne stroške. Vsako leto vložimo na novo v nasade okrog 1,5 milijona tolarjev, v bistvu pa še več, ker urejamo nasade tudi pred nekaterimi firmami, na primer pred Žonto in Alposom, ti nam naše usluge plačajo z nabavo raznih sadik. O tem, če je to veliko, malo, ali ravno dovolj, naj povedo občani. Prijeten videz mesta je po mojem mnenju pomemben dejavnik dobrega počutja občanov in ljudi, ki prihajajo v naše mesto.

F.K.

RESEVNA
Trgovina in storitve d.d.

Mestni trg 3, 3230 Šentjur,
tel.: 03 747 14 00

9.990 SIT
krilo

9.990 SIT
hlače

7.740 SIT
torbica

6.510 SIT

3.780 SIT

b l u z e

5.940 SIT

5.940 SIT

ženski natikači
6.290 SIT

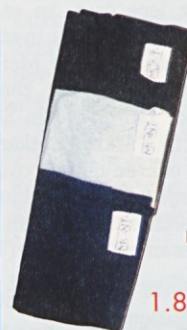

ženski natikači
4.990 SIT

moški natikači
11.920 SIT

moški natikači
11.290 SIT

majice
kos
1.890 SIT

VSE SLIKE SO SIMBOLIČNE

Živeti z nami je ceneje

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

PREDSTAVLJAMO
ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA

MARJANA GORJANCA
BOLETINA 17
3232 PONIKVA
041 698 281

Na področju Zg. Slemen, Jazbin, Grušce, Pletovarja, Slatine, Zagaja pri Ponikvi, Razborja, Šedine, Vodul, Zaloga pod Uršulo in Straže na Gori smo zaposlili novega zastopnika za sklepanje vseh vrst premoženjskih in osebnih zavarovanj občanov, podjetnikov in manjših družb.

trigláv

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d.d.

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d.d. DRUŠTVA POKRITJE IZDELAVARSTVA

Dan mladosti 2003

Šentvidčani mislijo resno!

Če je šentviški oziroma klumpovski Dan mladosti lani učinkoval še dvomno, je letos ugibanja konec: planinsko študentarijo vse bolj preveva nostalgija po dobrih jugoslovanskih časih. Ali pa so spretno zajahal podobna čustva svojih sokrajanov ter uspeli iz vsega skupaj narediti žur in posel? Letošnji program dneva mladosti je izpadel preveč resno, da bi bil lahko satira.

Da gre za brigadirski praznik, smo slišali, za spomin na tiste lepe čase, ko se je delalo, gradilo, ko smo vsi imeli službe in smo lagodno živeli... Odlični pevski nastop MePZ Zarja s pesmijo Naša vojska, otroški zbor je zapel »Šivala je deklica zvezdo«, dani Škoberne in občinski svetnik SLS Martin Luskar sta nadvse resno recitirala udarne agitpropovske dosežke iz časov izgradnje socializma. Ljudje so bili navdušeni. Hvaležno so ploskali, mahali s transparenti z znanimi parolami (Tito je naš,

mi smo Titovi...), nekdanjimi jugoslovanskimi zastavicami in so s cvetjem zasuli Titov kadilak.

Zadevo je nekoliko rešil Sandi Kovačič, ki je uspel Tita odigrati ironično in aktualno hkrati. Vpletel je Haag, Miloševića, nesojeno planinsko občino, pa asfalt, ki se polaga nekje v Šentjur namesto na Planini itd. Uspelo mu je sicer izustiti tudi nekaj bolj neslanih šal (Ko vam pravi decu, Slovenci?), ki pa jih je publika

enako hvaležno požrla.

Da, nič ne rečem, lepo je bilo takrat pred desetletji nositi šafeto, biti vznesen, verjeti v Tita in svetlo prihodnost, biti brigadir ali še bolje brigadirski funkcionar..., toda žal, zgodovinsko dejstvo je, da je šlo tudi za manipulacijo in za enega od najtrših in krvavih režimov. Ki se v Šentvid vračata v idealizirani obliki.

F.K.

50 let Štajerskega vala

Malo kritičnosti ne bi škodilo

Roman Moškotevc Romč je večinski lastnik, občina Šentjur pa je bila ena od njegovih ustanoviteljic in častna porkoviteljica praznovanja.

Praznovanje v soboto 24. maja, je bila prava fešta: na odru na trgu pred kulturnim domom so se od 16. ure naprej vrstili naši znani estradni umetniki (Rudan, Domicelj, Metka Falk, Čuki, Kalifornija...), okrog 1500 gledalcev je vztrajalo pozno v noč na veseličnem prostoru.

Če so estradniki množično počastili šmarske abrahamovce, pa to presenetljivo ne velja za politike. Domači da - kmetijski minister But, župana Čakš in Drofenik, državni sekretar Potočnik in še kdo od tujih pa, če izvememo poslanca Diacija in Jerovška, ni bilo nikogar. Vsaj od bolj poznanih ne.

Šmarski radijci so za svojo 50-letnico pripravili »veliko mašo«. Res je sicer, da gre za prvo lokalno radijsko postajo, ki je postala in ostala uspešna in da tudi 50 let ni mačji kašelj, toda če je dobrega in lepega preveč, postane vse skupaj rahlo sumljivo. Pa ne mislim na slavnostno akademijo, tam se res ne bi spodobilo, da bi kdo od govorcev kaj »pošimfal«, kar vrsto dni so nas šmarski radijci domala do neokusnosti obkladali s samohvalo. In seveda tudi s čestitkami in pohvalami, ki so deževale od vsepovsod.

Sicer pa je šmarski Štajerski val tudi zelo šentjurski: Petra Debelak je ena od njegovih zvezd (bila je tudi organizator in voditeljica slavnostne akademije),

KS Šentjur okolica je praznovala

Ne vem sicer, kaj se praznovalo, če sem prav razumel predsednika Brodeja, menda bodočo gradnjo

pločnikov in vodovoda na Rifnik, a je bil prijeten dogodek. Bilo je to druženje, morda iskanje identitete te KS, vsekakor pa veselica.

Čudovit dan, sobota 24. maja, na dvorišču pred Bohinčevo (Jazbečovo) domačijo na Rifniku se je zbralo več kot 200 krajanov, pela sta dva pevski zbora, MePZ Sv. Jakob in ŽPZ Skladatelj Ipačev, šolarke iz OŠ F. Malgaja so nam v svojem (predolgem) recitalu prodale kup življenjskih modrosti, zaplesali so šentjurski folkloristi... Pa še pijače in jedi je bilo na pretek - brezplačno.

Prehlajeni dogodki

Jurjevanje po šentjursko

Srednjeveška tržnica, Jurjeva povorka in Slovenske ljudske viže tria Tolovaj Mataj – trije dogodki, ki so pritegnili mojo pozornost in prebudili moje razmišljanje.

Tale »srednjeveška« mi ni šla v glavo že ob prebiranju programa prireditve. In kaj je bilo tako srednjeveškega 26. aprila na Zgornjem trgu? Razigrano, veselo in vrveče vzdušje okoli stojnic, ki so še najmanj spominjale na srednji vek? Izdelki domačih in umetnih obrti, izdelki z ekološke kmetije, domače pecivo, turistični spominki? Nič ni bilo povezano s srednjim vekom, pač pa najbrž z modnim imenovanjem tej podobnih tržnic, ko organizatorji, misleč, če se razstavljajo lončarski in leseni izdelki, prireditvi tako nataknejo srednjeveški... Ali ne bi bilo bolje, če bi tržnico poimenovali Jurjeva, šentjurska ali glede na kraj dogajanja Zgornjetrška ali Tržnica mnogoterih okusov?

Pa ne manjka izvirnosti le pri poimenovanju prireditve, ampak tudi v njihovi izpeljavi. Ali pa je to morda namensko, privabljač s tem množico ljudi s povprečnim in nezahtevni okusom? Na Jurjevi povorki je »sveti

Jurij« na konju ne vem kolikokrat že ubil zmaja iz stiropora, ki ga je nekdo iz množice pač vrغل pred konjenika, potem se je pojavil tudi Jurij, oblečen v zelenje, katerega vsebina je iz drugega izročila, nato povorka, pri katerih ni bilo jasno, ali se predstavljajo konji, zapravljički, konjeniki ali potvorjene šege in navade kmečkega ljudstva. In je bilo vsakega malo, ljudje pa so bili navdušeni nad vsem: nad poniji in otroki na njih, ker so zaradi majhnosti tako pristrčni in luštni; nad nekaterimi konjeniki, ki so bili vzravnano držec se tako moški in elegantni; nad zapravljički in vodji vpreg, ker spominjajo na čase, ko je bilo to še vsakdanjost; in nazadnje nad prikazi šeg in navad kmečkega človeka: petjem, pitjem, igranjem, mlatenjem s cepci, četudi se je cepce strgal, s tem pa požel še večji val smeha in zabave, sploh ko je komentator Tone Vrabel cepce primerjal z njegovim lastnikom... Vse je bilo pač po meri ljudstva, četudi na račun okusa in stroke. Takšne vrste prireditve (tržnice, povorka česarkoli že, v Gornji Radgoni pač povorka traktorjev in na prikolicah prikaz kmečkih opravil, na koncu pa veselica) postajajo ljudska kultura današnjega časa. Ni več petja pri peči ob hladnih

zimskih večerih, pუსnšankov, vasovanj... je pa le-te zamenjalo veseljačenje take vrste in čez petdeset, sto let bo etnologija slovenskega prostora omenjala pri šegah koledarskega leta tudi take vrste prireditve. In kaj je pri tem narobe? Niiiič, vesela sem za tiste, ki so lahko tako hitro »kulturno« zadovoljeni in veseli in srečni, kdor pa ni, pa na take prireditve tako ne hodi.

In Tolovaj Mataj? Ti so slovenske viže predstavili v za to dokaj nenavadnem, a akustičnem okolju – cerkvi. In zanimivo, ljudska pesem je dobila zopet več vredno mesto, kot ga je bila deležna v svojem času, prišla je v elitno družbo... Še in še enkrat zanimivo, ker kot poje Adi Smolar »Naš svet se na vrti, če si al'« pa te ni, vedno eni zgoraj so in drugi pod zemljo...« In tako je tudi s kulturo.

N.G.

Popis 2002

Največje razlike v izobrazbi

Približno leto dni po lanskem popisu prebivalstva je Statistični urad Republike Slovenije objavil nekaj podatkov, ki so jih že obdelali. Čeprav se zdi to dolgo obdobje, delo poteka po pričakovanjih, tako da tudi drugo leto še ne bomo imeli prav vseh podatkov.

Pri podatkih nas je zanimalo predvsem stanje v občinah Šentjur in Dobje, ki smo ju primerjali z regijskimi ali nacionalnimi parametri.

Narodna pripadnost in veroizpoved

Podatke smo primerjali z občinami, na katere mejita naši občini.

% opredeljenih katolikov

Slovenija	57,8
Savinjska regija	64,0
Celje	52,9
Dobje	75,7
Kozje	76,2
Krško	65,6
Laško	65,2
Podčetrtek	72,1
Sevnica	67,2
Slovenske Konjice	67,8
Šentjur	71,7
Šmarje pri Jelšah	73,1
Štore	60,5
Vojnik	72,2

prebivalstvom (stari od 0 do 14 let), pomnoženo s 100. Slovenski indeks staranja je 96,3, dobjanski 83,9 in šentjurski 82,3, kar je naši občini ugodno. Razpon indeksa je od 55,9 v Moravčah do 308 v Kostelu.

Povprečna starost

Povprečni prebivalec Slovenije je star 39,5 let. Najmlajši so v občini Rače – Fram 35,6, najstarejši pa v Loškem potoku s 47,7 leti. Šentjurčani so nekaj starejši od povprečja z 39,8, Dobjani pa nekoliko mlajši z 39,1 leti.

Najštevilčnejša starostna skupina v Dobju je med 35 in 39 leti, v Šentjurju pa med 20 in 24 leti. V Sloveniji je največ prebivalcev med 45 in 49 let.

Izobrazba – velike razlike

Če so bili podatki o obeh občinah v prejšnjih primerjavah relativno podobni, se večja razlika pojavlja pri podatkih o izobrazbi. Samo osnovnošolsko izobrazbo ali manj ima v Šentjurju 32 % starejših od 15

% opredeljenih Slovencev

Slovenija	83,1
Savinjska regija	84,4
Celje	79,5
Dobje	93,9
Kozje	92,2
Krško	87,1
Podčetrtek	89,6
Sevnica	88,0
Slovenske Konjice	89,5
Šentjur	90,1
Šmarje pri Jelšah	89,3
Štore	80,9
Vojnik	89,6

Stanovanjsko stanje

Poseljenost

V občini Šentjur je 7.111 stanovanj, v občini Dobje pa 394. Skupna površina šentjurskih stanovanj je 507.362 m², dobjanskih pa 28.879 m². Od stanovanj za stalno stanovanje je stalno naseljeno v Šentjurju 5771, v Dobjem 311, nenaseljenih stanovanj je v Šentjurju 752, v Dobju 59 stanovanj. Za občasno uporabo je v Šentjurju 588 stanovanj, v Dobju pa 24.

Velikost

V Sloveniji je največ 2-sobnih stanovanj, medtem ko je v obeh občinah največ 3-sobnih stanovanj: v Dobju 42 % in v Šentjurju 34 %.

Po površini je v Šentjurju največ stanovanj med 61 in 80 m² (28 %). Enako je tudi v Sloveniji (27 %). V Dobju je največ stanovanj v razredu 81 – 100 m² (24 %).

Starostna struktura

Indeks staranja je razmerje med starim (stari 65 let ali več) in mladim

let, v Dobju pa je takih 46 %. S srednješolsko izobrazbo se ponaša 51 % Šentjurčanov in 39 % Dobjanov. Višješolsko izobraženih je 4 % Šentjurčanov in 1,8 % Dobjanov. Dodiplomcev je v Šentjurju 4,2 %, v Dobju pa 2,3 %. O podiplomcih za Dobje ni podatka, v Šentjurju pa se je številka ustavila pri 49 ali 0,3 %.

br

**Občina Šentjur
objavlja**

JAVNI RAZPIS ZA

I. ORGANIZACIJO KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI ŠENTJUR V letu 2003

K sodelovanju vabimo organizatorje:

1. OSREDNJE OBČINSKE PRIREDITVE OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Prireditve naj bo izvedene v dneh pred praznikom v kulturnem domu Šentjur ali na drugi lokaciji po izboru organizatorja. Za prireditve je predvidenih do 325.000 SIT.

2. PRIREDITVE POD NASLOVOM »ŠENTJURSKO POLETJE«

Prireditve naj bodo lahkotnejšega značaja, primerne za različno publiko. Čas izvedbe je od 18. junija do 15. septembra na različnih lokacijah (predvsem zunanji prireditveni prostori, kar pa ni pogoj). Za vse prireditve skupaj je predvidenih do 2.200.000 SIT.

3. PRIREDITEV POD NASLOVOM »VESELI DECEMBER«

Financirali bomo prireditve, ki se bodo odvijale v mesecu decembru in ne sodijo v redni program društev. Za izvedbo je namenjenih do 500.000 SIT.

4. DRUGE PRIREDITVE

Gre za prireditve, ki jih organizirajo javni zavodi in društva (predvsem tradicionalne kulturne prireditve) in presegajo značaj krajevnih. Kraj in čas nista določena. Skupna predvidena sredstva so do 1.500.000 SIT.

Kot organizatorji se lahko prijavijo pravne osebe z izkušnjami na področju organiziranja prireditve, kar dokazujejo z referencami.

Prednost pri izboru bodo imele prireditve, ki bodo v kalkulaciji stroškov imele večji del lastnih sredstev in bodo po vsebini najustreznejše naslovu iz razpisa.

Vloga mora vsebovati natančne podatke vlagatelja, natančen opis predvidene prireditve (vsebina, čas in kraj izvedbe), finančno kalkulacijo in predvidene prihodke. Vlogi morajo biti priložene reference.

II. PROGRAMI ZKD IN DRUŠTEV

Predmet razpisa so programi, ki jih izvaja in usklajuje Zveza kulturnih društev Šentjur in vključujejo programe posameznih društev – njenih članic. Na razpis se lahko prijavi ZKD Šentjur.

Obseg predvidenih sredstev je 9.062.000 SIT.

III. SOFINANCIRANJE OBNOVE KULTURNIH DOMOV V OBČINI ŠENTJUR

Program razpisa je sofinanciranje nujnih posegov pri investicijskem vzdrževanju prostorov za potrebe kulturne dejavnosti. Obseg predvidenih sredstev je 2.700.000 SIT.

Pri tej na sofinanciranje lahko vložijo lastniki in upravljavci kulturnih domov in drugih prostorov, v katerih se odvijajo kulturne dejavnosti.

Vloga mora vsebovati natančne podatke vlagatelja, opis predvidenega posega, finančno kalkulacijo, predvidene prihodke, priloženi pa morajo biti po trije predračuni za posamezen poseg.

Vloga mora biti oddana na naslov: OBČINA ŠENTJUR, Oddelek za družbene dejavnosti, Mestni trg 10, 3230 Šentjur najkasneje **do petka, 30. maja 2003 do 13. ure** oziroma najkasneje ta dan oddana na pošti kot priporočena pošiljka s pripisom »javni razpis – kultura 2003«. Na kuverti mora biti označen pošiljatelj. Informacije na tel. 747 13 14.

**Župan Občine Šentjur
Štefan Tisel**

**Občina Šentjur
objavlja**

JAVNI RAZPIS

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV »AKCIJE MLADIH« V OBČINI ŠENTJUR V LETU 2003

1. Predmet razpisa sofinanciranje programov »akcije mladih« je:

1.1 sofinanciranje redne dejavnosti društev oz. organizacij, ki delajo za mlade v Občini Šentjur

1.2 sofinanciranje investicijskega vzdrževanja in opreme prostorov za dejavnost mladih

1.3 sofinanciranje programov in projektov, ki jih bodo v letu 2003 pripravili mladi oz. bodo namenjene otrokom in mladini in niso sofinancirane iz drugih proračunskih postavk,

1.4 sofinanciranje specialnih izobraževalnih programov v tujini.

2. Na razpis se lahko prijavijo

pod točko 1.1: društva oz. organizacije, ki delajo za mlade v Občini Šentjur

pod točko 1.2: društva oz. organizacije, ki delajo za mlade in za svojo dejavnost uporabljajo lastne ali najete prostore

pod točko 1.3: društva in organizacije, ki delajo za mlade in so registrirane v Občini Šentjur, izjemoma pa tudi društva in organizacije, ki niso registrirane v Občini Šentjur, vendar izvajajo svoje programe tudi za mlade iz Občine Šentjur,

pod točko 1.4: fizične osebe s stalnim prebivališčem v občini Šentjur.

3. Prijave, za vsak projekt posebej, je potrebno oddati na razpisnih obrazcih, ki so na voljo v vložišču Občine Šentjur (III. nadstropje – soba 51 a), na spletni strani Občine Šentjur: <http://www.obc-sentjur.si>, lahko pa jih naročite tudi preko elektronske pošte na naslovu martina.ljubej@obc-sentjur.si.

4. Rok za prijavo na razpis je

pod točko 1.1 do 1.3 **do petka, 13. junija 2003,**

pod točko 1.4 **do porabe sredstev.**

5. Prijave pošljite na naslov: Občina Šentjur, Oddelek za družbene dejavnosti, Mestni trg 10, 3230 Šentjur, s pripisom »javni razpis – akcije mladih«.

6. O odobrenih sredstvih bodo predlagatelji obveščeni s sklepom do 15. julija 2003.

7. Sofinanciranje občine bo največ

pod točko 1.1 do 100 % vrednosti

pod točko 1.2 do 100 % vrednosti

pod točko 1.3 do 75 % vrednosti

pod točko 1.4 do 25 % vrednosti

Skupna vrednost sredstev namenjenih sofinanciranju razpisanih vsebin je 10.898.000 SIT.

8. Odobrena sredstva za sofinanciranje bodo predlagatelju nakazana po izvedbi akcije, ko bo le-ta predložil vsebinsko in finančno poročilo z dokazili.

9. Prednost sofinanciranja pod točko 1.3 bodo imeli programi, ki bodo vključevali večje število udeležencev (pri prijaviteljih, ki nimajo sedeža v občini Šentjur, bomo upoštevali udeležence iz občine Šentjur) in bodo financirani z več lastnimi sredstvi.

**Župan Občine Šentjur,
Štefan TISEL**

13. jurjeva revija pevskih zborov in vokalnih skupin

Visoka raven petja

Revijo je strokovno ocenjeval Tomaž Faganel, ki bo imel tokrat težko delo med kar nekaj dobrimi zbori izbrati dva ali tri, ki bodo šli na medobmočno revijo. Tudi letos sem se odločil, da bom zборе ocenjeval od 1 do 10, v oklepaju pa bom pripisal še svojo oceno z lanske revije.

V soboto, 26. aprila, se je na odru zvrstilo 10 zborov in dve vokalni skupini. Program se je zato zavlekel precej v noč. Kot smo opazili, je postala tradicija tudi to, da vsako leto preizkusi organizator novo mlado in še neuveljavljeno voditeljico. Tokrat je to delo prevzela kar pevka Saša Jagodič, ki se je odlično odrezala.

Neokrašen oder je dajal vtis, da je nekdo na nekaj pozabil, kar mi je potrdil mrki obraz tradicionalne izkušene organizatorice, vodje območne izpostave JSKD Anite Koleča. Čeprav smo gledalci prišli v Kulturni dom zaradi petja in ne zaradi rož.

Kot prvi so se nam neobičajno zgodaj predstavili **MPZ Skladatelj Ivapcev Šentjur** pod dolgoletnim vodstvom Francija Plohla. Kot prvo sem opazil, da so svoje vrste za revijo precej skrčili zaradi pomanjkanja basov, ki so tako sedaj prišli do izraza. Tudi samo petje se je v primerjavi z letnim koncertom pred slabim tednom precej popravilo. Prvo pesem »Na ples« so odpeli gladko, z lepimi začetki in brez napak. Glasovi so se jim malce bolj tresli pri »Ljuba vigred«, kjer so baritoni odpeli malce netočno, solo je bil zelo plašen, konec pesmi pa majav. »Verzi« so zveneli veliko bolj prepričljivo kot pred tednom na njihovem koncertu. Ipavci me letos niso tako navdušili. Dajem jim oceno 9 (9).

Da lahko z vajo in voljo veliko dosežeš, so dokazale pevke **ŽPZ Gorica**, pod vodstvom Metke Bevc. Dekleta so se okrepila z nekaj novimi pevkami in zagotovo lahko trdim, da je bil ta nastop eden izmed boljših. Skladbice »Sem si vzela«, »Vsi so prihajali« ter »Dva bracinara« so odpeli skorajda brez napak. Da jim nisem dal največje ocene, je kriva samo plašnost in premalo »življenja« v petju. Pevkam dajem oceno 9 (7).

Najstarejši zbor (po letih pevcev) je bil **MePZ Franc Vrnč iz Dobja**. Pevci so se združili pod okriljem zborovodja Toneta Volaska pred štirimi leti. Zapeli so ljudsko, dokaj neposrečeno »Kaj ti je deklica«, sledile pa so »Moj dom« in »Nocoj pa, oh nocoj«. Pri zadnji se je izkazal solo pevec z lepim glasom in točnostjo, vendar z manjšo govorno napako. Moški del zbora je bil precej boljši od ženskega dela. Zbor je dokazal, da je na reviji potrebno sodelovati in ne le zmagovati. Ocena 7 (6) je dokaj "skozi prste pogledana".

MPZ Planina je dokazal, da je z dobrim pevovodjo Matejem Romihom vse mogoče. Z lepim sozvočjem in točnimi začetki so zaznamovali prvo pesem z naslovom »Pomlad«, ritem visoko kvalitetnega petja so obdržali tudi v ljudski »Vse rožice rumene«, kjer jim je popolno sliko pokvaril malo netočen konec. Pevci so se zbrali, znebili treme in dobro odpeli še zadnjo »Lucipeter ban«. Mirne duše jim dajem oceno 9 (8).

Prva vokalna skupina, ki se je predstavila, je bila **Ženska vokalna skupina Skladatelj Ivapcev Šentjur**, ki jo vodi direktorica Glasbene šole Šentjur Simona Zdošek. Pevke so plaho odpele težko

»Črček v vrtu«, ki pa je bila primerna za takšno revijo. S težkim programom so nadaljevale, niso pa bile ne vem kako prepričljive. »Jezus in ajdovska deklica« so punce odpele solidno, zamerimo jim lahko le netočne vstope in tresoča sozvočja, verjetno predvsem zaradi treme. Enako so nadaljevale tudi v tretji pesmi »Over the rainbow«.

Ocena za kvaliteto bi lahko bila osem, vendar sem jim zaradi zelo težkega programa dal tokrat slabo 9 (9). Da so se dobro pripravili na revijo, so potrdili **MePZ Sv. Jakob**, katerih vajeti ima uspešno v rokah Franc Kapel. Zbor obstaja že desetletje, da pa veliko nastopajo, se je poznalo tudi pri prepričljivosti odpetega. Ljudsko in ne preveč težko »Vsi so prihajali« so odpeli zanesljivo, prav tako »O podjuna«. Glas se jim je malce zatresel pri vstopu v še eno ljudsko »Primorska nevesta«, kjer so bila dekleta malo glasovno visoka. Zbor me je pozitivno presenetil. Glede na moje točkovanje jim dam zelo šibko, a najboljšo oceno 10 (8).

Naslednji so na oder prikorakali pevci in pevke **MePZ Sonce**, ki ga vodi Andreja Galuf. Žarki so se

MePZ Sv. Jakob

najprej spopadli z ljudsko »Stoji mi polje«, ki so jo odlično odpeli, vajeti so popustile le pri samem zaključku pesmi. Basi so se izpostavili v drugi ljudski »Protuletje« in svoj program odpeli zanesljivo, ampak pretiho. Za širok spekter publike so zapeli angleško »Smoke gets in your eyes«, s klavirsko spremljavo Mateje Pleteršek. Sončki so sijali in si za svoj nastop zaslužijo prav tako odlično oceno 10 (9).

Pod vodstvom Blanke Pasarič je svoje znanje pokazal **ŽePZ Dramlje**. Prvo »Stoji mi polje« so odpele brez napak, pri drugi »Ena sama rieč me griva« pa se je malo zatresel glas solo pevkam, vendar so soprani z odličnim nastopom to precej ublažili. Z »Jubilante« so pevke zanesljivo in izkušeno zaokrožile svoj nastop na reviji, za kar jim dajem dobro 9 (9).

Druga vokalna skupina **Mešani nonet »Grič« iz Dobja** je pod vodstvom Slavice Rajh pravi dolgoprogaš glede na pevsko kilometrino. V petih letih, kot sami pravijo, so se znebili treme in v Šentjurju vedno radi zapojejo. Pri ljudski »Da b' biwa liepa ura« se je pokazala čista in lepa glasovna

porazdelitev, solo pri »Venite rožce moje« je po kvaliteti izstopal, za kar je požel dolg aplavz. »O podjuna« pa smo že drugič slišali na reviji in ni bila nič slabše odpeta. Nonet iz Dobja je bil vseh gledalcem in meni in za nastop jim dajem oceno 10 (9).

Z napetim pričakovanjem sem čakal **MePZ »Zarja« iz Šentvida pri Planini**, ki je glede na prejšnje nastope bil moj veliki favorit. Zbor vodi energični Matej Romih. Začeli so z velikokrat odpeto na revijah »Dajte, dajte«, ki pa jo večina rednih obiskovalcev že zna na pamet. Vendar so jo kljub temu odpeli super in v prav takšnem tempu so nadaljevali z »Roža na vrtu zelenem cvete«. Vrhunec celotnega večera je bila partizanska »Naša vojska«, ki jo je zbor odpel tako dobro, da so vsaj meni šle vse »kocine pokonci«. Končno si je kakšen zbor upal na reviji odpeti nekaj revolucionarnega in deset let nazaj nesprejemljivega. Zopet nisem kaj prida razmišljal in dajem jim čisto 10 (10).

Da se pa dekleta **ŽPZ Skladatelj Ivapcev Šentjur** ne morejo in ne morejo znebiti povprečja, meji že na prekletstvo. Že nekaj časa jih vodi Emilija Kladnik Sorčan. Ljudsko »Še en krajček mam« so odpele točno, vendar zelo tiho. Netočen je bil pri drugi »Se davno mrači« predvsem mezzo sopran in pesem je z vajeti zborovodkinje kar malo ušla. Nazadnje pa so solidno odpele še »Pojdi vesel se z nami igrati«. To, da so najštevilčnejše, še ni zagotovilo, da bodo pevke spravile iz sebe glas, da se bo tresla dvorana. Moja ocena je 8 (8).

Zadnji se je na odru predstavil **MPZ Dramlje**. Zbor je po smrti dolgoletnega vodje Edvarda Goršiča prevzel njegov sin Matevž. Napeto čakanje na nastop v garderobi je bilo krivo, da so pevcem malce zanihali glasovi pri ljudski »Ne bom se možila«, ki pa je bolj kot se je približevala h koncu, bila vedno bolj točna. Netočni vstopi in še vedno spremljajoča trema pri »Na trgu« sta pustila svoj davek. Zadnja slišana »Potrkan ples« je bila odpeta dobro z dobrimi začetki. Ocena 8 (8) je celo malo manj, kot so si zaslužili.

No, pa smo pri koncu. Kvaliteta petja v Šentjurju iz leta v leto narašča in moje neuradno ocenjevanje je postalo s toliko podeljenimi desetakami monotono in dolgočasno. Pa vendar apeliram na organizatorja ter uradnega ocenjevalca, da se ne drži več stereotipov in naj ne pošilja več na medobmočne revije pevskih zborov, ki imajo tradicijo, tam pa žalostno pogorijo, temveč naj nadaljuje tekmovanje tisti, ki je najboljši. Če pa ocenjevalec ne more iz svoje kože, predlagam, da naslednjo Jurjevo revijo ocenjuje kdo drug, ki ni obremenjen s takšnimi ali drugačnimi vplivi. Zanimivost tega tekmovanja je tudi to, da smo slišali samo tri tujejezične pesmi. Hudo manjkalo je latinskih in drugih zapetih besed, ki so na drugih tekmovanjih obvezne in zaželeno.

Jure Godler

Humanitarni koncert Lučka v očeh

Dobrota je sirota

9. maja se je v Športni dvorani odvijal koncert Lučka v očeh. Koncert že drugo leto zapored organizira Območno združenje Rdečega križa Šentjur in štirinajstrednik Šentjurčan. Zakaj so se na ta klic dobrote odzvali le redki, lahko le ugibamo. Kakor da bi vrlim Šentjurcem zmanjkalo ljubezni in bi jim postalo vseeno za sočloveka okoli nas. Vendar se organizatorja ne smeta ozirati na to, kajti v očeh bodo sijale vedno nove lučke, ki ne smejo ugasniti.

V očeh vodje organizacije, podpredsednice OZ-RK Šentjur Dušanke Pešak, se je videlo razočaranje nad obiskom, pa čeprav ga je skušala profesionalno skriti za nasmehom. Ni vedno tako črno, kot se zdi v tistem trenutku. Kar nekaj slovenskih estrad je prvič stopilo na šentjurska tla, in še zastonj, kar v današnjih dneh v boju za denar vidimo zelo poredko. Tudi program je bil zastavljen tako, da je šel v ušesa tako mladim kot tistim malo starejšim. Zbrana sredstva bodo namenjena desetim socialno ogroženim družinam iz občin Šentjur in Dobje. Tekoče in smiselno sta koncert povezovala Marjana Novak in Darko Bezenšek. Kot prva sta se nam predstavila Rok in Polona Pletovar. Mlada pevca sta pod okriljem Brendija odpela dve pesmici. Za njima je zapel v družbi z malce okroglim Koradom še Brendi. Tudi vmesnih skečev ni manjkalo. Tako sta za smeh poskrbeli Lizika in Piroška z Jožetom. Nastopile so tudi Navihanke, ki so svoj performans odpele in zaigrale zelo dobro. Pravo spremembo v takšnih dobredelnih koncertih pa so predstavljali skupina Nude in za njimi še domačini Žurdov. S pop-rockom so mlado občinstvo segreli in koncert kar vrgli iz monotonije. Lepa in dobra izkušnja, ki bi se lahko prenesla tudi na Lučko 3. Za pravi vrhunec je poskrbela tudi mala, pa vendar vedno lepa Nuša Derenda. S sprehodom med publiko je kmalu našla

gledalko Tamaro, in skupaj sta odpeli nekaj pesmic. Moškemu delu občinstva je kasneje kar precej upadlo navdušenje, ko je med nastopom pozdravila svojega moža, ki je skrbel za tehniko. No, te napake pa ni naredila Klavdija, ki je prav tako svoj sprehod kronala z mini vlakcem iz gledalcev. Kot vagončki so se med njimi znašli tudi poslanec Jurij Malovrh in župan občine Dobje Franc Salobir. Kaj znajo, so nam proti koncu pokazali tudi Ansmbel Braneta Klavžarja, Ljudske pevke iz Dobrine, Gašper Matjašič in drugi. Le za kantavtorja Jureta Ivanušiča ne morem reči, da je poslušalce z dokaj dolgim

samogovorom očaral, nedvomno pa je bil »drugačen« od ostalih.

Ozvočenje na prireditvi je bilo zelo dobro, medtem ko so z osvetlitvijo odra s samo osmimi reflektorji dobesedno brcnili v temo. Na začetku koncerta je za pomanjkanje svetlobe moralo poskrbeti kar ljubo sonce, ki je svetilo skozi okna telovadnice.

Na koncertu smo poleg zvezd slovenske glasbe opazili tudi šentjurske: župana Tisla in Salobirja, poslanca Malovrha (drugi poslanec Diaci je s svojim telegramom poskrbel za pravi mali EPP), podžupan Artnak in drugi. Le ti so dokazali, da vsaj vodilnim ni vseeno za lučke v očeh.

Za konec lepega večera so vsi nastopajoči, ki so ostali, kakor »Band aid« odplesali in odpeli venček slovenskih narodnih s spremljavo Ansambla Braneta Klavžarja.

Res pa je, da se ne poje vsaka juha tako vroča, kot se skuha, in vseeno bodo pomoči potrebne družine dobile nekaj sredstev za boljši jutri, predvsem zaradi sponzorjev prireditve in prav bi bilo, da se vsaj največjim tu zahvalimo: Občina Šentjur, Zavarovalnica Triglav, Alpos Šentjur, Občina Dobje, Radio Štajerski val, Robotrade, Trgovine Kea, Mercator in Rdeči križ Slovenije.

J9

Z območne revije folklornih skupin

Tudi harmonike imajo rade naravo

Gorica pri Slivnici, Kulturni dom, 16. maj 2003

Prireditev je bila očitno zelo velik organizatorski zalogaj, saj so zanj morale združiti moči kar tri območne izpostave JSKD (Šentjur, Rogaška Slatina, Slovenske Konjice). Kljub zastarelosti takih prireditev je ogled ponudil nekaj zanimivosti. Folklor je pomembna dejavnost, ki ohranja stara družbena izročila in navade, celo umetniške prvine. Na začetku je nastopajoče pozdravil podžupan Artnak, ki je izrazil zadovoljstvo nad dejstvom, da je ta prireditev ravno v Gorici, oziroma v občini Šentjur pri Celju.

Kot prva se je predstavila folklorna skupina KUD Trta Dolga Gora. Predstavila je gorenjske ples (Štajriš, Neuchatolish, Mazorin). Gorenjski plesi so zelo utrujajoči in izražajo gorenjski zadržan karakter, njihova narodna noša je iz leta v leto bolj kičasta. Sledila je veliko zanimivejša folklorna skupina Jurij Vodovnik Skomarje. Predstavili so štajerske ples, ki so vidno bolj energični in poskočni od gorenjskih, o sami plesni mimiki pa bi lahko še Sigmund Freud kaj povedal. Pri noši je najbolj očiten *plav šircl* (nekakšen štajerski simbol moči). Kot tretji so se pojavili Minerali iz Rogaške Slatine, ki so predstavili prekmurske ples v značilni *skaterski* črno-beli noši. Poleg noše ni bilo zaslediti pristne prekmurske gibanice, temveč nekatere vzhodne štajerske plesne značilnosti.

Folklorna skupina KD Anton Stefancioza Rogatec je poskrbela za instrumentalno bogatejšo zasedbo, saj sta se poleg harmonike pojavila tudi kontrabas in flavta. Poleg vzhodno-štajerskih plesov so zapeli tudi nekaj pristno domačih, prvinsko seksualno angažiranih pesmi. Naslednji so na oder priplesali člani **Folklornega društva Šentjur**. Če je koga začetna melodija harmonike slučajno spomnila na znano *Bandera Rossa*, ga lahko pomirim, da je šlo zgolj za naključje. Predstavljeni kozjanski plesi so, kakor je bilo videti, le udomačena različica splošnih narodno-zabavnih žanrov. Revijo je zaključila **Folklorna skupina iz Kostrivnice**. Na instrumentalni ravni je prevladal feminizem (za spremembo so igrale tokrat predstavnice nežnejšega spola). Kostrivniški plesi so na splošno dolgovezni s ponavljajočimi nezanemljivimi elementi. Eden predstavljenih plesov, ameriški ples, je dokaj viden dokaz zgodnjega vpliva ameriškega imperializma. Kujnski furež se je še najbolj približal pristni slovenski folklori.

V dvorani je bil opazen deficit gledalcev. Enako kot v narodno-zabavnih vodah je tudi pri folklori očiten vpliv

tirolizacije (še posebej v nekaterih nošah). Problem je, da so predstavljeni plesi stari neke do 150 let, zato ne izražajo pristne slovenske folklore, za prikaz katere bi morali zajeti razmere iz časa renesanse, oziroma srednjeveške gotike. Sodobnemu Slovencu očitno ni dano, da bi se s to vrsto slovenske folklore zavedel svojih korenin, globoki razmislek pa se konča s pesimistično mislijo, da je slovenskemu narodu že od razpada vojvodine Karantanije (cca. 1183 n.š.) usojena samodestruktivnost (folklor na žalost ni izjema).

Žan Ž.

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Askerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

Revija župnijskih pevskih zborov

Razcvet bogoslužnega petja

Enajst župnijskih zborov in okrog 300 pevcev in pevk je v nedeljo, 11. maja, prepevalo v ponkovski župnijski cerkvi na pevski reviji cerkvenih zborov šmarske dekanije. Škoda, da poslušalcev ni bilo kaj več kot pevcev, kajti priče smo bili prav kvalitetnemu petju. Časi, ko so se po korih »mučile« in improvizirale predvsem starejše skupine pevcev, so očitno mimo; večina župnijskih zborov je bila mladostna in strokovno vodena.

Pred začetkom revije je v cerkvi mogočno zadonela Spet kliče nas venčani maj, župnik Herman pa je opravil bogoslužje. Kar za večino navzočih niti ni bilo presenečenje. Če je cerkveno petje namenjeno bogoslužju, je verjetno prav, da je tudi prireditev umeščena v sam obred. Čeprav smo nekateri »pogani« pričakovali bolj posvetni program.

Zanimiv (in razmeroma predolg) je bil uvodni govor akademskega glasbenega komponista Maksa Feguša iz Maribora. Z enostavnimi besedami je razložil mnoge skrivnosti bogoslužnega petja. Povzemam samo nekaj njegovih prodornejših misli: Glasba omogoča najpristnejše čutno doživljanje onostranstva, ki je dostopno tudi nepoznavalcem; Glasba naj daje praznikom sijaj, da v svetišču odmeva od ranega jutra; Glasba omogoča božjemu ljudstvu doživljanje božje skrivnosti in skrivnosti praznikov; Pojemo bogu in ne ljudem, zato ni pomembno, kdo je v cerkvi, petje mora biti vedno najboljšje;

Ali si kot popoln nepoznavalec bogoslužnega petja lahko privoščim ocenjevanje nastopajočih zborov? Ne, verjetno res ne, lahko pa povem, kako sem njihovo petje doživljal sam. Pri veliki večini zborov sem pogrešal dobršno mero tiste skrivnostne vzvišenosti, ki je značilna za liturgično pesem. Je bila to posledica izbranega repertoarja ali tudi načina izvajanja?

Če bi enajst nastopov (po dve pesmi vsakega zbora) moral ocenjevati po prostem občutku s šolskimi ocenami od 1 (nezadostno) do 5 (odlično), potem bi pod petico uvrstil ponkovski župnijski zbor (kombiniran z otroško-mladinskim zborom), vodi ga Andreja Galuf, ter mladinski mešani zbor »Amani« iz šmarske župnije (vodi ga Greta Galuf). Ta dva sestava sta bistveno odstopala in bi ju brez problemov lahko postavili tudi na zahtevnejše koncertne odre. Drugo stopničko bi prisodil dekliškemu sestavu »Lira« iz Zibike, nato pa zboroma

šentjurske (zborovodja Jože Jager) in kalobške (zborovodja Franc Kapel) župnije. Od preostalih zborov me je najbolj razdvojil nastop župnijskega zbora iz Dramelj, za katerega ne vem, kam bi ga uvrstil. Bil je številčno in glasovno najmočnejši, vendar se mi je njegovo petje

Neharmonično izvajanje cerkvene glasbe je bogoskrunsko dejanje...

K besednemu delu revije je svoje prispevala še povezovalka Irena Zevnik. Gospa Zevnik je vsekakor spretna besedovalka, toda je tokrat preveč modrovala ter bila premalo informativna.

Prvi je nastopil združeni pevski zbor pod vodstvom Jožeta Jagra. Čeprav je 150-članski zbor kar velikokrat »ušel« dirigentu ter zaškripal na zahtevnejših mestih, je bil poseben užitek poslušati mogočen zven njihovih pesmi. Prepevali so umetne pesmi, ki vsaj za nepoznavalce niso bile preveč atraktivne. Pogrešal sem cerkveno ljudsko pesem.

zdelo nekako preveč »brutalno«, zlasti še za bogoslužni tip petja. Dovolj spodoben je bil nastop zbora iz Sladke gore (šolska ocena +3), ki je pravzaprav iz Dolge gore, in ga vodi Alojz Firer. Preostali zbori (Slivnica – Brigita Mastnak, Šentvid – Edi Došler, Šmarje – Anton Pilko, Zibika – Silva Ketiš) so ostali v rangi iste ocene, a brez plusa ali pa z minusom.

Cela prireditev je trajala domala 3 ure, to v prijetno hladni ponkovski cerkvi, ter potem še zunaj za obloženimi mizami, za katere so bogato poskrbele ponkovske župljanke.

F.K.

Moje pesmi, moje sanje in Tina Vengust

Po mnogih povabilih prijateljice, ki sem jih zvesto (prišlo je že v navado) zavračala, sem se naposled odločila in obiskala enega od njenih nastopov. Radovednost mi ni dala miru, zato sem se skromno odzvala, saj me je res zanimalo, kaj premore razigrani sosedov deklič. Tako sem si prvič v življenju ogledala muzikal Moje pesmi, moje sanje, ki so ga v Celju postavili na oder dijaki Gimnazije Lava.

The sound of music, kot je naslovljen v izvirniku, je sentimental in zabaven, poln smeha, solz in znane, če ne že prepoznavne glasbe. Predstava temelji na filmu, ki je leta 1965 prejel pet Oskarjev in postal največja uspešnica v filmski industriji, ki je polnila blagajne. Film še vedno privablja množice ljudi, vsaka generacija pa ga znova z veseljem odkriva in sprejme za svojega. Vsebina je v večini znana, zato bi bilo pisanje o njej odveč.

Na samem začetku sem presenečena ugotovila, da je predstava v angleškem jeziku. Glavna vloga pa je bila v rokah šentjurčanke Tine Vengust. Že kot majhna deklica je vedno rada veselo prepevala, največkrat pod tušem in ob radijskem sprejemniku, dokler jo v svoje vode niso potegnili otroški zborčki. Kmalu zatem se je naučila izvajati tone iz flavte, s prihodom v srednjo šolo pa se je začela resno ukvarjati s solo petjem na Srednji Glasbeni šoli v Celju.

Nestrpnost sem pričakovala, da se bo prikazala na odru. Ne morem verjeti, da glas prihaja iz njenih ust. Prevzame me. Pomislim – vse to je ona, nasmejana prijateljica, s katero preživljam prosti čas, s katero sva se ne dolgo časa nazaj igrali in za šalo družno prepevali, tudi na šentjurskih žurih. Včeraj majhna, danes velika. S svojim nastopom, s pevsko nadarjenostjo dobesedno očara vse navzoče.

Priznam, nisem pričakovala tako izvrstne predstave. Nekako nisem verjela, da lahko mojo pozornost pritegne amaterska predstava, ki jo pripravijo mlajši umetniki. Res je, da ni ravno muzikal ameriških produkcij, kot sta Chicago in Moulin Rouge, iz katerih delajo velik pomp, je pa srednješolska predstava, v kateri nastopajo znanci, in nanje smo lahko ponosni.

Epilog: če imate čas in seveda srečo, da naletite nanjo, si jo ogledajte – vredna je!

B.M.

Novičke JSKD

1. Strokovna spremljevalka revije otroških in mladinskih pevskih zborov je za sodelovanje na Medobmočni reviji v Slov. Konjicah 30.5. predlagala OPZ Glasbene šole skl. Ipavec iz Šentjurja (Damjana Rosenstein), kot rezervni zbor pa OPZ OŠ Slivnica pri Celju (Metka Bevc)

2. Za sodelovanje na MO reviji vokalnih skupin 13.6. v Šmarju pri Jelšah pa je Tomaž Faganel predlagal obe vokalni skupini, ki sta sodelovali na naši reviji in sicer Nonet Grič iz Dobja (Slavica Rajh) in Vokalna skupina skl. Ipavec iz Šentjurja (Simona Zdolšek)

3. Na državni avdiciji, za sodelovanje v Slovenskem projektnem zboru, je sodelovala tudi šentjurčanka Alja Pešak in se uvrstila med člane tega elitnega zborovskega sestava.

Pevsko srečanje Šentvidov Slovenije

Pa se sliš od svetga Vida zgun...

Peto srečanje Šentvidov Slovenije so v soboto 17. maja organizirali šentjurski Šentvidčani. Od desetih Šentvidov, ki imajo tudi pevske zборе, jih je v Šentvid pri Planini prišlo devet.

Velik šotor na dvorišču brigadirskega doma je bil poln, na odru in spodaj v avditoriju. Vzdušje sicer ni bilo koncertno svečano, obiskovalci so se vmes tolažili s pivom in podobnimi tekočinami, kar je imelo za posledico tudi nekaj motečih komentarjev, a je še kar šlo. Zbori na odru so se vrstili kar hitro

drug za drugim, prislunil sem jim tako bolj z enim ušesom in ugotavljal, da so sicer dobri, ne pa ravno vrhunski, in da ga čez domači zbor ni. Podobno se je izkazal tudi domači (vsaj po poreklu) napovedovalec Matjaž Romih.

Za odrom sem ujel Mateja Romiha, uspešnega zborovodjo domačega zbora, a ga nikakor nisem uspel izzvati, da bi kakorkoli ocenil nastopajoče. Mimogrede, Matej Romih, sicer vedno krotko mirnega videza, na odru pred zborom simpatično temperamentno eksplodira.

O »šentvidijadi«, o organizacijskih zadevah, je spregovoril predsednik organizatorja kulturnega društva Zarja Šentvid Jože Vertačnik:

»Organizacija srečanja Šentvidov je bila zahtevna zadeva, ker ne gre samo za pevske nastope. Takorekoč ves dan smo skrbeli za svoje goste, jih seznanili z znamenitostmi Šentvida, Planine, občine

Šentjur, jih peljali na izlete, hranili in podobno. Kar okrog 100 ljudi je bilo vključenih v priprave. Denar? Okrog 1,8 milijona tolarjev bo šlo, pol milijona nam je dal Tajfun, toliko nam je obljubila tudi občina, preostanek bomo napaberkovali pri domačih sponzorjih in Zvezi kulturnih društev. Ne, zaslužka prav gotovo ne bo, še vse društvene prihranke s prejšnjih let bomo potrošili.«

Kaj vam pomeni srečanje Šentvidov?

»Druženje, spoznavanje ljudi in krajev, tudi spodbudo in primerjanje.«

Po tem, ko so združeni zbori Šentvidov pod taktirko Mateja Romiha zapeli svojo himno (avtor je pokojni šentviški župnik Jože Luskar) in še neizgledno Pa se sliš od svetga Vida zgun, mrak pa je že temeljito zagrnil prizorišče, se je verjetno pristno druženje Šentvidčanov vseh vrst šele prav začelo.

F.K.

Šentrock 2003

Mala moja, to je rock`n`roll

Prvi majski petek, dan po slavljenju dela in delujočih, je pomenil tudi praznik za vse rokerice in rokerje pokrajine ob Voglajni. Pod šotorom na Lipi se je v soorganizaciji šentjurskega Javnega sklada za kulturne dejavnosti in Študentskega kluba mladih Šentjur, pod okriljem Jurjevanja, zgodil tretji Šentrock. Nastopile so tri mlade skupine, od tega šentjurski mladci 3P in že mnogo bolj izkušeni Žurdov, svoje pa so dodali tudi rokerji iz Zreč, Marjetice. Smetano na torto je »nakranciljal« večni Peter Lovšin s svojimi Križarji.

Večer je otvorila mlada skupina z nekoliko provokativnim imenom 3P, ki ga seveda lahko beremo na več načinov. Fantje hodijo še v osnovno in srednjo šolo, dva izmed štirih članov (Urban Krč in Tadej Gračnar) pa prihajata iz Šentjurja, natančneje z Botričnice. Kljub mladosti so prikazali zavidljivo glasbeno znanje. Publika, med katero je bilo ob devetih zvečer opaziti tudi številne starejše in tudi najmlajše obraze, je bila navdušena, še posebej ob preigravanju hitov popularne skupine Red Hot Chili Peppers, ki so ji »tripovci« s svojim izvajanjem in mladostno (še) visokim glasom pevca nadeli simpatično preobleko. Zagotovo bomo za najbrž trenutno najmlajše šentjurske rokerje še slišali.

Naslednji so bili na vrsti Zrečani Marjetice, ki pa so že na pol Šentjurčani, saj so v obdobju zadnjega leta vsaj petkrat igrali na Planini, v Gorici in v Šentjurju. Marjetice »vozijo« imidž v slogu svojega imena. Lahko bi rekli, da so »zajebantski« bend, ki je nadvse primeren za žurke, morda pa malo manj za ocenjevanje stroke. Njihov repertoar je segal od »Debele dekl'ce« do težkometalskih vragolij Iron Maiden.

Zagotovo so imeli najbolj glasbeno in odrsko dodelan nastop Žurdov. Marko Tuhtar, Jernej in Klemen Podgoršek, David Zupanc, Simon Spreitzer in Peter Šmid so uigrana skupina, ki pa razen na koncertih v Šentjurju in okolici v zadnjem letu praktično ni nastopala. Trenutno se fantje pripravljajo na snemanje v studiu, nato pa s posnetki v žepu načrtujejo tudi koncertiranje širše

po Sloveniji. Na Šentrocku so se predstavili s spremljevalno skupino Križarje. Legendarni panker

3P so pokazali veliko talenta

številnimi avtorskimi skladbami, z zanimivim pristopom pa so se lotili tudi priredb nekaterih legendarnih rock klasik. Pohvale gredo tudi njihovi zvesti publiki, ki nikoli ne zataji.

Omenjene tri skupine je ocenjeval tudi Martin Janežič, strokovni glasbeni sodelavec JSKD iz Ljubljane, ki je posebej pohvalil mladce iz skupine 3P, najboljše pa je ocenil skupino Žurdov, ki jo je tudi priporočil za nastop na Rock maratonu v Lendavi, ki bo veljal tudi kot predizbor za Rock Otočec. Tudi sicer je pohvalil šentjursko prireditelje, ki da je ena redkih tovrstnih na slovenskem nivoju.

Nekaj čez polnoči je blizu 500 obiskovalcev pričakalo vrhunec prireditve. Mlada in seksi povezovalka programa Jasmina Kandorfer je na oder povabila Petra Lovšina in njegovo

(leta 1977 je soustanovil fenomen Pankrte) in roker je s steklenico Konjičana v roki in s poljubčki pozdravil najbolj zagrete obiskovalke v prvi vrsti. Nato je napovedal zmago Reala v nogometu, polaskal povezovalki in pričel z dvournim nastopom. Slišali smo vse njegove hite, od punk uspešnic, preko hitov skupine Sokoli (Marija pomagaj, Moja mama je strela...) do pesmi njegove samostojne kariere (Samo en majhen poljub, Mi trije smo najboljši par...). Lovšin ni nikoli slovel kot kakšen dober vokalist, zagotovo pa ima občutek za žur in publiko, ki je na koncu po šotoru »odpeljala« tudi »vlake«. Koncert se je nekaj čez drugo jutraj zaključil s hitoma Bandierra rosa in Slovenija gre naprej.

Letošnji Šentrock lahko zagotovo ocenimo pozitivno. Če bi že iskali slabosti, bi to lahko bilo (za rock glasbo) ne najboljše ozvočenje in slaba razsvetljava odra, pa tudi cene pijač (pivo 400 SIT) so bile za mlajšo generacijo nekoliko pretirane. Toda vstop na koncert je bil brezplačen, na vходу pa tudi niso prepovedovali vnašanja lastnega »goriva«, tako da mnogi sploh niso občutili ameriških cen.

Šentrock se je zagotovo usidral v program Jurjevanja, ideja Anite Koleša z Javnega sklada za kulturne dejavnosti pa se je pokazala za pravilno. Pohvale o konceptu prireditve so prišle tudi s širšega Celjskega območja, kjer so pokazali interes po sodelovanju.

L.H.

Veš, Dobjan, svoj dolg?

Pod tem naslovom se je v osnovni šoli Dobje 10. maja letos zgodil 11. tradicionalni dan odprtih vrat. Učenci so s svojimi učitelji izpeljali široko zastavljen projekt na temo ekologije, ki je njihovo šolo na koncu pripeljal tudi do tako željenega naziva "EKO ŠOLA".

V lepem sobotnem dopoldnevu je bila šola v Dobju kot običajno ob teh priložnostih obdana s pločevino, tako da se je bilo treba za parkirišče kar pomujati. Očitno krajani še vedno (ali pa vedno bolj) dihamo z življenjem na šoli. Preden sem stopila na mostiček pred šolo, je moja pozornost pritegnil simpatičen kozolec. Ves porisan in popisan namreč sporoča, da vstopam na območje šole, v kateri otrokom ni vseeno, kaj se dogaja z naravo. So torej eko šola. Nekaj metrov naprej me želodek na majhni tabli opozarja, da ne bi slučajno vrgla česa na tla, in zazdelo se mi je, da bi mi jih res napel, če se ne bi lepo obnašala.

Prva dobrodošlica je bila seveda od dveh prodajalcev srečk, ki bodo osmošolce popeljale na izlet. Bajе odhajajo v Italijo. Zgodi se mi malo nostalgije in tako običim z dvema srečkama in zavestjo, da bom zagotovo spet dobila brusilne plošče, ker pri teh zadevah pa res nikoli nimam sreče. Ampak upam, da se boste vsaj na izletu imeli kar se da nepozabno, dragi moji.

Dvorana šolske telovadnice je bila, kot običajno, polna. Na odru pa... V pesmi, besedi in sliki so učenci predstavili rezultate večmesečnega dela, ki ga je tudi letos vodila Marija Robič. Sodelovali so seveda vsi zaposleni, s hišnikom vred. In kaj so počeli? Nekaj podobnega kot pred štirimi leti, le da so tokrat svojo dejavnost še bolj poglobili in usmerili. Ukvarjali so se z ekologijo v domačem kraju. Ugotavljali so, kakšne odpadke, kje in kdo jih odlaga, zakaj nastajajo črna odlagališča, kakšna je prst ob njih. Pridobivali so plin iz odpadnih snovi, seznanili so se z evropsko konvencijo o človekovih pravicah, uvedli so ekološki dan, in takrat so čistili okolico šole, gozd, in postavili zeleno stražo. Naravo so opazovali z drugačnimi očmi spoštovanja in veselja nad njo. Spremljali so tudi neodgovorno ravnanje odraslih, iskali možne rešitve in organizirali celo okroglo mizo s predstavniki občine. Drugače pa je ekološka zavest navdihnili ustvarjanje pri vseh predmetih. Pri tehniki so nastajali izdelki iz odpadne embalaže, pri likovni vzgoji slike in

risbe na to temo, pri slovenščini spisi in pesmi, pri računalništvu internetne raziskave, pri glasbi pa celo eko himna. Prav slednja se je obiskovalcev še posebej dotaknila, šolski zborček jo je zapel res iz srca.

Zgodila se je še ena pomembna stvar. Na prireditvi so namreč nacionalna koordinatorka EKO šole Nada Pavšer, regijska koordinatorka Marinka Vovk, župan Salobir, tajnik občine Leskovšek, predsednica sveta staršev, predstavnik kluba mladih Dobje, predstavnik učencev, koordinatorka EKO šole Dobje Robičeva ter ravnatelj Krampf slovesno podpisali Eko listino.

Ravnatelj Franc Krampf: »Bilo je veliko dela, ker so zahteve za pridobitev naziva EKO šola precej stroge, vendar nam je uspelo in ponosen sem, da spadamo med 100 slovenskih šol, ki jim je to uspelo.«

Marija Robič: »Mislim, da nam je uspelo narediti premik naprej v miselnosti, ki ga bodo otroci ponesli tudi izven šolskih zidov. Že zdaj se dogaja, da vidijo stvari, ki jih prej niso, in zeleno stražo jemljejo resno, tako da papirčki po tleh postajajo bolj izjema kot pravilo.«

Župan Franc Salobir: »V občini sicer imamo urejen komunalni odvoz smeti, vendar smo imeli z uvedbo kar nekaj težav. Ampak vidi se, da se stvari obračajo na bolje, tudi zaradi otrok, ki osveščajo svoje starše. Še posebej pa sem vesel, ker je v primerjavi z letom 1999 slika črnih odlagališč mnogo bolj svetla. Se še najdejo, a vsaj nova ne nastajajo več. S šolo zelo lepo sodelujemo in sem ponosen na uspehe, ki jih dosegajo.«

Seveda se prireditev ni končala kar tako. V šolski jedilnici je vse čakala bogata pogostitev in srečanje z znanimi in prijateljskimi obrazi je lepo dopoldne zaokrožilo v najlepši luči. Čestitke za EKO šolo, hvala za lepo doživetje, krasen končni izlet in fantastične počitnice vsem skupaj!

Saška

Se štirje fantje zbirajo in starga mačka direjo

Tako se začne ljudska pesem, ki jo ima v spominu Mici Plemenita iz Dobja. Z njo se je začelo tudi vabilo na večer ljudskih pesmi in viž, ki se je v soboto 10. maja zgodil v kulturnem domu Dobje. Večer, ki sta ga organizirala Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Šentjur in občina Dobje, je bil namenjen prav temu. Obujanju in ohranjanju ljudskega blaga, ki je v teh krajih izjemno bogato in živo. Na odru so se zvrstili Vesele kmetice, Paridolske korenine, Ljudske pevke z veselimi Dobrinčani, Pevci iz sv. Jakoba, Harmonikarji KUD Dobje, Rajske strune, Pilštajski gospodarji, Drameljska dekleta in Ljudski pevci s Prevorja. Program je povezovala Mojca Vidic.

Navaden dan

Danes čisto je navaden dan,
sonce sije na nebu
in boža me mehko.

Ali bo tudi jutri sijalo za me,
ne vem,
vem pa,

da se bodo tudi jutri ljudje
srečevali in spraševali
kaj in zakaj,
kam in kod
gre naša pot.

Kaj življenje plemeniti,
kaj mu smisel daje,
kaj je dolžnost,
v čem skriva se sladkost?

Vprašanja večer so izziv,
so večna pesem neizpeta,
ki iz včeraj v jutri se prepleta.

I. Uduč

Letni koncert Pihalnega orkestra Zvok kot se šika

Pihalni orkester Glasbene šole Šentjur je svoje prve korake naredil pred dobrimi štirimi leti in že kar na prvem koncertu leta 1999 pokazal svoje potenciale. V orkestru igrajo predvsem sedanji in nekdanji učenci Glasbene šole Šentjur, vse niti pa v svojih rokah drži dirigent Matej Mastnak. V orkestru igra 30 članov, pridobili pa so si tudi enotna oblačila.

Polna dvorana Kulturnega doma Šentjur je dala slutiti, da bo koncert pravi glasbeni dogodek. Predstavili so se s skladbo C'est si bon (o.p.p. To je dobro), zelo visoko raven igranja pa so držali skozi celoten program. V prikazanem so se tako dotaknili popularne glasbe, z uspešnicami, ki so občinstvo osvojile v hipu. Slišali smo tako znano Y.M.C.A., uspešnice Beatlov, Tea for two, Red roses for a blue lady in druge znane melodije.

V premoru so se predstavili mladi pevci Otroškega pevskega zbora Glasbene šole Šentjur, ki ga vodi zborovodkinja Damjana Rosenstein. Obleženi v rumenih majčkah so bili kar pravišnje popestrilo. Letos so se udeležili tudi medobmočne revije v Velenju, saj so se v

lanskem šolskem letu uvrstili med 23 najboljših zborov celjskega območja. Zapeli so pet skladbic: Moj dom, Moj očka 'ma, Jes b'rad c'hajnar biu, Počakaj, odrasti ter Čokolada. Mladi pevci so odlično opravili svoj nastop.

Temperamentno in hkrati nostalgичno pa so znova nadaljevali pihalci. S klasičnimi Just a gigolo, Sambo pa do jazz-a Glenna Millerja, so se useli v srca tudi malo starejših obiskovalcev. Koncert so zaokrožili z domačimi Avseniki.

Koncert je bil pravi balzam za dušo in tisti, ki so ga zamudili, bodo morali pogosto pogledati koledar prireditev in paziti, da naslednjega ne bodo.

19

Prvomajski zlet 2003

Resevna pije, poje in pleše

Tokratni prvi maj na Resevni ni prinesel ničesar pretresljivega in novega. Kar ne pomeni, da ni bilo super. Zgodba o pitju, petju in plesu, ki se ponavlja že vrsto let, je doživela še eno ponovitev. Že videno, bi lahko rekli. Šentjurskega očaka so v imenu praznika dela obiskali tisoči, ki so se zadrževali ob koči in na jasi pri spomeniku. Sorazmerno z bližanjem večera se je dvigalo tudi vzdušje...

Skupinice ljudi so se na Resevno začele zgrinjati že zgodaj dopoldne, preveč vneti kresovalci in tisti Šentjurčani, ki jih jutranja budnica šentjurskih »pleharjev« ni zdramila, pa so na prizorišče prisopihali popoldne. Tudi zato se je morda

dopoldanska množica ob proslavi pri koči zdela nekoliko manjša kot prejšnja leta. Uradni del je otvorila šentjurska godba na pihala, kot uradna govornika pa sta pred mikrofonom stopila predsednik šentjurskih planincev Ivan Straže in predsednik sindikata SKEI celjske regije Vojko Kocman. Zapela je tradicionalna improvizirana skupina šentjurskih pevcev, ki si za to priložnost nadene simpatično ime »Prijatelji Resevne«. V dobri uri je bilo uradnega dela konec, oder pa je prevzel ansambel Staneta Mikole, ki je solidno preigral znane in manj znane polke, valčke in šlagerje, dodal pa tudi kakšen bolj ali manj posrečen vic. Od začetka na plesišču ni bilo pretirane gneče, bolj ko pa se je sonce bližalo zahodu, bolj se je plesalo. Podobno je bilo z gnečo za šankom s tekočimi in trdimi »substancami«, stolp pa je bil vseskozi glavna tarča obiskovalcev.

Veselo je bilo tudi na jasi pri spomeniku, kjer je za dogajanje poskrbel ŠKMŠ. Ves čas je iz ozvočenja nabijala muzika, mladi pa so ležerno poležavali in se martinčkali, zraven pa se še malo »požogali« in »pofrizbali«. Vrhunec so pomenile »Resevniške igre«, ki se jih je udeležilo sedem dvojic, od tega so dve sestavljali

tudi starejši obiskovalci. V šaljivih igrah, ki so obsegale prenašanje jajc, vožnjo »šajtrge«, slušni preizkus... je bilo seveda obilo smeha številnih gledalcev, prvaka Resevne 2003 in »velika« nagrajenca (prva nagrada so bili žvečilni gumiji...) pa sta postala Matija Jazbec in Sandi Potočnik.

Zvečer so se pojoče in vriskajoče skupinice

vračale v dolino. Prvi maj je ena zadnjih množičnih manifestacij in ljudskih rajanj. Pravzaprav se je osnovna ideja praznika že kar nekoliko izjalovila, toda priložnost in razlog za množično druženje ob lepem vremenu sta več kot dobrodošla. Ponovno se srečajo številni stari znanci, rojevajo in utrjujejo se prijateljstva, rešuje se svet... Tudi skozi pitje, petje in ples. In prav je tako. Zatorej, živel 1. maj!

L. H.

Ponkovški majski pohod 2003

Le za Ponkovljane?

Ponkovški majski pohod je že tradicija z več kot dvajsetletno brado. Ki pa je letos bila rahlo »utrjena«. Organizatorji, ponkovska društva, so bili verjetno nekoliko razočarani, ker se je število pohodnikov kljub čudovitemu vremenu ustavilo že nekje blizu dvesto, pa še to so bili skoraj izključno domačini. Krivi so si organizatorji sami, saj so prav malo naredili za promocijo pohoda, še celo v mesečni občinski napovednik prireditev se niso dali vpisati.

Prva odlika letošnjega pohoda sta bila izjemno vreme in čudovita narava, skozi katero so nas popeljali. Vse od štarta pri šoli in do cilja pri Lovskem domu v Slatini so se vrstili lepi prizori, vredni slikarskega čopiča. Vmes smo imeli tudi tri tradicionalne tekmovalne točke (pikado, »met bombe«, košarka), sicer vsečno sproščene, toda tekmovalno zelo oskubljenе. Res je sicer, da so sodniki bili dobrohotni in so dopuščali poskusne mete, če ni bilo na tekmovališču gneče, toda v konkurenci je vsak tekmovalec imel en sam poskus. Torej eno puščico pri pikadu, en met na koš in eno »bombo«, kar je povsem razvođenelo tekmovalni duh pohoda. Enako je bilo tudi prejšnja leta in morda je prav odsotnost tekmovalnosti vzrok, da je na pohodu manjkala mlada generacija med 15. in 30. letom. Katera ekipa (najmanj 3 člani) je bila najboljša,

Kot vse kaže, so se organizatorji letos nekoliko bolj izogibali obljudenim krajem in smo se »srečno

izognili« pastem raznih gorc in podobnih okrepčevalnih postaj. Z izjemo pri Gajskovih v Lutru, kjer je pohodnike ob polni mizi in steklenicah prijazno počakala cela družina. Gajškove gospodinje so si prislužile 1A oceno za svoj kruh.

Dogajanje na cilju je bilo gostinsko, glasbeno hreščavo, Gustlov golaž, običajno popopran z njegovo pronicljivo gostobesednostjo, je letos zamenjal nekoliko bolj tihi gasilski kotel. Osmošolski srečelov je bil dobra popestritev dogajanja, »ubijanja« glinastih golobov pa sploh nismo pogrešali.

Da smo krepko v kapitalizmu, so spoznala tudi ponkovska društva, zato sta nam Špur in Zatler vestno pobrala po pol tisočaka štartnine, preden sta nas spustila na pot.

F.K.

Kaj se lahko naučimo iz pornografskih filmov?

Razbijanje tabujev

V petek 9. maja smo bil v Prostoru deležni izjemno zanimivega predavanja z naslovom: **Kaj se lahko naučimo iz pornografskih filmov**. Vabljeni naslov pa žal ni privabil pričakovanega obiska.

Predavala je simpatična gostja iz Kočevja, profesorica biologije, **Zorica Potiški**, ki je z izredno sproščenim pristopom takoj navdušila občinstvo.

Tema predavanja je zajemala anatomijo in fiziologijo spolnega odziva pri človeku. Kljub temu, da je bilo predavanje namenjeno vsem starostnim skupinam, in bi bilo po mnenju mnogih zelo dobrodošlo še posebej za srednješolsko mladino, ki je na pragu odkrivanja lastnega telesa, se ga je udeležila le študentska populacija, ki je izvedela marsikaj novega, čeprav je bila pred predavanjem najbrž večina prepričana v obvladanje in poznavanje le-teh zadev.

Pomen samega predavanja je bil predvsem v ozaveščanju mladih, ki informacije o spolnosti dobijo v veliki meri na zavajajoč način preko medijev. Z raziskavo, v kateri je sodelovalo več kot 4000 slovenskih dijakov iz različnih izobraževalnih programov, je dr. Pinter s sodelavci leta 1996 prišel do zaključkov, da več kot polovica dijakov doma ne dobi ustreznih ali celo nikakršnih informacij v zvezi s spolnostjo. To kaže na poseben problem izredno slabe komunikacije med starši in otroki, ki izvira že iz slabe komunikacije med partnerjema nasploh. Le odkrit in sproščen pogovor

je po besedah predavateljice ključen element dobrega odnosa in posledično zadovoljivega spolnega življenja.

Sploh mladina, ki je v fazi odraščanja, ki predstavlja težko obdobje za posameznika tako na telesni kot čustveni ravni, potrebuje informacije, potrebuje zaupanje in potrditev, da se z njimi ne dogaja nič čudnega, ko odkrivajo in začitijo željo po spolnosti.

Ravno iz teh razlogov si predavateljica med drugim prizadeva, da bi bilo nujno, da bi to vlogo informatorja prevzela šola ali pa kakšna druga oblika izobraževanja, ki bi bila zelo potrebna, kar se je pokazalo tudi z odličnim odzivom na njena predavanja. S tem so se strinjali tudi prisotni, ki so potrdili, da se v šolah dejansko

o tem premalo govori, oziroma se govori na neustrezen način. Spolnost se predstavlja le v vlogi reprodukcije, sledi še pomembno poglavje o zaščiti, noben učitelj pa se ne dotakne teme, da je spolnost lahko tudi nekaj lepega in čudovito način spoznavanja lastnega in partnerjevega telesa.

Zanimivo predavanje se je nadaljevalo z obširno debato.

MK

Tekmovanje »Kaj veš o prometu«

Ponkovški učenci pometli s Šentjurčani

Tekmovanje za šolarje-kolesarje, ki ga organizira občinska Komisija za varnost in vzgojo v cestnem prometu na šentjurskih šolah, ni zbudilo pričakovanega zanimanja. Akcija je bila zastavljena množično, na vsaki šoli naj bi izvedli ustrezno tekmovanje, najboljših pet z vsake šole naj bi se potem pomerilo na občinski ravni in določilo prvaka, ki bo šel na državno tekmovanje. Toda 20. maja sta se na poligonu za občino in v živo na šentjurskih ulicah pomerili le peterki iz OŠ Hruševca in Ponikve. Trije policisti, policijski avtomobil ter kar osem mentorjev in funkcionarjev SPV je kljub slabemu vremenu skorajda moralo uspešno spraviti tekmovanje pod streho.

Učenci so se pomerili v teoriji prometa, praktični vožnji skozi šentjurska križišča in v spretnostni vožnji. Premočno so zmagali ponkovški učenci, ki so zasedli prva tri mesta. Najboljši je bil Timotej Smolej, ki je tudi edini brez napake opravi teoretični test, drugi je bil Teodor Smole, tretji pa Denis Kukovič. Četrto mesto Dejana Hribernika iz OŠ Hruševca je skromen obliž za šentjurske tekmovalce.

G. Bevc, predsednik SPD, kako ocenjujete današnje tekmovanje?

Nesporno najslabšo oceno zasluži udeležba, od sedmih šol sta svoje tekmovalce pripeljali le dve. Nimam pojma, kaj se dogaja, vendarle domnevam, da je več krivde na učiteljih, kajti učenci navadno radi

tekmujejo.

Splošna ocena je, da so učenci še najbolj šibki na teoriji, na poligonu, ki je res zahteval vrhunsko spretnost, so bili že precej boljši, najbolje pa so se odrezali na testni vožnji skozi šentjurska križišča. Čeprav so sodniki opazili, da so vsi po vrsti še vedno premalo previdni.

Šolska kolumna

Šola je noora

Kako kruto je življenje pri štirinajstih! Že res, da nimamo službe in armade otrok, za katere bi morali skrbeti, imamo pa zato eno veliko in nič kaj lahko nadlogo: šolo. Odštevajo se zadnji dnevi pouka, učitelji nas vedno bolj omejujejo in nas vlečejo za ocene. Že v sedmem je hudo, prava sreča, da nisem v koži moje leto dni starejše prijateljice, ki jo čakajo eksterna preverjanja. Pa saj vsi vemo, kako potekajo. Prideš v šolo eno uro kasneje, ostalim učencem odpade prva ura pouka (če imaš srečo, ura matematike), sedeš na tisti stol, na katerem boš preživel naslednjih 45 minut absolutnih muk in groznega napora možganskih celic, in če imaš srečo, prideš in učilnice še živ, toda ves preplašen in živčen. Razne ankete so pokazale, da se ob dnevih eksternih preverjanj pogriže največ nohtov in populi največ las. Tisti učenci, ki so pa blazno nadarjeni in se pišejo na stein, pa utrpijo lažji izpah čeljusti. Nič kaj lepa zadeva. Če imaš na šoli še omejitve, potem si res revček prve klase.

Sedmošolce nas čaka še posebna preizkušnja; vsako leto na naši šoli poteka znamenita predaja ključa. Po navadi gre to takole: iz vseh treh sedmih razredov izberejo po dva učenca, ki se morata podati skozi več iger, ob katerih si nabirata točke za spretnost, izvirnost ali hitrost. Naloge so res zahtevne in po navadi tudi takšne, da tekmovalce spravijo v zadrego. Toda se splača, kajti razred, ki osvoji ključ, ima naslednje leto pod oblastjo šolski radio in srečelov. Letošnji sedmi razredi smo zelo močna in predvsem borbena generacija, zato bodo te preizkušnje še bolj zanimive.

Naša šola nam lahko nudi veliko dobrin: računalniško učilnico, razširjeno in obnovljeno knjižnico, video učilnico, ki se je spremenila v pravo predavalnico, pred časom pa smo si tudi priborili naslov EKO šole, ampak z notranjostjo naših učilnic se nikakor ne moremo bahati. Prastare klopi, polomljeni stoli, table, ki so že tako obrabljene, da se niti kreda več ne pozna, in plakati, ki so že čisto raztrgani in obledeli. Edino, kar se v naših učilnicah menja, so učitelji, mi pa se moramo presedati na stoli, ki se nevarno majejo in skripljejo. Že velikokrat so nam obljubili, da bodo postopoma menjavali klopi in stole, ampak jaz še nisem opazila ničesar novega.

Zadnje čase je na šoli veliko govora o končnih izletih. Ker tudi mene čaka naslednje leto ta izkušnja, bi bilo lepo, če bi se nas učitelji z ravnateljem na čelu usmili in nam namenili dvodnevni izlet, kajti enodnevni izlet ni pravi končni izlet, je kvečjemu le ena izmed ekskurzij. Če pa že mora biti enodnevni, potem naj bo to izlet v Adrenalinski park ali v Gardaland, ne pa na kakšen brezvezen grad.

Eneja L.

Slivniško planinsko društvo v maju

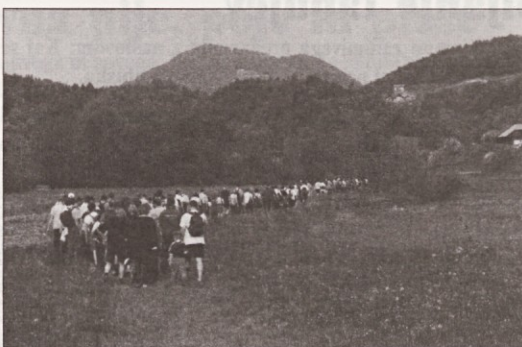
Pohod po Krajevni skupnosti Slivnica pri Celju

Tokrat smo si pohodniki (bilo nas je približno 150) upali tudi malo izven meja slivniške krajevne skupnosti. Po Urbanu in Gaju smo navalili na Preskočino in Tratno, ki sta deloma že v drugih krajevnih skupnostih, nato pa nadaljevali skozi Lipovec do Drobinskega in zopet v hrib v Javorje, nato pa čez Peseke v Turno in domov – pred kulturni dom v Gorici. 7. pohod je letos organiziralo slivniško planinsko društvo še z ostalimi društvi v kraju (turističnim, gasilskim, športnim, denarno pa je pomagala tudi Krajevna skupnost).

In kaj je letos najbolj zaznamovalo pohod? Gotovo so bile to aktivnosti in postojanke, ki so se dogajale na začetku, na poti sami in cilju: pesem Svetiščanskih fantov in razstava fotografij planinskega društva v kulturnem domu; na Gaju je pohodnikom zapela okrnjena postava domačega ženskega pevskega zbora, pohodnike pa bogato pogostila ekipa družine Lesjak; na Preskočini zopet nismo mogli mimo, da nas ne bi pogostili Vodebovi; na Tratni nas je s prigrizki pričakalo slivniško turistično društvo, s pijačo pa klub Felice; nato si je postanke organiziral vsak zase, glede na to, kje je koga poznal: in so se pohodniki ustavili pri Artičku, Frecetovih, Pungarških... Na Gaju in Tratni so si pohodniki s pomočjo razgledne lesene plošče lahko ogledali še okoliške hribe. Na cilju nas je ob živi glasbi pričakala kranjska in pijača, nazadnje pa so se v odbojki pomerili še vodniki pohoda (z nahrbtniki na ramah) in udeleženci. Dolgo v noč se pohodniki niso zadržali, je bila 5-urna in 15-kilometrski tura le prenaporna in sonce premočno, so pa obljubili, da se udeležijo še kakšnega pohoda v organizaciji slivniškega planinskega društva.

Izlet na Golico

In prva možnost se je pokazala že 18. maja, ko je planinsko društvo popeljalo svoje člane že tudi na tradicionalno Golico in ogled narcis na njej. Pohoda se je udeležilo kar 90 pohodnikov, tako veliki številki pa je pripomoglo še 9 članov planinskega društva iz Podčetrčka. Na koči pod Golico je planince pričakala prava godba, množica planincev in lep razgled na Julijce, Karavanke, celo na del Kamniško-Savinjskih Alp. Na vrhu je pionirje osvajač Golice pričakal krst, proti koncu pohoda pa bela polja narcis. Za zaključek izleta so se planinci ustavili še na Brezjem – kot se alpinisti v Himalaji priporočajo budističnim bogovom, tako so se nekateri planinci priporočili Mariji Pomagaj.

Orientacija na državni ravni

Dve ekipi slivniških planincev sta se letos uvrstili tudi na Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje, ki je bilo 17. maja na Nanosu. Na državno tekmovanje se vedno uvrstita po dve najboljši ekipi iz področnih orientacijskih lig (orientacisti iz slivniškega planinskega društva tekmujejo v rogaški ligi). In ekipa kategorije »D« (Matej Planko, Boris Pungaršek, Andrej Rožanc in Barbara Gradič) je po pet-urnem iskanju devetih kontrolnih točk in uspešno rešenih teoretičnih nalogah osvojila zavidljivo 2. mesto. Druga ekipa kategorije »C« (Metod, Nina, Saša, Dora in Manca) pa se je tokrat morala zadovoljiti le s priznanjem za sodelovanje, za usodne tri minute je namreč prekoračila dovoljen čas petih ur in pol in je kljub osmim najdenim točkam in dobro rešenim nalogam ostala brez uvrstitve.

Izlet na Klemenčo jamo

31. maja slivniško planinsko društvo organizira še spominski pohod Mateja Uzmaha na Klemenčo jamo. In bo maja zmanjkalo, pohodov pa ne.

Nina Gradič

Ob 5. obletnici ŽPZ Gorica

Slivničanke vse boljše

Žensko zborovsko petje na Šentjurskem je očitno v razmahu in vse kaže, da moški tudi na tem področju izgubljajo tradicionalni primat. V tej smeri so odločno krenile tudi slivniške pevke pod vodstvom domače zborovodkinje Metke Bevc. Na njihovem jubilejnim koncertu je sicer moško čast odlično branil celjski oktet Studenček, toda Celjani so le profesionalci in poslušalcem v slivniškem kulturno-gasilskem domu ne gre zameriti, da so jih celo bolj navdušili kot njihove punce.

So pa slivniške pevke zelo zamerljive in od takrat, ko sem pred tremi ali štirimi leti pokritiziral njihov božični koncert, ŠN na njihovih koncertih niso bile ravno zaželen gost. Ampak morda je tudi takratna (laična) kritika pripomogla, da so se petja lotile še z večjo energijo. Naj bo tako ali drugače, očitno je, da je slivniško žensko petje v petih letih obstoja zbora naredilo velik korak naprej. Zboru sicer še vedno očitam glasovno šibkost, še vedno so bolj dekliski zborček kot ženski zbor, toda v njihovem petju je že veliko tiste energije in temperamenta, ki polnita dvorane. Hvalim njihovo odločitev, da so se resno lotile umetnih pesmi in zborovske interpretacije popularnih melodij – poslušalce je potrebno pritegniti in zabavati. Njihova Vrba ob spremljavi kitarista Saše Drameta je že prav odlična, Šušarski most in Čudovit je ta svet pa še to bosta.

Brigita Fidler, Ana Kupec, Jasna Potrata, Stanka Tanšek, Maja Bevc, Lidija Kupec, Adijana Pustivšek, Damjana Rosenstein, Tina Drame, Barbara in Nina Gradič, Romana Kaučič, Saša Jagodič, Marjeta Kupec, Nuša Novak in Urška Potrata so za svojo 5-letno zvestobo petju in zboru prejele tudi bronasta Gallusova odličja.

F.K.

80 let Antlejevega Lojza

Brez konjev, harmonike in žene Angele ne bi šlo

Antlejevega Lojza s Trške Gorce poznajo ljudje od blizu in daleč. Če ste srečali konjsko vprego z lepo negovanimi konji ali veselo družbo, sredi katere nekdo igra harmoniko in veselo prepeva, ste ga zagotovo spoznali. 18. maja je Lojz praznoval 80. rojstni dan.

Lojz se je rodil leta 1923 v Trški Gorci. V družini je bilo 5 deklet in 3 fantje. Zdaj živi samo še en brat, ki je star 92 let. Otroci so se razšli po svetu, Lojz pa

je potem 60. leta za bratom prevzel kmetijo. Ko se je začela vojna, so ga prisilno mobilizirali v nemško vojsko. Poslali so jih v Afriko. Tam je Nemčija kmalu kapitulirala in zajeli so jih Američani, ki so jih odpeljali v ujetništvo. Iz Alžira so potovali v Boston 21 dni. Od tam pa z vlakom v Texas, v Oklahomo.

„V nemški vojski je bilo zelo slabo. Bila je slaba hrana in huda disciplina. Potem pa so nas, hvala

Bogu, zajeli Američani. Takrat se je zame začelo zelo lepo življenje. V Ameriki sem se prijavil kot pek, tako, da sem vsak dan hodil na delo. Imeli smo lepe bivalne razmere, oprano in zlikano obleko ter servirano hrano. Tudi torta je bila ob rojstnih dnevih in praznikih. Vsega je bilo dovolj in ljudje so bili zelo prijazni. Po osvoboditvi bi lahko ostal v Ameriki. Še silili so me, češ kaj bo Tito naredil z nami ujetniki. Pa ni bilo nič. Mene je domotožje

preveč dajalo, da se ne bi vrnil. Še kot najstnik sem doma spoznal Angelo iz Gorice pri Dobju. Ko sem prišel domov, je bilo moje prvo vprašanje, če je to deklica še ledik in fraj. Pa so rekli, da je, in ni trajalo dolgo, ko sva se vzela. Jaz sem bil star 24, ona pa štiri leta manj. Bila pa sva poročena samo šest tednov, ko so me vpoklicali služiti Titovo vojsko. In za dve leti sem moral od doma. Ni bilo čisto nič lušno. Bilo je po vojni in vsega je primanjkovalo. Ko sem prišel domov na dopust, sem imel čevlje in majico zvezano z žico. Ker sem bil v amerškem ujetništvu, me ni nihče grdo gledal, je pa res, da Amerike hudo hvalil nisem. Sem bil raje tiho. Če bi

Razmišljal sem celo, da bi odpotoval nazaj. Pa so prišli otroci in potem se enostavno nisem več mogel odločiti."

Lojz je šel potem na delo v Štore in kasneje v Alpos, kjer je tudi dočkal upokojitev. Skrbel je za družino, svojih pet otrok in zemljo, ki sta jo z ženo s trudom obdelovala. Imel je še dve veliki ljubezni, ob kateri se mu še zdaj zasvetijo oči.

„Konje, ja, konje sem imel pa neizmerno rad. Pri nas smo vedno imeli konje in še zdaj imam dva. Imel sem tudi zapravljivčka in z njim sem vozil ljudi in prtljago v Šentjur na vlak. Bil je kar dober zaslužek in včasih sem peljal tudi trikrat na dan.

Avtomobilov seveda ni bilo in tako mi ni nihče delal konkurence."

„Kaj pa harmonika?" ga vzpodbudim. „Jooj, to je blo enih lepih cajtov. Ko sem bil star 9 let, je mamin brat prepričal mamo, da bi bil jaz prav dober muzikant in da mi naj kupi harmoniko. Pa sosedje so tudi bili dobre volje, da bomo "v grabnu imeli muzikanta". No in tako je mama prodala eno od dveh krav, ki smo jih imeli, zanjo dobila 900 dinarjev,

jih zraven priložila še 50 in mi kupila harmoniko. Z enajstimi leti sem bil na prvi ohceti, potem pa registrirano še na 123. Izgledalo je pa tako, da smo začeli v četrtek vabiti, v petek smo po običaju bili v tišini, v soboto je bila poroka, v nedeljo so šli svatje na en dom, v ponedeljek na drugega, v torek se je pa stvar počasi končala. Zaslужil sem pa tudi toliko, da se je tista krava kmalu izplačala. Na eni ohceti sem zaslužil

toliko, da sem šel potem drugi dan s tistim denarjem konja kupit, spet drugje smo pa igrali samo za pijačo in jedačo. Nobene tarife ni bilo, zadovoljen si moral biti s tistim, kar so ti dali."

Lojz in Angela imata zdaj že 11 vnukov in dva pravnuka. Pred petimi leti sta praznovala zlato poroko. Zdaj pa ta okrogli jubilej. Obletnica, ki so jo praznovali v krogu najbližjih, je bila v znamenju življenja, ki ga je zaznamovalo teh 80 let. Peli so in plesali. In tudi Lojz si ni dal dvakrat reči.

„Najprej sem se malo slabo počutil, ker zjutraj nisem vzel tablet, no, potem sem pa dva deci spil, se malo razvedril in zaplesal z mojo, pa sem bil takoj veliko boljši."

Lojz skrbno spremlja življenje okrog sebe. Od leta 60 vodi knjige o vsem, kar se dogaja na kmetiji. Tam je zapisano vsako govedo, vsak konj in vsak obisk, ki se je ustavil pri njih.

„To pišem še zdaj. Včasih kdo ugiba, kako dolgo že ima kako reč, jaz pa samo v knjigo pogledam in takoj točno vem. Sicer se stvari pozabijo. Tako zvečer pišem, potem pa z ženo še zmoliva rožni venec. Zdi se mi, da molitev pomaga za duhovno zdravje, sicer pa verjamem, da mora biti človek na vse pripravljen, čeprav rad živim in se veselim vsakega novega dne."

Tako smo sedeli pred kletjo in z Angelo sta se včasih skrivoma pogledala. Očitno v mislih še vedno v tistih časih, ko sta se spoznavala in skrivoma gojila naklonjenost, ki je prerasla v ljubezen. Še vedno se imata rada. „Skromno življenje je največ vredno. Ceniti tisto, kar imaš, in imeti rad svoje bližnje. To so stvari, ki so v življenju neprecenljive."

S tako filozofijo se gotovo dolgo in bogato živi. Zdravja še veliko let, Lojzu in Ageli. Za srečo bosta s harmoniko, pesmijo in roko okrog ramen zagotovo sama poskrbela.

Saša

bil preveč pameten, bi mimogrede dobil leto ali pa dve. No, v tistih časih se mi je precej tožilo po deželi čez lužo. Vsega je bilo zadosti in k maši smo hodili vsak teden, tu pa nisem smel na kaj takega niti pomisliti. Mama mi je dala rožni venec, ko sem odhajal v vojsko. Kasneje, ko so me v Starem piskru zaprli, ker sem se en dan prepozno vrnil z bolniške, pa so ga našli. In tam sem moral požreti marsikatero žaljivko na račun tega moleka.

Jezikovni kotichek

Vélike in male začetnice

Poznate vic, ki je bil aktualen zaradi vragolij in perepetij, ki jih je doživljal naš edini plemeniti poslanec? Češ, da so končno izvedeli, kdo ga je izrinil s ceste.

In se seveda poslušalec odzove z: »Kdo???« Ti pa: »Haložan in mariborčan.« On pa: »A ja?« dokler mu ne potegne, da ne gre za prebivalca teh krajev, ampak za vino. V pisani besedi je ta vic precej neroden sploh za pravopisno podkovane ljudi, ki vejo, da se imena prebivalcev pišejo z véliko začetnico, imena vin, ki spadajo med občna imena, v tem primeru poimenujoč le vrsto predmetov, pa se pišejo z malo. Se pravi, Haložan je prebivalec Haloz, haložan pa vino od tam. Tako tudi ne bi pisali, da se nekdo dela francoza, z véliko začetnico ali če bi želeli ključ, imenovan francoz, tega ne bi pisali z veliko. Podobno je še s sirom ementalec, kuverto amerikanko, kokoško štajerko,

mersko enoto štefanom... Prav tako ne bi pisali z véliko začetnico zvez adamovo jabolko, ahilova peta, razen če pridevniki v določilu ne zaznamujejo, kot pravi Pravopis, duhovne lasti, npr. Einsteinova teorija, Pitagorov izrek idr.

Potem se včasih sprašujem tudi pri imenih, kot so kralj Matjaž, dedek Mráz, in se odločim za napisano varianto, lahko pa se pišeta obe besedi z véliko. In so še primeri besed Sveti duh, Sveta trojica, Trije kralji, ki napisani tako pomenijo lastna imena veroslovnih bitij (v teoloških razpravah bi pisali vse z véliko), napisani z malo bi pomenili praznik, npr. trije kralji, sveta trojica; napisani z veliko obeh sestavin pa bi pomenili zemljepisno naselbinsko ime, npr. Sveti Trije Kralji na Pohorju, Sveta Trojica v Slovenskih goricah.

Pa tudi pri Mariji Pomagaj je treba pisati obe sestavini z véliko, z veliko pa tudi vse besede, ki označujejo krščanskega Boga: Križani, Odrešenik...

N. G.

Policijske cvetke

Alkohol na pohodu, vse več prometnih nesreč

Policisti ugotavljajo, da je alkohol spet vse pogostejši udeleženec v prometu. V preteklem obdobju so testirali 167 voznikov, kar 46 ali 27,5% jih je vozilo »v rožcah«.

Število prometnih nesreč se je v prvem letošnjem četrtletju povečalo za 36%, telesnih poškodb pa je bilo kar 77% več.

Ni zadel parkirlišča

49-letni A.S. je imel najboljši namene lepo parkirati pred drameljskim Namigom, toda kaj, ko je bilo izbrano parkirališče že zasedeno. Z ozirom na 2,7 namerjenih alko promil, mu zvite pločevine niti ne kaže prehudo zameriti.

Zelence so tesne

To je prepozno spoznal G.K., ki je na dan zmage (9. maja)

zmagoslavno dirkal skozi to planinsko sotesko. 2,43 promile alkohola ga pri tem niti ni toliko motilo, pač pa električni drog, ki se mu prav nesramno ni hotel umakniti.

Policisti so občutljivi

Koliko bosta plačala 20-letna Šentjurčana F.J. in M.V., ki sta 8. maja ob priložnostnem pihanju zagrešila prekršek nedostojnega vedenja do uradne osebe? Pa nič drugega nista storila, kot policistom v obraz povedala tisto, kar trezni občani zadržijo zase.

Pravičnik

Neznane, ki je 18. maja vlomil v hišo J.G. iz Svetelke in v vikend A.S., je ravnal pravično do obeh: pri prvem si je sposodil denarnico in kartice, si skuhal kosilo, se pošteno najedel, pri drugem pa se je oblekel.

F.K.

Kuharski kotiček

Beluši in špargeljni

V mesecu marcu sem pisala nekaj malega o brokoliu, tokrat pa so na vrsti beluši ali špargeljni, pri nas ne preveč razširjena in poznana zelenjava. Vendar sem opazila, da se beluši zadnje čase vse bolj uveljavljajo tudi pri nas.

Pred kratkim sem bila nekaj dni v Švici. Po trgovinah sem videla velike količine belušev, belih in zelenih. Švicarske gospodinje so jih na veliko kupovale, in to predvsem zelene. Sama sem pripravljala beluše le nekajkrat, in sicer bele. Nakup zelenih sem pri Švicarjih povezala z nižjo ceno, pravijo pa, da so zeleni celo boljši, bolj cenjeni. Menda jih priporočajo tudi sladkornim bolnikom.

Beluše pred kuhanjem previdno olupimo, spodnji že olesnel del odrežemo, povežemo jih v snope in jih take kuhamo v slani vodi, še boljše v sopari. Če imamo ožji, malo višji lonec, jih kuhamo v pokončni legi, glavice naj gledajo iz vode. Glavice so namreč bolj mehke in so hitreje kuhane (v trgovinah sem opazila celo posebne posode, namenjene kuhanju belušev). Belušev ne smemo kuhati v aluminijasti posodi, ker se v teh razbarvajo in dobijo kovinski priokus.

Kot sem že omenila, sem beluše pripravljala le poredko, in še takrat sem uporabljala največkrat vložene. Položila sem jih na ovalen krožnik in jih prelila s tatarsko omako ali kar z majonezo oziroma kislo smetano. Včasih sem jih ovila z rezinami šunke in jih uporabila za pripravo raznih narezkov. V Švici smo jih jedli kot prilogo k pečenemu mesu. Poleg so servirali:

Holandsko omako

Holandsko omako pripravimo v vodni kopeli. Pripravimo si večjo posodo in v njej segrejemo vodo skoraj do vrelišča. Posebej segrejemo maslo – 20 dag. Nastale pene sproti pobiramo. V manjši kovinski skledi dobro razvrkljamo 3 rumenjake in žlico

vode. To skledo damo v posodo s segreto vodo in počasi dodajamo raztopljeno maslo, najprej po kapljicah, nato v tanjšem curku. Ko je zmes penasta, vzamemo skledo iz vode, zmes pa malo posolimo, popopravimo in dodamo 2 – 3 žlice limoninega soka.

Beluši malo drugače

Beluše kuhamo le 6 do 8 minut, da se zmehčajo, a ostanejo čvrsti. Odcedimo jih in položimo na pladenj, potrosimo jih z enim trdo kuhanim jajcem, ki smo ga na drobno sesekljali. Pladenj pokrijemo z alufolijo in ga postavimo na toplo. Posebej v ponvi segrejemo 10 dag masla, dodamo 3 žlice drobtin, jih prepražimo, da zlatorumeno porjavijo. Ponev odstavimo, primešamo 2 žlici sesekljane peteršilja in 1 žlico sesekljane drobnejake. Hitro premešamo, polijemo po beluših (ne po glavicah) in takoj ponudimo.

Tako pripravljene beluše uporabimo lahko kot prilogo k mesu, lahko pa tudi kot samostojno jed.

Sestra Vendelina v svoji knjigi (»Kuharica cestre Vendeline«) svetuje naslednje:

Kruhova pogača z beluši in šunko

Na maslu opečemo 25 dag na tanjše rezine narezanega kruha in z njimi obložimo dno in stene modela za torte. Posebej skuhamo 40 dag na manjše kose narezanih belušev. Glavice belušev dodamo malo kasneje, ker so hitro kuhane. Kuhane beluše in 12 dag v rezine narezane šunke porazdelimo po opečenih kruhovih rezinah. V loncu razvrkljamo 4 jajca, 2,5 dl mleka, malo soli, popra, muškatnega oreščka in 2 žlici parmezana. S tem prelijemo beluše in jih pečemo 20 minut pri 200 stopinjah.

Kruhovo pogačo ponudimo s solato.

C.H.

Modni kotiček Vanje Bertossi

Poletne pletenine

Ob besedi pletenine najprej pomislimo na debele smučarske puloverje in volnene pulije, ki smo jih nedavno tega pospravili, vendar pa so pletenine vsi izdelki, ki nastajajo na pletilnih strojih – tudi navadne bombažne majice in nogavice.

Ob prvih vročih majskih dneh smo lahko opazili prve modne znanilce poletja. Najnovejše smernice kažejo na stil tropskih otokov, safari v Afriki ali vojaški stil. Oblikovalci ponujajo številne lahke, zračne pletenine. Namesto iz volne so izdelane iz kože prijaznih bombažnih in viskoznih prej v naravnih tonih ali divjih zaporedjih barvnih črt. Debeli garnasti (bombažni) puloverji iz velikih in neenakomernih zank, kot bi jih spletle roke naših babic, so najlepši v beli, ki lepo poudari zagorelo polt. Dolge jope z ovratnikom in razvlečeni rebrasti puloverji pridejo prav v hladnih poletnih jutrih in večerih. Tanjše in elegantnejše pletenine lahko nosite pod jakno ali poletnim kostimčkom. Jopica

z zadrgo, lahek pulover ali majica so nepogrešljivi kosi poletne garderobe saj jih zaradi prijetnega otipa nosimo na golo kožo, v hladnejših dneh pa kombiniramo z navadno majico. Elegantnejše pletene majice se od navadnih ločijo po sestavi preje, saj viskozne ali svilene niti dajejo pletenini

rahlo lesketajoč videz in mehko padejo po telesu. Tudi po pranju obdržijo svojo barvo in obliko, kar za nekatere druge nikakor ne moremo trditi. Tiste z nekoliko spretnosti si lahko spletete ali skvačkate garnaste tope, bluzice ali jope kar same in tako ustvarite unikaten izdelek. Pa še namig. Po kvalitetne poletne pletenine ni več potrebno hoditi v Avstrijo ali Italijo, dobite jih kar v Šentjurju.

Trgovina
Vanja Bertossi
Leona Dobrotinška 5

Kotiček za zdravje

SARS

SARS - akutni sindrom oteženega dihanja - povzroča nov virus, proti kateremu človeštvo nima razvite imunosti, zato lahko okuži vsakega izmed nas.

Virus ne povzroča zgolj navadnega prehlada, temveč težko pljučnico, ki pri vsakem petem do desetem bolniku zahteva zdravljenje na intenzivnem oddelku. 10-15 odstotkov okuženih umre, v starosti nad 65 let pa se smrtnost povzpne nad 40 odstotkov. Sars je zelo kužna bolezen, ki se prenaša s kapljicami ob kihanju in kašljanju do enega metra oddaljenosti, pa tudi s stikom z bolnikom, njegovimi izločki in okolico ter verjetno tudi po zraku na večje oddaljenosti. S klimo brez posebnega filtra (HEPA) se virus lahko raznese po bolnišnici, hotelu ali letalu. Poleg tega je približno vsak peti bolnik posebno močno okužen, ki lahko virus prenese na desetine ali stotine drugih oseb.

Večino bolnikov s sarsom so zabeležili na Kitajskem, v Hongkongu, manj v Kanadi in ZDA, posamezni primeri so se pojavili tudi v Evropi. Do danes v Evropi niso zabeležili nobenega primera smrti zaradi sarsa. V Sloveniji se s to okužbo niti srečali nismo.

G. Šiljeg, dr. med

Naše kmetije

Ratajevi iz Hruševca

Ratajeva kmetija je poleg Kruhekovihih ena izmed zadnjih, ki se upira razraščanju mesta Šentjur. Nad vrati njihove stare hiše, ki se še kiti s kmečko arhitekturo, še kraljuje hišna številka Hruševca 47, toda pravi naslov je zdaj že mestni, ulica Franja Malgaja 37. Da se je mestno življenje tudi sicer »zažrl« v Ratajevo kmetijo, priča bel »arafat«, ki se pred vhomom v hišo razprostira nad mogočno leseno mizo.

Ratajevi ali Pirejevci?

Ratajevi so v Hruševcu gospodarili le dve generaciji. Nekje na začetku prejšnjega stoletja se je s posestva, kjer so bili kasneje Zikoški (sedaj Andi avto), k Valentinovim v Hruševcu priženil Jože Rataj, stari oče sedanje gospodinje Tonike. O njem je znano le, da je bil pred prvo svetovno vojno nekaj

časa šentjurski župan in da je Ratajeva kmetija bila ena izmed tistih, ki so bile zastavljene za posojilo, s katerim je Gustav Ipavec zgradil šentjursko šolo. Ratajevo rodbino je nadaljeval sin Jože, Tonikin oče, ki je umrl leta 1995. Tonikin brat je postal duhovnik, Tonika pa je vzela za svojega Jožeta Pirjevca iz Nove vasi in tako so v Hruševcu že od

leta 1977 na Ratajevi kmetiji doma Pirjevci. Čeprav je danes Ratajeva le še mama Fanika, je kmetija zadržala svoje nekdanje ime.

Leta 1970 so gospodarska poslopja na kmetiji pogorela skoraj do tal in so bila nato postavljena na novo.

To je družina, ki ima 8 članov!

Pirjevčeva družina je za slovenske razmere zavidljivo številčna. Poleg stare mame Fanike, ki kljub svojim 79 letom samostojno vodi vso gospodinjstvo, so tu še gospodar Jože (49 let), žena Tonika (48 let) ter pet otrok. Marjetka je pravkar postala diplomirana tekstilna inženirka, Monika študira veterino, Tonika guli klopi na šentjurski kmetijski šoli, Marija je še osnovnošolka, Lojzi pa mizar v znani mizarški delavnici Kralj. Na velikonočni ponedeljek, ko so razen Lojzeta bili vsi doma, so me Pirjevčeva dekleta naravnost očarala s svojo prešernostjo, dinamičnostjo in zavzetostjo za delo. Pravo veselje jih je bilo videti, kako suvereno so skupaj s starejšimi ženskami iz soseske pletle kite za okrasitev farne cerkve, trenutek kasneje iskrivo sodelovale pri pogovoru ob fotografiranju, kmalu nato pa sem dve že srečal v hlevu, primerno delovno uniformirani, eno za samokolnico, drugo z oprtanimi molznimi enotami. Punce očitno zanjo in zmorejo vse. So se pohvalile, da tudi traktor zanje ni nobena skrivnost.

Ali je lepo imeti toliko sester in bratov, sem jih poskušal izzvati. Krasno, je v trenutku izstrelila Monika, če se z enim spreš, ti jih še vedno dovolj ostane.

Osebna izkaznica kmetije

Pirjevčevi imajo 30 hektarov zemlje, dodatnih 10 hektarov imajo v najemu. Trenutno redijo 33

krav in brejih telic simentalke in črno-bele pasme, nekaj telet, 15 plemenskih svinj in dve plemenski kobili. Povprečna mlečnost molznic je lani znašala 5600 litrov. Lani so prodali 137 000 litrov mleka in okrog 250 pujskov. Letni prihodek kmetije znaša približno 10 milijonov tolarjev. Na kmetiji poleg osnovne krme za govejo čredo pridelajo okrog 25 ton različnih žit, predvsem za potrebe prašičereje. Letno porabijo 4 tone nafte, 10 ton umetnih gnojil, okrog 40 ton močnih krmil za molznice in za pol milijona električne energije. Imajo tri traktorje, vso spremljačo mehanizacijo in en osební avto.

Edino razkošje počitek ob nedeljah

Gospa Tonika, tako bolj od daleč bi ocenil, da bilanca vaše kmetije ne kaže ravno velikih presežkov. Kako shajate, zlasti pri tem mislim na vaši dve študentki v Ljubljani, ki sta verjetno kar resno finančno breme za kmetijo. Si sploh lahko privoščite kakšno razkošje?

Brez štipendij in priložnostnega študentskega dela bi bilo res težko. Razkošje? Nedeljski

počitek, to je vse naše razkošje. Prav gotovo so bili naši otroci prikrajšani za marsikaj, recimo za družinske dopuste na morju. Do kakšnega nedeljskega kopanja v toplicah smo še prišli, dalje pa ne. Lani sva z možem bila prvič na dopustu, za srebrno poroko so nama podarili 5 dni dopusta v termah Zreče; ne, s kmetijo nisva imela nobenih skrbi, dekleta vse same odlično obvladajo, a sva kar težko zdržala. Pač nismo navajeni na brezdelje.

Od železarja do kmeta

Gospod Pirjavec je 20 let delal v železarni Štore, bil je livar.

Kako ste preživeli preobrazbo iz proletarca v kmetijca? In kako shajate s sosedí meščani?

Kar se mora, ni težko, v Štorah sem bil tehnološki višek, na kmetiji pa je primanjkovalo delovnih rok. Nisem šel prostovoljno in tudi zlahka ne, toda danes nazaj več ne bi šel.

S sosedí zaenkrat nimamo večjih težav, smo pa utesnjeni, brez pravih osnov za razvoj. Dodatno nam je občina čez dvorišče naredila še cesto, marof imamo zadaj na oni strani, hlev pa na tej. Nič se ni dalo narediti, šli smo tudi v tožbo, a smo izgubili. Nekaj težav imamo s klubom B 52, ki je naš prvi sosed. Glasba in hrup iz kluba sicer nista tako moteča, kar delajo obiskovalci, pa je marsikdaj kar hudo, parkirajo včasih kar sredi koruze, povsod ležijo steklenice...

Ste ena redkih kmetij, ki se ukvarja tudi s prašičerejo?

Prašičereja je pri naši hiši že tradicija, res pa je tudi, da preko nje lahko še razmeroma ugodno prodamo domačo poljedelsko proizvodnjo. Včasih se je lahko nekaj zaslužilo s prodajo zelenjave, solate..., kupovala je bolnica, tudi menze, danes tako ne gre nič več, potrebni so pregledi, certifikati in ne vem, kaj še. S pujski pa ni nobenih težav, niti z vzrejo niti s prodajo, tudi cena 500 SIT za kilogram žive teže je še kar sprejemljiva. Vse prodamo doma oziroma imamo enega večjega kupca, ki vzame vse, ker priredimo. Pa še denar sproti priteka, kar tudi ni nepomembno.

Zdravstvene težave v hlevu?

Nič posebnega ni, tu in tam kakšen mastitis, poporodne težave, preventiva malokrvnosti pri pujskih... Lahko bi rekel, da tovrstnih težav nimamo.

Tudi pri vas zdravi živinozdravnik iz Majšperka?

Da, tudi pri nas. Z Jagodičem smo zadovoljni, je prijazen, vzame si čas za pogovor, ko je enkrat v hlevu, vse postori od osemenitev do preventive pujskov, prinese tudi zdravila. Zaenkrat ni razloga, da ne bi ostali pri njem.

Kako naprej

Kljub temu, da iz vas in zlasti še z obrazov vaših deklet odsevata brezskrbnost in optimizem, imam občutek, da le niste povsem zadovoljni. Kaj se bo zgodilo z vašo kmetijo?

Naučili smo se živeti z danimi možnostmi. Seveda bi radi marsikaj postorili, potrebujemo novo hišo, modernejši hlev in še marsikaj, toda zdaj ni videti nobenih realnih možnosti. Denarja je v kmetijstvu vse manj, a bi se morali širiti, da bi lahko lažje preživeli. Evropa zahteva večje kmetije, več živali v hlevu. Malo razmišljamo o večjem hlevu, širjenju reje prašičev, pa ne pridemo do pametnega zaključka, kaj storiti. Počakali bomo, pa kar bo, bo.

Dekleta so se vprašanju, katera bo ostala doma, spretno izognila.

To se pa še ne ve. Oče in mati se še nista odločila. Ali pa sta se morda že? So se obrnile neposredno na njiju.

To zadnje vprašanje je izzvenelo povsem retorično, kajti tisti velikonočni ponedeljek ni bil pravi dan za tovrstne zahtevne pogovore. Klicalo je delo v hlevu, v sosednjem prostoru so ženske iz soseske pletle kite za šentjurijevo lepo nedeljo, treba jim je bilo pomagati in postreči z malico, pa še dekan Zemljiča, ki je prišel na obisk k pletiljam, nam je prinesel kanček treme. Zato nam je verjetno ušlo še marsikaj tistega malo bolj prikritega in bolj resničnega o Ratajevih iz Hruševca in njihovem kmetijstvu.

F.K.

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

**MOŽNA DOSTAVA
NA DOM TER
RAZKLADANJE Z
AVTODVIGALOM**

**PRODAJA
PLINA**

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč
in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

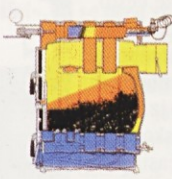
Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

**V TRGOVINI ELBA
vse za:**
- elektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

**NAROČILA SPREJEMAMO TUDI
PO ELEKTRONSKI POŠTI
elba@siol.net**

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO
ELEKTROMATERIALOM
IN VODOVODNIM MATERIALOM

LITOŽELEZNE PEČI

na olje ali plin

na trda goriva

STENSKES KLIMATSKE NAPRAVE MATRIX za hlajenje in gretje

2,5 kw 99.000 SIT + DDV
3,5 kw 114.500 SIT + DDV

DVE LETI GARANCIJE!

**MOŽNOST PLAČILA NA
12 OBROKOV BREZ OBRESTI!**

Za dodatne informacije smo Vam na voljo
na tel.: 03 / 57 41 151 in tel.: 03 / 57 43 151

Vse slike so simbolične.

Odmevi

Ob 10 letnici ŠN

Ne morem kaj, da ne bi izrekla priznanja in čestitke k tedanji odločitvi urednika. Odločitev je bila tvegana in pogumna, vprašanje je bilo, kako bo časopis med ljudmi sprejet. Pokazalo se je, da so ga ljudje sprejeli, kot mesečnik v prijetnem formatu, občinskih razsežnosti. Dobro, lepo in prav. Največ prispevkov je bilo izpod peresa urednika, ki ima dovolj znanja in novinarskih sposobnosti, toda zbadljiv in piker slog pisanja, zaradi česar so se ŠN marsikomu zamerile.

Kot Planinčanka menim, da bi ob 10-letnici ŠN morala dati svoj komentar tudi Pepca Planinc, ki nam je v teh letih kar krepko posvila lase.

Ob obletnici čestitam, želim veliko delovnih uspehov in da bi imele ŠN še naprej častno mesto v šentjurskem kulturnem dogajanju.

P.S. Ali so avtorji člankov v ŠN tudi honorirani?

Ivanka Uduč

Hvala za pozornost, lepe želje in kritike. Če sem slednje v stanju tudi upoštevati, je drugo vprašanje.

Članki, ki niso mnenja, odmevi in podobno, so honorirani, sicer skromno od 0,7 do 1,5 SIT za tiskarski znak (črko).

Urednik

Razpis

Za 11. srečanje muzikantov v Dolgi gori

Tekmovanje bo 6. julija in sicer v dveh starostnih kategorijah (prva do 15 let) in ločeno za soliste in duete ter za ansamble.

Prijave s priloženo kaseto z dvema skladbama sprejema PGD Dolga gora 50b (Arzenak, 576 35 66 ali 031 326 063) do 23. junija.

UO PGD D. gora

Obvestilo

Glasbena šola Skladatelj Ivancev bo vpisovala v predšolsko glasbeno vzgojo (letniki 1998) in pripravnico (letniki 1997) od 2. do 6. junija med 8. in 16. uro v tajništvo šole. Informacije na telefonu 746 16 22.

Na mamicah svet stoji

Vse veselo pričakovanje in dolgotrajno načrtovanje te ne pripravi na resničnost - na to drobno, popolno bitje v tvojem naročju. Na strah pred odgovornostjo. Na brezmejno ljubezen.

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v šentjurskih novicah rodile naslednje mamice: 27. marca: Darja Lah iz Šentjurja - deklico, 4. aprila: Jožica Žafran iz Gorice pri Slivnici - deklico, 5. aprila: Andreja Tisel iz Šentjurja - dečka, 7. aprila: Katja Lesjak iz Gorice pri Slivnici - deklico, 13. aprila: Mateja Gorjanc s Ponikve - dečka, 17. aprila: Milena Mohar s Ponikve - dečka, Damjana Firer s Ponikve - deklico, 23. aprila: Veronika Brečko s Kalobja - dečka, Anica Iskrač iz Gorice - dečka, 24. aprila: Tanja Majcen iz Šentjurja - deklico, 29. aprila: Mojca Trebovc iz Šentjurja - deklico, 30. aprila: Mojca Marija Volmajer iz Gorice pri Slivnici - deklico, 1. maja: Marija Rajh s Planine - deklico, Blanka Rožanc s Ponikve - dečka, Ivica Hliš iz Dramelj - deklico, 3. maja: Marija Tovornik s Planine, 10. maja: Milica Rozman s Kalobja - dečka, 11. maja: Jelka Sovinc iz Dramelj - deklico, 13. maja: Mihaela Kladnik s Ponikve - deklico, 17. maja: Klavdija Kocman s Kalobja - dečka, 23. maja: Darja Hvala z Grobelnega - dečka.

Čestitamo!

Mali oglasi

Prodajam mazdo 323 S, letnik 98, srebrn, vsa oprema, 53 000 km, prvi lastnik. Telefon 041 815 518

Prodajam računalniško pisalno mizo. Telefon 5 743 744

Stanovanje v Šentjurju vzamem v najem. Telefon 041 746 626

Oddam v najem kmetijo v bližini Šentjurja, 8 ha. Možnost odkupa. Tel. 574 12 13

DD ranč (Ponikva) nudi terensko jahanje, šolo jahanja, podkovske storitve, striženje ovac, prodajo jagenjkov. Telefon 031 692 885 ali 041 791 856

Prodajam brunarico v Dramljah, parcela 1700 m². Tel. 041 759 816

Vodenje dvostavnega knjigovodstva, davčno svetovanje, za gopodarske družbe in SP. Klara Koželj, 031 336 459

Šentjur skozi čas

Šentjurčani pri papežu

Šentjurski zborovski pevci ter romarji so že pred meseci načrtovali obisk ter srečanje s papežem, njihova želja pa se je uresničila šele pred dnevi. Pri tem so doživeli posebno pozornost.

Šentjurčani so se srečali z Janezom Pavlom II. med njegovo splošno avdienco. Srečanje Šentjurčanov s papežem so omenili tudi v osrednjem vatikanskem časopisu L'osservatore romano.

Novi tednik, 13. 5. 1993

Mladi v mesecu mladosti

V počastitev meseca mladosti pripravljajo mladi iz šentjurske občine vsako leto pestre majske športne igre. Letošnje so se pričele že zadnji teden v aprilu na Ponikvi s tekmovanjem v namiznem tenisu, nadaljevale pa naslednji teden na igrišču na Planini, kjer so se mladinci pomerili v odbojki. V OŠ v Šentjurju je bilo minuli petek tekmovanje v streljanju, včeraj, na dan prihoda štafetne palice, pa je bilo na stadionu več športnih in rekreativnih srečanj. Množičnost majskih športnih iger se bo nato nadaljevala po različnih krajih še ves mesec in bo sklenjena z atletskim mnogobojem na štadionu v Šentjurju 27. maja.

Novi tednik, 12. 5. 1983

Majske prireditve

Tudi mladi v šentjurski občini so se s številnimi prireditvami in povečano aktivnostjo vključili in praznovanje meseca mladosti. Skupaj s telesno - kulturno skupnostjo pripravljajo mladinci majske športne igre, ki se bodo pričele čez dva dni z orientacijskim pohodnom na Resevno. Istega popoldneva se bodo spoprijeli mladi šahisti, naslednji dan pa bo v znamenju rokometu in krosa. Pestro športno dejavnost bodo zaključili s tekmovanjem v košarki in namiznem tenisu.

Novi tednik, 18. 5. 1978

Pismo s Planine

Letošnje lepo vreme je nam kmetom omogočilo zgođen začetek del na njivah. Sedaj bi radi sejali, pa ni bilo dežja, da bi lahko zemljo pripravili na setev.

Zato smo zaprosili upravnika posestva Marof-Planina, KK Šentjur, da bi nam proti plačilu prebrnali zemljo in jo pripravili na setev. Bili pa smo zelo razočarani, ker nam je upravnik odklonil to uslugo.

Kmetijski kombinati so si s pomočjo družbe kupili potrebno mehanizacijo. Tudi mi, kmetje, bi jo imeli, če bi dobili toliko sredstev. Tako pa vedno samo prosjачimo za stroje, čeprav mnogo in ceneno proizvajamo.

Kooperanti

Celjski tednik, 16. 5. 1968

Nova klavnica v Šentjurju

Ob navzočnosti številnih predstavnikov javnega in političnega življenja, med njimi tudi tov. Franca Leskovška - Luke, so zadnji dan prejšnjega meseca izročili v Šentjurju namenu novo klavnico.

Graditev klavnice v Šentjurju je narekoval izreden živinorejski okoliš, pa tudi skrb ljudskega odbora za nadaljnjo pospeševanje živinoreje, težnja za čim boljše zadovoljitev domačega trga z mesom in mesnimi izdelki in ne nazadnje za povečanje izvoza.

Celjski tednik, 16. 5. 1963

Odsev pomladi v mladinskem petju v Šentjurju

V polni dvorani tamošnjega kulturnega doma so nastopili štirje zbori, od teh dva iz Ponikve in Dobja. Ocenjevalna komisija je pod vodstvom prof. Ferlina ocenila za najboljše tri: šentjurski triglasni zbor pod vodstvom Vere Rozmanove, dvoglasni zbor iz Dobja pod vodstvom Marte Koprivčeve in enoglasni zbor šentjurskih cicibanov pod vodstvom Valerije Iskre.

Celjski tednik, 16. 5. 1958

Šafeta

Iz Dramelj do Majdičeve kapele tečejo kmečki fantje - borci. Na vsej poti jim vzklikajo šolarji in ljudstvo. V Šentjurju je mladina potegnila dolg špalir, ves v cvetju in zastavicah, šafeta pa je tekla po preprogi rož, ki je pokrivala cesto.

Celjski tednik, 29. 5. 1948

Ob 50-letnici ZD Šentjur

Šentjursko zdravstvo skozi čas

(10. nadaljevanje)

1994 – začetek privatizacije

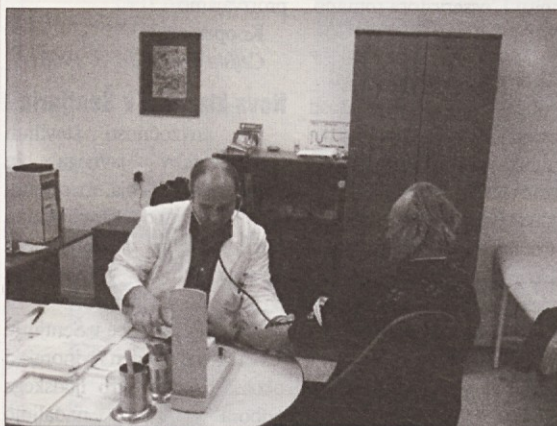
Po okvirni oceni je šlo v zasebnost okrog 60% programov in prihodkov, od tega kar okrog 10% na račun medicine dela. Vse zasebne splošne ambulate so odkupile ambulantno opremo, vzele v najem prostore ZD ter uporabljale laboratorijske in druge usluge javnega zavoda. Le medicina dela se je odpovedala uslugam služb javnega zavoda, zaradi česar je prišlo do izpada prihodka. Sprva je bilo kar veliko napetosti med

podjetja. Tam je bilo več podjetniškega obnašanja in so se res obračali bistveno večji denarji.

Celotni prihodek je znašal 158 milijonov SIT.

Naslednje leto, to je 1995, ki je bilo prvo poslovno leto javnega zavoda po privatizaciji, je prihodek padel na 127 milijonov SIT, v osnovna sredstva pa je bilo vložnega vsega 2,5 milijona SIT.

Leta 1996 se je skupni prihodek dvignil na

Gorab Šiljeg je nadomestil Antija Svetino

»državnim« in zasebnim zdravstvom, uradno predpisano sožitje pa je obsegalo več ali manj le skupno dežurno službo, kasneje pa se je sožitje spet začelo obnavljati. Javni zavod je s prihodki iz najemnin lahko zadovoljujoče prenavljal prostore, opremo in vozni park, tudi lažje skrbel za nadomeščanje in izobraževanje, za kar so morali zasebniki (poleg plačevanja najemnin) skrbeti sami. Zasebniki s koncesijo so enako kot javni zavod sklepali pogodbe z ZZZS, samoplačniške dejavnosti pa ni bilo. Program je bil plačan, če je bil realiziran. Razlika med JZ in zasebniki s koncesijo je bila le v določeni organizacijski svobodi in urejanju financ. Drugače je bilo pri medicini dela, kjer je z zakonom predpisana dejavnost povsem samoplačniška oziroma so plačniki

160 milijonov SIT, kar kljub inflacijskim vplivom predstavlja razmeroma visoko stopnjo rasti. V osnovna sredstva je bilo vložnih 7,7 milijona SIT. Pomembnejša nabavljena medicinska oprema: kolposkop in ultrazvočna sonda za ginekologijo.

Leta 1997 je prišlo do menjave v vodstvu zavoda. Po skoraj štirih desetletjih direktorovanja se je upokojil primarij Moser, novi direktor pa je postal Andrej Fidler. Skupni prihodek je

znašal 187 milijona SIT. Poleg zamenjave dveh avtomobilov in začetka klimatizacije vseh ambulant so tega leta kupili hematološki analizator.

Leta 1998 je bila obnovljena fasada, zamenjali so okna in žaluzije na starem delu stavbe, urejen je bil dovoz za reševalna vozila, dvigalo in še ena ambulanta na Planini. Prihodek zavoda je znašal 215 milijona SIT, investicijska vlaganja pa 21,5 milijona SIT.

Sprva je potekalo sodelovanje in sožitje bolj uradno (zamere, užaljenost, izguba celosti), sčasoma pa je s sodelovanjem v dežurni službi in s skupnimi problemi in obremenitvami postalo manj obremenjujoče in širše. Treba je poudariti razliko med zasebniki koncesionarji in nekoncesionarji.

(se nadaljuje)

Da ne pozabimo

Od zadrug do Kmetijskega kombinata

(2. nadaljevanje)

V Dramljah so pričeli tudi akcijo gradnje zadrugnega doma. Na »Čatrovi njivi« (sedaj osnovna šola Miloša Zidanška) so bili vgrajeni temelji, v tej fazi se je gradnja tudi ustavila, kljub že nabavljenemu gradbenemu materialu. Najbrž je razpad obdelovalne zadruge odločilno vplival na razpoloženje za takratni sinonim kolektivizacije.

Ekonomija na Blagovni

Po vojni so bili v vsakem večjem kraju ustanovljeni krajevni ljudski odbori, in tudi Blagovna je do vključitve v občino Šentjur delovala kot samostojni KLO.

Okrajni ljudski odbor Celje je leta 1949 ustanovil ekonomijo na odkupljeni zemlji in poslopih lastnika Suše. Tej je bilo priključeno tudi nacionalizirano zemljišče družine Golgranc. Zaradi pritiska aktivistov na družino Golgranc (pred vojno je g. Golgranc bil župan in predstojnik hranilnice in posojilnice) so se odločili s preostalim premoženjem vključiti v ustanovljeno zadrugno obliko ekonomije. To je Golgrancu omogočilo zaposlitev, vodil je finančno materialno poslovanje.

Prvi upravnik je bil Franc Kitak iz Teharij. Gojili so gosi in race (cca 3000) na otočku ribnika. Plasirali so jih na celjsko tržišče. Redili so tudi svinje in goveda, imeli dva para konj za prevoz in obdelavo zemlje. Gospodarili so z vsemi ribniki. Upravnik Kitak je zaradi pomanjkanja krme rekviriral in nakupoval krmo pri okoliških kmetih, kar brez plačila. Takšne razmere so privedle do zamenjave upravnika. Za upravnika je z odločbo postavljen Vinko Mastnak, sedaj upokojenec na Ponikvi. Delo je nastopil leta 1950.

Po preteku pogodbe z ekonomijo s strani družine Golgranc je ostalo v upravljanju ekonomije 84 ha zemljišč. Redili so okrog 60 svinj in enako število govedi, krav, volov in telet. Prva leta so komaj plačevali dolgove za nazaj, vendar so sčasoma uspeli nabaviti prvo mehanizacijo. Traktor so dobili od strojne postaje v Savinjski dolini. Na področju Dramelj so imeli tudi vinograd, ki je bil do nacionalizacije last družine Golgranc.

Upravnika Mastnaka so leta 1952 poslali na 3-mesečne orožne vaje. Po vrnitvi je bila ekonomija v celoti priključena kmetijski šoli Šentjur. Vse površine in njih mejnike sta v primopredaji pregledala s takratnim direktorjem šole dipl. ing. Adolfom Cizejem. Takoj je bila odpeljana vsa živina in vsa delovna sredstva. Na ekonomiji je bilo v času samostojnosti zaposlenih 8 delavcev, za sezonska dela pa so najemali okoličane.

(se nadaljuje)

V. Jagodič

nadaljevanje s strani 9

zemljiškega kompleksa. Kako je to uspelo Mirku Kovaču, bo verjetno ostala večna skrivnost, o kateri ni nihče razpravljal. Ki pa je dvignila do plafona krvni tlak zastavonoši borec proti asfaltni bazi planinskemu svetniku Martinu Luskarju: »Dobil sem sindrom težkega dihanja, čeprav nisem okužen z virusom SARS, ko sem prečital sklep vlade. So morda zdaj prestavili izvir Bistrice in Glijo jamo, da naenkrat ni več načelnih ovir za bazo? Uničenje te romantične kozjanske vasi je naravna in etična katastrofa...«

Nekaj pa je našim občinskim možem in eni gospe le treba priznati: na trenutke so prav zabavni.

F.K.

»mestna« predsednika (Čokl – SLS, Arzenšek – NSi) pa imata svojo bazo izrazito na podeželju. Tako ima mesto Šentjur v bistvu le Erjavca in ZLSD, ki pa je že vse od demokratizacije naprej v strahoviti kadrovske krizi. Imamo sicer tudi župana Tisla, toda ker se je ta odločil, da bo še naprej zdravnik, župan pa le »rekreacijsko«, vse kaže, da njegovo županovanje nima prave moči.

Človek obrača, bog obrne

Zaradi »Načrta razvojnih programov« in iz njega izhajajočih ocen pa kljub vsemu

zaenkrat ne kaže biti plat zvona, kajti načrti so eno, realnost pa drugo. Predvidevam, da se bodo zadeve z investicijami v naslednjih letih temeljito preobrile, niso pa izključene tudi povsem drugačne interpretacije sprejetih dokumentov. Kar pa ne pomeni, da občani ne smemo vzeti pod drobno ogled kuharskih večšin naših voditeljev, še preden nam ti postrežejo s svojim menijem.

F.K.

Pepca poroča

Spoštovani g. urednik!

Suša, strašna suša je začela harati po mojem medijskem torišču, kot da bi že bili v grozljivem času kislih kumaric. Če ne bi bilo bivšega podžupana Janeza in njegove na volitvah zdesetkane stranke, ki za svoje grehe desetletne vladavine krivijo kar krajevno skupnost Planina in njene kooperante, bi bil pa res popoln dolgčas. Sicer nisem uspela zbrati vseh podatkov, o čem vse se je govorilo na zadnji seji občinskega sveta, moj nos mi pa govori, da je zadeva politično pobarvana in bi stara oblast odgovornost za svoje zdrahe najraje naprtla kar na novo občinsko garnituro. Dogaja pa se jim, da gnojnico zlivajo proti vetru, pri čemer seveda dobijo vso porcijo nazaj v obraz. Jim kar privoščim, zakaj nas pa takrat niso spustili na svoje, kot so to storili z Dobjani, ki se letos šopirijo kar s sto štiridesetimi milijoni občinskega proračuna, mi pa naj bi iz občinskega proračuna dobili celih trinajst milijonov sitov. Če bi bili sami, bi tudi tistih osemindvajset milijonov dolga, ki nam ga obešajo, komodno mimogrede plačali. Z glavo ob zid bi morali tolči predvsem nekateri naši krajevni ministranti, ki so rabljem naše nesojene občine tako zavzeto držali štango. Na naslednjih volitvah jih res niti povohala ne bom.

Osrednji dogodek na Planini je bilo godovanje svetega Florjana, ki je bilo letos posebno dobro organizirano. Gasilskemu špalirju v svečanih uniformah in korakanju od gasilskega doma do cerkve, kjer je župnik odpel gasilsko mašo, se je pridružila tudi nižinska pleh muzika in celo vod nemških gasilcev iz Forcheima. Nedavno izvoljeni novi predsednik gasilskega društva Franci je kar žarel od ponosa, ker je nova metla tako hitro pokazala svoje kvalitete, kot se rad pohvali za šankom. Ob obisku Nemcev so gostitelji zabili pipo baje kar v ta večji vinski sod, tako da se je začetna jezikovna bariera do jutra povsem nevtralizirala. Naši so govorili nemško, Nemci pa po naše. Le roke so jih potem malo bolele. Edini večji problem so imeli s sekircanjem po asfaltu čez trg, ki je razkopen kot Štamčeva njiva, cestne rešetke se kotalijo po njej, da so morali gasilci visoko dvigovati noge. Kdo bo cesto popravil, nihče ne ve, saj je občinski svet vsa sredstva, ki nam letos pripadajo, usmeril v obnovo muzeja revolucije, ki je bil postavljen za časa informbiroja, zdaj pa že dvanajst let vanj ni stopila človeška noga.

Zadnjič sem opazovala Nonija, našega bivšega krajevnega izvršnika iz zlatih planinskih časov, kako se mršči, ko gleda šolarje pri tekaškem testiranju po cesti kar med vozečimi avtomobili. Se je morda spomnil na dva pokojna krajevna politika, bog jim odpusti grehe, in enega upokojenega ravnatelja, ki so mu že sprojektirano in sfinancirano igrišče z atletsko stezo iz nerazumljivih razlogov zminirali?

Odkar je slovenska vlada požegnala šentjurske prostorske plane, med njimi tudi našo znamenito asfaltno bazo, so njeni nasprotniki spet oživel in planirajo strategijo podiranja. Mnogo bolj praktičen naj bi bil cestni lobi, ki je na hitro zamenjal ploščo ter se pričel družiti z našimi asfalterji. Kakšne kooperacije se pripravljajo, ostaja skrito za debelimi montparizovskimi zidovi. Ker pa je pri takšnih cehovskih dogovarjanjih redko kdaj kaj poceni, bi bilo za uporabnike asfaltnih prevlek veliko bolje, da bi ostali na večno skregani.

Pa lepo se imejte!

Vaša vdana Pepca!

Študentska kronika

Prihodnost:

Maj:

30.5./petek/ 20:30, Prostor: KINO P. Filmi po izboru gledalcev. Via projektor + ozvočenje.

31.5./sobota/ od 10 ure dalje, Športni park Šentjur: ŠPORTNE IGRE 2003. Tradicionalna športna prireditev. Organizira društvo Matrika, info 051303743 (Jure)

Junij:

6.6./petek/ 21:00, Prostor: POTOPIS. Ko te delfin pogleda v oči. Predava: Grega Audič.

13.6./petek/ 18:00, Prostor-galerija 3.oko: VIDFO RAZSTAVA. Video in foto produkti učencev OŠ Franja Malgaja. Mentor: Matija Koštomaj.

Galerija

Fotorazstava avtorice Marie Paz Maureira iz Čila je še vedno na ogled do 13.6.

Obvestila:

Uradne ure: petki 15-17h

v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26.

Pridružujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditev.

MS servis

Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

Šepetanja ob šanku

Ko se srečujeta preteklost in sedanost

TOČAJKA: Zdravo fanta! Kako kaj?

TINČEK: Če že hočeš biti zabavna, vsaj reci: Zdravo, starejša mladeniča!

TONČEK: Govori zase. Tudi, ko smo bili mladi, smo imeli veliko težav. Se spomniš, kako te je trgalo, ko si bil do ušes zaljubljen v Marjanco. Ti mlad, ona še mlajša. Še mladinskega sestanka nismo mogli začeti, ker vaju ni bilo od nikoder. Kako hudo je šele bilo, ko te je Marjanca pustila. Bili smo v strahu, da se ne boš zapil in celo kje trčil s svojim mopedom.

TINČEK: Tiho bodi! Res me je malo nosilo, toda tako hudo že ni bilo. Bom povedal, kaj vse si ti počel, da bi se prikupil tisti Silvi iz mesta. Si hodil okrog njene hiše, da bi jo kje videl, kot pav. Dolgo te je trgalo. Celó z muziko si se ukvarjal. Komaj smo te spravili v red.

TONČEK: Ja, ja. Srečal sem Silvo oni dan in veš kaj mi je rekla: »Kje so časi, ko sem bila zaljubljena vate?«. Skoraj bi me kap. Mislim, da nisem bil nič v njenih očeh. Danes me jezi, da sem bil takrat neroden in sramežljiv. Nisem ji znal in mogel povedati, da sem bil čisto nor nanjo.

TINČEK: Nikoli ni prepozno.

TONČEK: Kaže, da je zame vedno prepozno. Nič me ni mikalo, da bi ji zdaj kaj prijetnega povedal. Ona še vedno »fina« gospa, jaz pa raje v bife. Nisem več mlad in ne mika me razburljivo življenje. Čisto zadovoljen sem tako, kot je. Domek, ena ljubezen, brez večjih težav, in razen kavarniškega reševanja dnevne politike mi je vse drugo malo mar.

TINČEK: Torej spadaš med tiste, ki pravijo, da je bila nekdanost slabša od sedanosti.

TOČAJKA: Vidva pa spet o preteklosti! Že res, da je preteklost vedno globlja in pristnejša, ker o nji ponavadi govorimo z odmikom, toda mene zanima sedanost. V moj bife gostje hodijo zato, da kaj slišijo o tekočih zadevah.

TINČEK: Tončka in njegove zanima preteklost, ker imajo sedaj, ko so na oblasti, težave, in se zato ukvarjajo s preteklostjo. Jo secirajo, raziskujejo in pregledujejo. Tako je običajno in za prihodnost jim zmanjkuje časa. Upam, da prihodnosti še dolgo ne bo. Nič kaj rožnato nam je ne prikazujejo.

TONČEK: Ti pa veš! Vse smo podredili prihodnosti. Ali nisi slišal in bral, da so bilance razvojni prikrojene? Kakšna obljuba bo že odpadla, toda še vedno drži, da bodo naši postorili vse, kar je mogoče.

TINČEK: Že mogoče. Toda to, kar bo mogoče, ni videti veliko. Bo nadvoz ali ne bo? Bo kulturni center ali ne bo? Še za pločnike se ne ve, ali bodo. Knjižnici in stanovanjem pa so se tudi odpovedali za kakšno leto ali več.

TONČEK: Nekaj že bo. Trgovski center Mercator, pa prašičja klavnica. Tudi tovarna sadre bo kmalu, mimo vseh planov in načrtov. In še kaj bi se našlo.

TINČEK: Kaj hočemo? Je pač tako, če se s politiko ukvarjajo ljubiteljsko. Zato smo specialisti v naši občini. Samo poglej: z novinarstvom se ukvarjajo vsi razen novinarjev, pa še en časopis bi radi ustanovili; z občino in državno upravo se ukvarjajo doktorji in inženirji; z ekonomijo najbolje gospodarijo župniki; o ljubezni pišejo največ tisti, ki nimajo izkušenj....

TONČEK: Tako je to. Vsak počne pač tisto, kar mu je šibka točka.

TINČEK: Že spet se prepirava. Pustiva te zadeve. Vse se uredi z volitvami. Zdaj bodo tako vsako leto. Tisti, ki so slabi, bodo odšli, prišli pa bodo novi.

TOČAJKA: Ha, ha, ha! Ko bi bilo res. Žal, na strankarskih volitvah volimo samo leve ali desne, naše ali vaše. Redko dobre. Samo pogledajte, kaj se dogaja v občinskem svetu? Samo vloge so zamenjali. Igra je ista. Le nekaj več statistik je zraven.

Vaša točajka!

Razmišljanja

Nadčlovek?

Ne, tole ni asociacija na aprilsko-majske praznike. Sicer je res, da vedno znova ugotavljam, kako katoliška cerkev nima blage veze, kam bi uvrstila tega nesrečnega Jezusa: enkrat je bog, drugič je božji sin, potem je čisto navaden človek, pa še kaj... Jezus je dokaj verjetno bil nekakšen nadčlovek, ampak to je bilo na začetku našega štetja! In vmes se je človeštvo odločilo, da bo proizvajalo nadljude. Človek kot center sveta, kot center narave in center celotnega vesolja. Saj veste, nekeje od humanizma in renesanse naprej. Nekaj časa se je zdelo, da zadeva funkcionira, rasa nadljude, predvsem zahodnjaških protestantskih belcev. Pa še nekaj nas je, ki se »šlepamo« na njihov ego, za katerega zmanjkuje prostora na Zemlji. Že danes pa se zdi, da spremljamo počasno smrt tega nadčloveka. Zanesljivo umiranje, pred katerim si zgolj zatiskamo oči.

Nadčlovek se je nekega dne prebudil in se odločil, da je vse na tem svetu njegovo, še več, da vse obstaja zgolj njemu v čas. Počutil se je vsemogočnega, počutil se je dobesedno božansko. In se je odločil, da naredi vse stvari sebi koristne, da jih mora preoblikovati tako, da bodo delovale le zanj. To je še kar šlo. Poskušal si je čimbolj olajšati življenja in nekeje potem, ko je že izumil daljinski upravljalavac za televizijski aparat, je nenadoma ugotovil, da ima čas razmišljati o sebi. Se pravi takrat nekeje, ko se je z dobrim avtomobilom vračal iz dobre službe v lepo hišo z lepo ženo, ubogljivim psom in neubogljivimi otroci. Ja, zmešalo se mu je sredi grede s popolnimi vrtnicami sredi popolnega dvorišča. Ko je nenadoma ugotovil, da ni več nadčlovek. Seveda je bilo njegovo življenje absolutno popolno, če se je primerjal s čistilkami v podjetju, s trgovko v bližnji trgovini, da ne govorimo o klošarjih v parku in vrstah pred stavbo socialne službe. Ampak nekaj je bilo narobe... Ni bilo izziva, ni bilo načina, da si naš tipični malomeščan dokaže, da je nadčlovek. Bil je zgolj eden izmed... Morda so ga lepega dne našli v kadi s prerezanimi žilami. Morda pa vsaj v kakšni novodobni komunni, kjer mu je nek lažni guru flancal mantre o zlitju človeške biti z univerzalno Enostjo... in pri tem mastno služil. Približno tako kot tisti šušljajoči bebec, ki mi vsak dan z ekrana z intenzivnim naglasom govori recepte za prevzem nadzora nad mojim lastnim (!!!) življenjem. Ljudje me vedno znova presenečajo...

Bistvo tega, kar hočem povedati, je, da je naš nadčlovek izgubil kontrolo nad življenjem in je samo še človek. Naenkrat je ugotovil, da mu življenje polzi iz rok. Izgubil je nadzor. Verjemite, nihče nima več nadzora. Tudi mladi, privlačni in uspešni japiji z milijoni v žepu, porcelanastim nasmeškom in perfektnim golf udarcem, ki mislijo, da držijo boga za jaja, se prekleto motijo. Človek mutira v povsem specifično občutljivo bitje, katerega obstoj je vprašanje dni, minut. Popolna neobčutljivost navzven, prezir do sočloveka, ki ima manj sreče v življenju, aroganca, s katero greš mimo umirajočega, bolnega, revnega, prosečega... Ker te to ne zanima. Po drugi strani si poln kompleksov, večnih vprašanj v smislu »kaj pa če«, hiperobčutljiv kar se tiče najbližjih, ko zaznaš vsako spremembo glasu, dešifiraš pogled in zgolj skušaš ignorirati izraz na obrazih. In potem vseeno hodiš po ulici uspešen, popoln in na trenutke še vedno poln sebe, čeprav ti gre vedno bolj pogosto na bruhanje. Ker veš, da ni boga, da voda ni več pitna, da je vojna v Iraku (mimogrede rečeno, ste že opazili, da so se običajni pogovori ob srečanju dveh znancev nenadoma vrnili na lepo vreme in hitro rastočo solato, ker tisto, česa ni na televiziji, očitno ne obstaja), da so Američani kup psihopatskih norcev, ki nas bodo vse pobili in da nekeje po Aziji pobija atipična pljučnica... In se spomniš, da je pred tednom dni umrl tvoj malce mlajši kolega, ki v življenju ni kadil, ne prekomerno pil, vsak dan tekal na Rifnik in pojedel vsaj eno jabolko, potem pa so mu naenkrat diagnosticirali raka v zadnjem stadiju in ti si misliš »oh hudiča, kaj ti mehaniki v belem res niso sposobni ničesar«...

Nadčlovek je mrtev, to je dokončna diagnoza. V tem svetu ni ničesar več trdnega in hkrati ni več raja v nebesih. Nadzor nad posledicami človekove ignorance in arogance ni več mogoč. Najbolj verjetno je torej samouničenje, da zavestno pripeljemo svet do popolnega kolapsa in se vržemo čez prepad vesolja. To več ali manj trenutno počnemo. Druga možnost je veliko težja. Začeti bo potrebno iz nič. Pozabite na razne okultne vede, druge dimenzije in druge energije in vse tiste, ki trdijo, da imajo stik z njimi (ja, in iz čiste nesebične ljubezni do vsega človeštva imajo napisane cenike). To je slaba tolažba, pomaga pa toliko, kot obliž na odprti zlom. Morda nekoč kasneje. Rešitev je v iskanju nove ponižnosti. Poteptati je potrebno lastno obojnost in iskati jasne misli. Postati podčlovek in najti tisto, kar je v človeku bistvenega – izvorno dobro. To je edina možnost.

Polonca Mastnak

Družba zaprtih krogov

Obstajajo lokali, kamor zahajajo večinoma eni in isti ljudje. En izmed takšnih je v Mariboru, ki mi je bil od nekdaj všeč, nedavno pa mi je uspel celo preboj v domačnost ljudi, ki se tam zbirajo. Če si prej nisem upala vstopiti vanj sama, kljub temu, da je ambient čudovit in prav tako glasba, danes z vso slastjo ob priložnostih tam spijem dobro belo kavo, ki ji v mestu ni para.

Prav tako sem nekaj dni nazaj imela priložnost soočiti se z »družinami« na delovnem mestu. Ki sicer, ko pogledaš natančneje, imajo neko notranjo dinamiko, kot pač v družinah nasploh, se pravi, niso zgolj slinasto prijazni drug do drugega, vendar si na nek način stojijo ob strani. Drug drugega in same sebe vrednotijo po zase prirejenih merilih, kar še zdaleč ne velja za prišleke. Ne zapuščajo se in ne odpuščajo se, dokler kdo resnično nekomu ne stopi na žulj. Kar se večinoma ne zgodi, saj se med sabo dobro poznajo, in torej hodijo drug po drugem - kadar hodijo - na skrivaj in za hrbtom.

Tudi na faksu se oblikujejo družine. In kadar prestopiš njihov prag, je odziv približno takšen, kot če bi nekomu nepoznanemu iz sosednje ulice hodil pa travi za hišo. Vezi se sicer ustvarjajo pred in po izpiti, in ravno tam sem vzpostavila največ stikov. Začasnih, seveda. Navsezadnje vlak spet iztiri in te pusti samega nekeje ob strani.

Ali opazite, da ne spoznavate več toliko novih ljudi? Skoraj vsi smo nekam uvrščeni. In takrat, ko hodimo po ulici sami, večinoma gledamo v tla, se pogovarjamo po telefonu, ali pa se obremenjujemo s stvarmi, ki smo jih storili, ki bi jih morali storiti, ki jih moramo storiti ter opazujemo svoj odsev v izložbah in se sprašujemo, če pašemo na to cesto, med te ljudi, ki jih srečujemo, v to mesto, kjer živimo. Da bi bilo tako, moramo seveda na določen način izgledati in delovati. Ta način je sicer pri različnih skupinah ljudi različen, kljub vsemu pa je v bistvu pri vseh ljudeh zelo podoben. Kajti, ne glede na to, koliko smo stari, kakšno glasbo poslušamo, kakšno je naše politično prepričanje in podobno, si večina želi istih stvari. Pri čemer ne želimo posploševati. Ker v mestu lahko srečate človeka, ki ga osrečuje izdelovanje lutk, s katerimi izvaja prelepe predstave na ulici. Zgodaj pomladi se pojavi, obdaja ga kup otrok z mamicami ali ateki, in na obrazu mu sije sreča. Ne vem, če ima družino ali ne, ne vem, če je reven ali bogat, z gotovostjo pa lahko trdim, da počne s svojim življenjem, kot ga najbolj veseli. Sicer pa je večina ljudi skorajda enakih. Vsaj radi bi bili drug drugemu enaki. Želijo si enaka življenja, enakih lastnosti, enakih odnosov, nasploh vsega enakega. Poznate koga, ki si ne želi dobre službe, dolgih počitnic, srečne družine in čim boljših otrok? Poznate koga, ki si ne želi biti lepo in sprejemljivo oblečen, se lepo in sprejemljivo vesti in se počutiti domače v krogu sebi podobnih? Poznate koga, ki ima rad, da mu v obraz poveš, kar si misliš o njemu, če je tvoje mnenje daleč od zelenega? Resnično redki so takšni. In zato tudi toliko obrekujemo. Ker smo sami raje obrekovani kot soočeni iz oči v oči. Tako se najbolj varne počutimo znotraj zaprtih krogov, kjer naši odkloni ostajajo kolikor toliko zapečateni. Pa tudi če smo v svojem krogu relativno odprti in iskreni, je to zgolj zato, ker smo že zasidrani in dovolj sproščeni, da smo vsaj približno podobni sami sebi in ne milijon drugim. Tako na samem pa, takrat se bojimo ljudem pogledati v oči.

V tisti lokal, ki mi je tako pri srcu, že leta zahaja moj prijatelj. Prav vsakdo ga vsaj pozdravi, če že ne poklepea z njim, ko greva mimo. Najprej sem bila opazovalka z bedastim nasmehom. Potem mi je bilo tega neumnega občutka dovolj, in sem se sprijaznila s tem, da sem tujek. Ne vem prav kdaj in kako je prišlo do spremembe, gotovo pa s premikom mojega zornega kota.

Nauk te zgodbe je – tudi zaprti krogi so zgolj namišljen proizvod intelekta, katerega tipika je omejevanje vsakršne svobode, tudi svobode dojemanja. Družba zaprtih krogov je zgolj odraz nas samih.

ek

Igor Pučko se po šestih letih poslavlja Šentjur zapuščam ponosen

Konec aprila se je z zmago nad Triglavom, vsaj za enkrat, od šentjurske košarke poslovil trener Igor Pučko. Na klop Kemoplasta je tedaj 28-letni Celjan prišel novembra 1997 in v šestih letih dosegel največje uspehe v zgodovini šentjurske košarke. Diplomirani pravnik in uslužbenec sodišča v Celju je vedno zanimiv sogovornik brez dlake na jeziku. Obujala sva spomine na minulo zlato obdobje, spregovorila o razlogih za odhod in o njegovih načrtih.

Kako se spominjate prve tekme na klopi Kemoplasta?

Povabilo, da postanem trener Šentjurja, je pomenilo veliko presenečenje tudi zame, saj do takrat še nisem vodil članske ekipe. Nisem se ustrašil, čeprav sem imel tedaj zelo naporen ritem življenja; poleg službe sem študiral, ustvarjal sem si družino, še resnejše ukvarjanje s košarko pa je pomenilo veliko obremenitev. Prvo tekmo na gostovanju v Hrastniku sem zaradi neurejenih dokumentov vodil s tribune. Za las smo izgubili, v prvi petorki pa sem takoj ponudil priložnost mladima Davidu Čopu in Davorinu Škorniku. Prva zmaga je sledila čez teden dni na domačem parketu, celotno sezono smo bili trd boj za obstanek, ki smo si ga zagotovili šele z zmago v zadnjem krogu na Ježici v Ljubljani, kjer je zablestel David Čop.

Nato so sledili le še uspehi...

Pripeljali smo Rovšnika in Vukiča (igral je le nekaj krogov), odšla pa sta Čop in Madžarac. Dobro smo se pripravili na sezono, v kateri smo se uvrstili v končnico za prvaka, toda na zadnji tekmi rednega dela sezone si je Rovšnik zlomil roko in sanj o napredovanju v prvo ligo je bilo konec.

Toda sezona 1999/2000 je prinesla največji uspeh, uvrstitev v prvo ligo.

Pred začetkom smo doživeli velik šok, saj sta dogovor o sodelovanju le nekaj minut pred registracijo preključila nosilca igre Sušin in Urbanija, tako da smo se znašli v zelo težkem položaju. Toda uspeli smo pridobiti Tomažina in vrniti Zorka, zares zadetek v polno pa je pomenil prihod Damjana Novakoviča. Začeli smo s porazom, nato pa nadaljevali odlično. Še posebej v končnici za prvaka, kjer smo izgubili le enkrat. V odločilni tekmi smo znova zmagali; v nepozabnem vzdušju smo v Hruševcu ugnali Novo Gorico in bučno proslavili uvrstitev v prvo ligo.

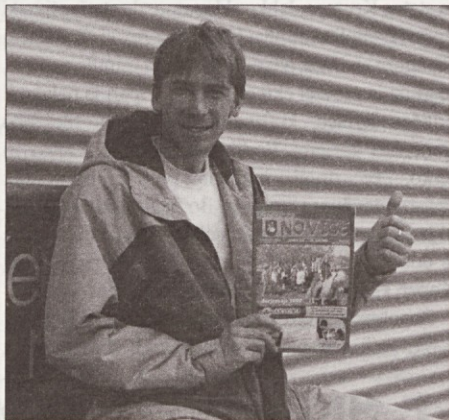
Tudi v elitni konkurenci ste se odlično znašli.

Na začetku smo doživeli šok, saj smo prve tekme izgubili le za točko. V petem poskusu nam je le uspelo, tudi naprej smo dobro zvozili. V prvi sezoni med elito smo imeli zares močno moštvo; okrepili smo se s Petrovičem, Čovičem in Črešnikom, ki je žal že prišel poškodovan. Med sezono je prišel še Misirača, ki je po začetnih bledih predstavah eksplodiral in postal motor ekipe in ljubljenece publike. V zadnjih dveh sezonah smo po imenih imeli veliko slabšo zasedbo, toda obakrat smo se zanesljivo obdržali med prvotigaši. Pred vsako sezono so se trenerji na seminarjih veselili, da je dobro, da je v ligi tudi Šentjur, ki bo zagotovo izpadel. Na igrišču smo jim vedno zaprli usta...

Kje je bil glavni recept za uspehe?

Skrivnost je tako na igrišču kot v garderobi in glavah igralcev. Zaradi pomanjkanja višine smo igrali atipično košarko in tako velikokrat presenetili nasprotnike. Še bolj pomembno je bilo pozitivno razmišljanje, da je mogoče igrati na zmago proti vsakemu tekmecu in da tudi porazi niso tragični.

Vseskozi smo bili kolektiv, v šestih letih nismo imeli niti enega ekscesa znotraj ekipe. Igralci so se trudili in družili tudi zunaj igrišča. Nisem jim zapovedoval, da kdaj ne smejo popiti tudi kakšnega piva, a če to

počnejo, naj gredo skupaj na pijačo. Klanovstva pri nas ni bilo. Posebej moram pri tem izpostaviti Damjana Novakoviča, ki je izredno velika osebnost in nesporni vodja ekipe v zadnjih štirih letih. Poleg sijajnih predstav na igrišču je izjemna njegova vloga v garderobi, kjer je vedno bil velik pozitivist.

Kako bi ocenili sodelovanje z upravo?

Najprej se moram zahvaliti Petru Laporniku, ki je pred šestimi leti imel zaupanje vame in si me upal v težki situaciji predlagati za trenerja. Konec koncev se take priložnosti v življenju ne ponudijo vsak dan. Sam sem jo izkoristil in za to moram biti hvaležen. Tudi kasneje je uprava v kritičnih trenutkih povlekla prave poteze, tako da smo vedno nekako zvozili. Seveda so bili tudi konflikti. Znano je, da so plačila močno zamujala, pa tudi logika kaznovanja zaradi nekaterih porazov je bila skregana z zdravom pametjo. Če igralce ne plačuješ nekaj mesecev, je smešno, da jih za nagrado še kaznuješ, še posebej, ker smo vedno dali vse od sebe. Na začetku premierne sezone v prvi ligi sem prišel tudi v konflikt s takratnim predstavnikom Alposa v upravi, Senico, ki ni imel pojma o košarki. Omeniti moram tudi, da nisem nikoli sam sestavljal ekipe in da so praktično vse okrepitve v klub bile pripeljane brez moje vednosti po spletu takšnih in drugačnih okoliščin. Nekoliko sem bil razočaran, da nas po zadnji tekmi nihče od vodstva kluba ni prišel pozdravit v

garderobo. Navkljub vsemu smo tako uprava kot ekipa uspešno končali skupno obdobje in zagotovo veliko naredili tudi za promocijo Šentjurja. Razhajamo se korektno in ne izključujem, da se naše poti še kdaj ne prekrizajo. Zahvaliti se moram vsem, s katerimi smo sodelovali, še posebej igralcem, obema pomočnikoma, tehničnemu vodji Pečenku, fizioterapevtu Iveliču, publiki in medijem.

Kako vidite prihodnost šentjurske košarke?

Mnogi me sprašujejo, ali se mi ne bo zdaj dobro zdelo, če bo Šentjur dosegal slabše rezultate. Nikakor! Nisem revanšist in klubu želim vse najboljše. Rad bi, da bi se dobri rezultati nadaljevali. Z veseljem si bom, če bom le imel čas, tudi ogledal kakšno tekmo v Hruševcu. Moštvo ima veliko mladih perspektivnih igralcev. Andrej Maček je v minuli sezoni po mojem mnenju bil najbolj konstanten igralec, dobro sta igrala Ribežl in Jovanovič... Tudi mladinski pogon je odlično organiziran in ob pametni politiki uprave se za prihodnost šentjurske košarke ni bati.

Kje boste v prihodnji sezoni pristali vi?

Od košarke ne živim in jo vseskozi jemljem kot ljubezen. Tako da nikakor ne iščem aranžmaja in tudi na vrat na nos ne bom sprejemal ponudb. Seveda se bom pripravljen angažirati, zagotovo pa bom prej dobro premislil. Tudi nekaj odmora bi se mi prileglo.

L. H.

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur

Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

AKCIJA
fotoaparatorov
CANON
in
KONICA

VELIKA IZBIRA
FOTOGRAFSKEGA
MATERIALA
IN STORITEV

RAZVIJANJE
FOTOGRAFIJ

Del. čas
delavnik
od 8 - 12 in
od 13 - 18
sobota
od 8 -

Košarkarska križanka

Pipan, Zrinski, Krump, Novakovič...?

Omenjeni priimki se najbolj pogosto pojavljajo kot rešitev trenerskega vprašanja v šentjurski košarkarski križanki. Zaenkrat še ni nič dokončnega, očitno pa ima šentjurski klub v prihodnji sezoni velike ambicije. Več naj bi bilo znanega po koncu sklepnega dela prvenstva in skupščini KZS.

Ugibanja, kdo bo novi trener šentjurskih košarkarjev, so nadvse zanimiva. Dobro obveščeni viri so kot glavnega favorita omenjali **Toneta Krumpa**, nekdanjega stratega Maribora, Idrije, Pivovarne Laško in mladinske reprezentance. Predsednik KK Alpos Kemoplast **Jože Palčnik** stikov z njim ni zanikal, vendar je dodal, da trenutno ni med glavnimi kandidati. »Imeli smo veliko kontaktov z različnimi trenerji, mnogi pa so se tudi sami javljali. Res je, da smo se pogovarjali s Krumpom, lahko pa omenim, da smo v stiku tudi z Alešem Pipanom, Borisom Zrinskim in Damjanom Novakovičem. Zaenkrat še ne moremo reči nič konkretnega,« je povedal Palčnik.

Damjan Novakovič naj bi bil pripravljen še naprej igrati, ne skriva pa trenerskih ambicij, kljub temu, da se praksa trener-igralca navadno ne izkaže za preveč uspešno, čeprav naj bi Novakovič opravljal le eno vlogo. Če upoštevamo ta pomislek in status Krumpa, lahko sklepamo, da sta šentjurski upravi najbolj zanimiva Pipan in Zrinski. Z Alešem Pipanom so imeli pogovore že med minulo sezono, nato pa je prevzel ekipo Zagorja. Pipan je nekdanji odlični igralec, ki ima za sabo tudi bleščečo trenersko kariero. Vodil je Pivovarno Laško in Krko, že drugi mandat pa je pomočnik reprezentančnega trenerja. Boris Zrinski je Celjan, ki je štiri leta bil slovenski selektor, največje uspehe je dosegel na Polzei, v letošnji sezoni pa je vodil Koper, kjer imajo v zadnjem obdobju veliko težav... Zagotovo sta omenjena trenerja med najboljšimi v Sloveniji, kar najbrž pomeni tudi sorazmerje z

njuno ceno. Seveda je še prehitro vleči konkretne sklepe, je pa očitno, da imajo v šentjurskem klubu velike ambicije. To naj bi potrjevala tudi informacija, da so v dogovorih z enim najbolje ocenjenim igralcem v lanskoli sezoni, krilnim centrom **Igorjem Jokičem**, še članom Kraškega zidarja, ki je izpadel iz lige. »Drži, da smo bili v stiku tudi z Jokičem, a se še nismo dogovorili nič konkretnega. Naš klub je očitno zanimiv številnim igralcem in trenerjem, ki se tudi sami ponujajo. Nikakor ne bomo postopali na vrat na nos. Ne načrtujemo posebnih okrepitev, še naprej pa želimo nadaljevati s pomlajevanjem moštva. Okostje ekipe bo ostalo nespremenjeno. Za konkretne poteze moramo počakati na konec prvenstva in na skupščino KZS, ko bo jasen tudi tekmovalni sistem za prihodnjo sezono,« je sklenil Jože Palčnik.

L. H.

Kadeti omagali pred 1. SKL

V soboto 17. maja je bil v domači dvorani v Hruševcu kvalifikacijski turnir, ki so se ga udeležile tri kadetske ekipe in sicer: Kemoplast Alpos - kadeti »B«, Šmarje Pivovarna Lipnik in Pingvini iz Šmartnega pri Litiji. Uvodna tekma je potekala med Šentjurčani in gosti iz Šmarja. Igra je bila ves čas v rokah domačinov, ki so

kvalifikacije smo izkoristili kot trening, saj nas v drugi ligi čakajo dobre ekipe, ob katerih bo potrebno veliko spretnosti.«

Ožbej prevzel pionirje

Konec meseca aprila se je trenerskim vrstam pridružil Stane Ožbej, študent tretjega letnika na DIF-u iz Grobelnega, tudi sicer strasten športnik po srcu. Prevzel je ekipo pionirjev in tako nasledil Kristjana Košaka. Poleg tega je v pomoč trenerju Mihevcu pri kadetih in mladincih.

In še zanimivost. V začetku maja je z našimi mlajšimi selekcijami začel trenirati gluhonemi 23-letni Miro Marolt iz Maribora. S košarko se ukvarja že od 14. leta, v Šentjurju vadi bolj ljubiteljsko in kot je moč razbrati iz nasmeška na njegovem obrazu, se tukaj počuti zelo dobro. Med drugim je član košarkarske ekipe v Bologni, ki je pred nekaj tedni na državnem prvenstvu za gluhe v Italiji zasedla 3. mesto.

Zakaj ga je pot privedla ravno v Šentjur? Že kar nekaj časa spremlja našo člansko ekipo, nad katero je navdušen, in se je tako priključil igralcem v klubu.

B.M.

Rezultati mlajših selekcij

Kadeti B

1 tekma: Kemoplast Alpos : Šmarje Pivovarna Lipnik (77 : 70), 2 tekma: Šmartno Pingvini : Šmarje Pivovarna Lipnik (88 : 49), 3 tekma: Kemoplast Alpos : Šmartno Pingvini (89 : 100)

Mladinci

Kemoplast Alpos : Rogla Zreče (95 : 77), KK Lastovka Domžale : Rogla Zreče (89:84), Kemoplast Alpos : KK Lastovka Domžale (92:96)

vodstvo obdržali do konca in si priigrali zmago v prednosti sedmih točk. Največ košev sta dosegla Tomaž Štukle 17 in Rok Mavrin 13.

Pingvini so se izkazali za trd oreh, kar je bilo vidno že na tekmi s Šmarčani. Na začetku je kazalo, da ne bo prevelikih težav, vendar so gostje izkoristili pobudo in v nekaj minutah povečali rezultat na 20 točk. Razigral se je tudi njihov dvometraš, ki je spretno pobiral žoge in polnil svoj koš. Luka Lapornik (20) in Luka Zupančič (16) sta vseeno poskušala ustaviti hitrega centra, a je bilo prepozno. Gostje so zmagali za 11 točk in se tako uvrstili v 1 SKL.

Trener Dejan Mihevc je po končanem turnirju dejal: »Zadovoljen sem z igro in rezultati igralcev. Poraz smo v bistvu pričakovali, ker so bili košarkarji Šmartnega boljši nasprotnik in v povprečju 2 leti starejši. Te

Medobčinska košarkarska liga
Hat trick študentov

Prvak minule sezone rekreativnih košarkarjev je znova Študentski košarkarski klub Šentjur.

V tretji finalni tekmi so za tri točke premagali ekipo Šentjur 2000. To je bila tretja zaporedna zmaga študentov v tem tekmovanju, kjer so v skupno deveti sezoni slavili že četrtič. Ker je tokrat navezava s številko tri več kot očitna, omenimo še, da so se v zadnjih treh sezonah najboljši mesti v ligi zavzeli isti ekipi, Šentjur 2000 pa je v ligi nastopal tretjo sezono. ŠKK je med drugim začel tekmovanje v play-offu s tretjega mesta po rednem delu.

Za razliko od prve tekme je druga bila vseskozi izenačena. Obe ekipi sta igrali oslabiljeni, vendar se je to bolj poznalo študentom, saj jih je tekmo začelo le osem, a se je poškodovalec še Potočnik. Šentjur 2000 se je v drugem polčasu nekoliko odlepil in vzdrževal prednost. Pred koncem je zaradi, sicer iz veselja videnih, nedosojenih korakov živce izgubil Martinovič in tekma je bila odločena.

Tretja tekma je sledila šele čez dva tedna. V vedno vroči telovadnici OŠ F. Malgaja je bilo tudi tokrat zanimivo. Šentjur 2000 je šele prvič v sezoni aktiviral vse igralce, ki so igrali v prejšnji sezoni. Ob spremljavi ozvočenja, napovedovalca, nekaj desetini obiskovalcev in celo svežega sodniškega para so se nekoliko bolje znašli študentje, pri katerih je prednjačil David Antolovič.

br

RENAULT

**ZAPELJITE SE V FOTELJE...
... ČAKAJO VAS NOVA DOŽIVETJA!**

OB NAKUPU NOVEGA RENAULTA PRIHRANITE DO 400.000 SIT (odvisno od modela), OMEJENE SERIJE AIR+, KJER JE KLIMA BREZPLAČNA!!!

billabong 1,2 16v AIR

Klima, ABS,
4 x airbag,
elektr. paket,
servo volan,
posebno
obrazloženje itd...

CLIO že od 2.127.000 SIT

Automatska
klima, ABS,
6 x airbag,
elektr. paket,
servo volan,
id...

expression
1,9 DCI 120KM **LAGUNA**

1,4 16v
AIR

Klima, ABS,
6 x airbag,
elektr. paket,
servo volan,
meglenke, itd...

SCENIC že od 3.150.000 SIT

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •
Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

Šentjurčani se vračajo iz Himalaje Vreme onemogočilo vzpon na Manaslu

Šentjurskim alpinistom tokrat ni uspelo! Izjemno slabo vreme jim je preprečilo vzpon na 8163 metrov visoki Manaslu, najpomembnejše pa je, da se v tem tednu vsi člani odprave zdravi vračajo v Slovenijo.

Praktično cel mesec je v Himalaji močno snežilo, tako da ni bilo za vzpon na vrh Manasluja nikakršnih možnosti. Konec aprila je nekaj upanja za uspeh še obstajalo. Alpinisti so postavili tabor na višini 6.300 m, Aco Pepevnik in Milan Romih pa sta se skupaj z dvema šerpama povzpela na greben na višini 6.800 m in se nato po težavni strmini med seraki in ledeniški razpokami spustila do tabora. S himalajsko smuko so se spoprijeli tudi nekateri drugi člani odprave.

Pred prvomajskimi prazniki se je nebo popolnoma zaprl. Praktično vsak dan je zapadlo po 30 cm novega snega, tako da so bile vse aktivnosti popolnoma onemogočene. »Vsi smo se zbrali v »dnevni sobi« v velikem šotoru in uživamo v brezdclju in čakanju na boljše razmere. Uničeni so že trije šotori in več jih ni na zalogi... Čas preživljamo s kidanjem snega in tarokiranjem,« so konec aprila zapisali na svoji spletni strani. Vreme se ni izboljšalo niti v prvih dneh maja, ko se je divjemu sneženju pridružil še močan veter. Po nekaj dneh sta se Dušan Debenak in Viki Mlinar iz baze prebila do tabora 1, kjer pa ni bilo zaradi obilice snega opaziti ne njihovega ne šotorov treh drugih odprav. Po nekajurnem iskanju sta le locirala šotor, ki ga je prekrivalo 2,5 m snega...

Pot proti višjim taborom je bila nemogoča in nevarna zaradi številnih snežnih plazov. Alpiniste je zelo priganjal čas, saj se je dovoljenje za njihovo bivanje v Himalaji počasi iztekalo. Razmišljali so o možnosti, da bi ga podaljšali, toda nadaljevanje slabega vremena, številne nevarnosti in uničena oprema so jih po treznem razmisleku pripeljali do odločitve, da je najbolje, da z odpravo prekinajo: »Nekako smo se sprijaznili s »porazom«, vendar proti neusmiljenemu vremenu ne moremo nič. Jutri bomo podrli še bazni tabor, važno pa je, da smo vsi zdravi in celi.«

Pospravili so še uporabno opremo in se počasi odpravili na dolgo pot proti Katmanduju, kamor so prispeli 17. maja. Po enotedenskem čakanju so minulo nedeljo sedli na letalo, v teh dneh pa jih pričakujemo v Šentjurju. V prihodnji številki ŠN bomo podrobno predstavili njihovo avanturo.

L. H.

Občina Šentjur
objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE ŠPORTNIH PROGRAMOV IZ PRORAČUNA OBČINE ŠENTJUR V LETU 2003

1. PREDMET RAZPISA

Predmet razpisa je sofinanciranje športnih programov v občini Šentjur z naslednjimi vsebinami:

1. Šport otrok in mladine za šolsko leto 2003/04 (medšolska tekmovanja, športni razred, zimska šola v naravi idr.)

2. Športno rekreacijska dejavnost (uporaba športnih površin, organizacija tekmovanj in prireditev, ki presegajo interes članov...)

3. Šport nadarjenih otrok (tekmovalna društva in klubi, posamezniki)

4. Izobraževanje strokovnega kadra

5. Program športne zveze (redna dejavnost, organizacija prireditev, Zlati sonček, Krpan)

2. OKVIRNA VREDNOST RAZPOLOŽLJIVIH SREDSTEV:

Razpoložljiva sredstva po posameznih razpisanih vsebinah znašajo:

1. Šport otrok in mladine 2.500.000 SIT

2. Športno rekreacijska dejavnost 6.500.000 SIT

3. Šport nadarjenih otrok 9.643.000 SIT

4. Izobraževanje strokovnega kadra 800.000 SIT

5. Program športne zveze 1.593.000 SIT

3. POGOJI SOFINANCIRANJA

Pravico do sofinanciranja športnih programov imajo nosilci in izvajalci športne dejavnosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo sedež v občini Šentjur
- imajo materialne, kadrovske, prostorske in organizacijske pogoje za uresničitev načrtovanih športnih aktivnosti
- imajo organizirano redno dejavnost in vadbo
- imajo urejeno evidenco o članstvu in plačani članarini.

Kot kandidati za sofinanciranje športnih programov iz občinskega proračuna lahko, ob izpolnjevanju zgornjih pogojev, nastopajo naslednji izvajalci športnih programov:

- športna društva,
- druga društva, ki imajo v svoji dejavnosti registrirano tudi športno dejavnost,
- zveza športnih društev, ki so jo ustanovila športna društva s sedežem na območju občine Šentjur,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa,
- zavodi za področje vzgoje in izobraževanja.

Izvajalci športnih programov, ki zgornje pogoje izpolnjujejo, vendar se na ta razpis ne prijavijo ali pa se ne prijavijo skladno z razpisno dokumentacijo, v letu 2003 ne bodo upravičeni do namenskih sredstev proračuna občine Šentjur.

4. ROK IN NAČIN PRLJAVE

Kandidati oddajo prijavo na razpisanih obrazcih (ŠPORT 2003) razen za medšolska tekmovanja, ki jih prijavijo na »Prijavnih obrazcih za izpeljavo šolskih športnih tekmovanj« Zavoda za šport Slovenije.

Obvezne priloge:

1. potrdilo o registraciji izvajalca športnega programa

2. seznam sekcij, ki delujejo v okviru društva

3. evidenca o članstvu po sekcijah (iz katere mora biti razviden najmanj podatek o številu članov in imenski seznam članov; na zahtevo izvajalca razpisa bo izvajalec športnega programa dostavil pristopne izjave članov). Športna zveza predloži seznam društev, včlanjenih v zvezo.

4. finančno poročilo izvajalca za leto 2002, iz katerega je razviden prihodek od plačane članarine, poročilo mora biti potrjeno s strani nadzornega organa izvajalca športnega programa

5. poročilo o delu za leto 2002 potrjeno s strani ustreznega organa izvajalca

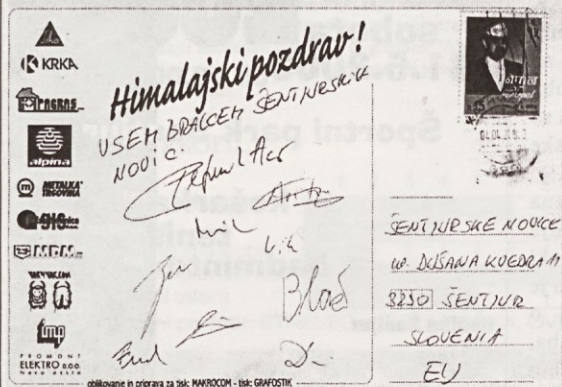
6. pogodba o najemu športnega objekta, ki dokazuje višino predvidenih stroškov za uporabo objekta, oz. izjavo lastnika objekta o dovoljeni uporabi le-tega (predvsem za odprte športne površine)

7. pogodba z izvajalci strokovnega dela, ki dokazuje predvidene stroške za strokovni kader

Vloga mora biti izpolnjena na razpisanih obrazcih in oddana na naslov: OBČINA ŠENTJUR, Oddelek za družbene dejavnosti, Mestni trg 10, 3230 Šentjur najkasneje do četrta, 12. junija 2003 do 14. ure, oziroma najkasneje ta dan oddana na pošti kot priporočena pošiljka s pripisom »NE ODPIRAJ - RAZPIS ŠPORT 2003«. Na kuverti mora biti označen pošiljatelj.

Kandidati lahko razpisno dokumentacijo dobijo v vložišču Občine Šentjur, na internetni strani hyperlink "http://www.obc-sentjur.si" www.obc-sentjur.si ali po elektronski pošti na naslovu martina.ljubej@obc-sentjur.si. Informacije dobite na tel. št. 747 13 14 (Martina Ljubej).

Župan Občine Šentjur, Štefan TISEL

Športne novice

Četrti Zalokarjev memorial

V soboto, 6. junija, se bo v dvorani Hruševac zgodil četrti Zalokarjev memorial, ki poteka v spomin na nekdanjega odličnega šentjurskega košarkarja Lojzeta Zalokarja. V organizaciji KK Šentjur 2000 se bodo od 17. ure naprej pomerila moštva organizatorja, veteranov Laškega in Študentskega košarkarskega kluba Šentjur. Ob 20. uri bo na sporedu revialna tekma veteranov Ponikve in Šentjurja.

Košarkarice zmagale v Domžalah

Po 14-dnevem odmoru so pionirke ŽKK Šentjur ŠD Šmarje sredi maja gostovale v Domžalah. Tekma je bila večji del izenačena, Šentjurčanke pa so si odločilno prednost priigrale v tretji četrtini, ko so povedle za 16 točk. Tekmo so nato brez težav pripeljale do končne zmage s 55:48. Najboljše strelke so bile Šalamonova s 15, Klarerjeva z 12 in Hriberškova z 9 točkami.

Olimpijski tek v Šentjuru

Olimpijski komite Slovenije v želji po promoviranju športa in zdravega življenja podpira akcijo Olimpijski tek, ki se bo v organizaciji našega atletskega kluba zgodil tudi v Šentjuru in sicer v soboto, 14. junija 2003. Teči bo mogoče na razdalji 5 in 9 kilometrov, za dodatne informacije pa organizatorji navajajo elektronski naslov vlado.artnak@guest.arnes.si

Nogometaši na dnu

Šentjurskim nogometašem v letošnji sezoni zares ne gre. V zadnjih treh tekmah so prav tolikokrat izgubili in se znašli, če ne štejemo Kozjega, ki je izstopilo iz lige, na zadnjem mestu lestvice. Konec aprila so v zadnji domači tekmi s 3:1 izgubili z Zrečami, na gostovanju so jih s 6:1 deklasirali Laščani, nič kaj prida bolje pa ni bilo v Vojniku, kjer so domačini slavili s 4:2 in tako na zadnje mesto potisnili naše nogometaše. Ti so bili ta vikend prosti, prihodnjo soboto gostujejo v Rogaški Slatini, v zadnjem krogu prvenstva pa bodo v soboto, 7. junija, v Športnem parku gostili ekipo Kovinarja iz Štor.

Športne igre 2003

V soboto, 31. maja, se bodo v šentjurskem Športnem parku zgodile že šeste Športne igre. Organizacijo tradicionalne majске prireditve je tokrat prevzelo društvo Matrika, prireditve pa se bo pričela ob 10. uri dopoldne. Potekala bodo tekmovanja v košarkarskih trojkah, tenisu in badmintonu.

Kratke šahovske

Peti pokal Šentjurja v pospešenem šahu je med 28 nastopajočimi osvojil Penko s 6 točkami. Ojstrež, Ivačič in Florjančič so zbrali 5 točk. Plahuta je bil šesti, sledijo Harinski, Streicher in na 10. mestu Gazvoda.

Na državnem mladinskem prvenstvu do 20 let je Četina osvojil drugo mesto, Ivanuša sedmo in Lorger osmo.

V slovenski ligi je članska ekipa s 4 : 2 premagala ŠD Lesce.

Priznanje je dobil Marjan Drobne. Bo namreč prvi Slovenec, ki bo sodil velik mednarodni turnir v Puli v začetku junija.

Atletski razgledi

Zmaga Ratajeve, drugo mesto Novaka in tretje Osetove

V maju je atletska sezona v polnem razmahu. Potem ko so članice in člani AK Šentjur prvomajske praznike preživel na pripravah v Tolminu, so dosegli nekaj dobrih rezultatov.

Na članskem državnem prvenstvu Slovenije v cestnem teku na 10 km v Slovenj Gradcu sta se izkazala Primož Pangerl s šestim mestom in Nataša Oset, ki je osvojila tretje mesto. Slednja je prejšnji vikend tudi odlično nastopila na Maratonu treh src v Radencih, kjer je na razdalji 21 km bila peta.

Šentjurski atleti so se udeležili tudi mednarodnega mitinga v Slovenski Bistrici. Zablestela je Martina Rataj, ki je

Nataša Oset je v formi

zmagala v metu kopja. Luka Novak je v teku na 300 m z osebnim rekordom 34,34 osvojil drugo mesto, dobro pa sta na isti razdalji nastopila tudi Primož Dremšak in Urban Novak.

Šentjur je imel svoje udeležence tudi na teku ob Žici okupirane Ljubljane, ki se je zgodil 10. maja. V teku trojk na 12 km so članice AK Šentjur Silva Jazbinšek, Petra Pungaršek in Nataša Oset v ženski konkurenci osvojile sijajno tretje mesto. Med udeleženci pa najdemo tudi šentjursko rekreativno moško trojko ŠKMŠ (Sandi Potočnik, Matija Jazbec in Matevž Koleča), ki je v moški konkurenci na 12 km pristala v zlati sredini sodelujočih (111. mesto).

L. H.

Šport in internet

Šentjurske športne spletne strani

V zadnjem obdobju je bilo na svetovnem spletu zaslediti nekaj novih strani šentjurskih športnih klubov. Na kratko smo analizirali nekatere izmed njih.

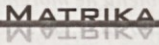
Že kar nekaj let je aktivna stran Študentskega košarkarskega kluba (www.myfreemhost.org/skks/), ki je oblikovno še vedno izstopajoča, je pa nekoliko manj vsebinsko ažurirana. Simbolično se predstavlja tudi Balinarsko društvo Šentjur (www.geocities.com/bdsentjur), kjer lahko svoja občutenja o balinanju izrazite tudi v knjigi gostov. Zelo simpatična in ažurirana je stran malonogometnega kluba Simpl Žegar (www.simpl-zegar.gajba.net), kjer najdete praktično vse podatke o klubu in šentjurski občinski malonogometni ligi, v anketi pa lahko glasujete, kdo bo prvak prve in druge šentjurske lige ter kdo bo slovenski državni prvak.

Pred kratkim je bilo na internetu zaslediti tudi domači strani šentjurskih atletov in košarkaric. Spletišče AK Šentjur (www.geocities.com/aksentjur) ureja Tomaž Verbič, zaenkrat pa na njem najdete osnovne podatke o klubu ter aktualna dogajanja, v pripravi pa so še nekatere druge rubrike (klubske tablice, atleti in atletinje, naj uspehi...).

Prav tako še ni dokončno postavljena stran ŽKK Šentjur ŠD Šmarje (http://media.spic.tv/zkk_sentjur), ki jo ureja Danilo Fras. Kljub vsemu pa je moč izbrskati mnogo informacij o delovanju in strukturi kluba, predstavljene so vse selekcije in pa tudi tekoči rezultati.

Še vedno je pogrešati spletno predstavitev šentjurskega športnega paradnega konja KK Alpos Kemoplast, ki pa se menda že pripravlja in jo lahko pričakujemo vsaj v naslednji sezoni.

L. H.

Športne igre 2003

sobota 31.5.2003 od 10.00 dalje

Športni park Šentjur

**košarka 3na3
tenis zrebani pari
badminton pari**

Občina Šentjur
Š.O.U.M.1959

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2003

SEDMA ZMAGA LOKE

Koval Loka je svojo prednost na vrhu prvenstvene lestvice zahvaljujoč rezultatom minulega konca tedna povišal na štiri točke. Loka, ki je v soboto ekipo Mladi Forum ZLSD premaga z 5:3 je tako izrazit favorit, da bo osvojila naslov spomladanski del lige, sploh potem ko je spodrsnilo ekipi Dramljam (2:1 z Šentvidom). Do konca spomladanskega dela prvenstva sta še dva kola.

Ekipo KOVAL LOKA

LESTVICA :

1. Liga: 8. kolo

Koval LOKA	19	36
Dramlje	15	11
Elektro Selič	15	5
MNK Šentvid Sanima	14	1
Maratonik Marco Polo	10	-4
Mladi forum ZLSD	9	0
Sokoli ŠKMŠ	8	2
JAKOB	7	-13
Obrtna zbornica	7	-13
Gremlini	5	-11 (-1)
ŠD Dole Makrocom	5	-14

Obr. Zbor : Gremlini 5:1, LOKA : Mladi forum 5:3, Makrocom : Jakob 4:1, MNK Šentvid : Dramlje 2:1, Maratonik : El. Selič 2:5, Sokoli PROSTI.

STRELCI OLMN Šentjur-Po 6.kolu

1. LIGA

- 10 golov - Gorenak(Dramlje)
- 9 golov - Žafran (Koval Loka)
- 8 golov - Plaustainer(Sokoli ŠKMŠ)
- 8 golov - Fideršek (Maratonik MP)

2.LIGA

- 11 golov - Ulaga (Milijonarji)
- 10 golov - Toplak (Potepuhi)
- 8 golov - Hostnik (Samorastniki)

KARTONI

1. LIGA: rumeni

Gajšek P. (Koval Loka); Recko (Mladi forum ZLSD); Smolej (Jakob); Pungaršek B., Horvat (Elektro Selič)

2. LIGA: rumeni

Zdolšek K. (KMN Ponikva); Prah (Miki Miške); Adamič (Samorastniki); Planko Simon (Simpl Žegar); Kračun, Mšiček (Cepini) rdeči
Radišek (Švedi Montpreis)

KAZNI:

Zaradi igranja kaznovanih igralcev je vodstvo OLMN dve tekmi registriralo z naslednjimi rezultati:

SOKOLI ŠKMŠ : EL. SELIČ 0:3
CEPINI : POTEPUHI 0:3

2. Liga: 8. kolo

Samorastniki	24	35
ŠD Milijonarji	18	25
Švedi Montpreis	16	12
Simpl Žegar	15	10
Potepuhi	12	4
ŠD Šedina	10	-1
Plutonij	9	-11
Tornado	7	-14
Optika Glešič	6	-12
Miki Miške	3	-29
Cepini	1	-28 (-2)

KMN Ponikva : Miki Miške 3:0, Tornado : Samorastniki 3:8, ŠD Milijonarji : Simpl Žegar 2:2, Optika Glešič 2:5, ŠD Šedina : Plutonij 6:3, Cepini : Švedi Montpreis 1:5

TEKME VREDNE OGLEDA

- 1. LIGA - 31. MAJ < SOBOTA >
21:00 Elektro SELIČ : Koval LOKA
- ii. LIGA - 30. MAJ < PETEK >
19:15 ŠVEDI Montpreis : ŠD Milijonarji

SEX šentjurski horoskop 2003

ON

Pogosto se zaljubi na prvi pogled in gostobesedno izpoveduje svojo ljubezen. Kot ljubimec je zafrkljiv in igriv, redkokdaj resen. Zna biti zvest, vendar ne more prenašati stalnega pritiska in bo odšel, če bo ženska preveč gospodovala. Partnerka se bo morala prilagoditi njegovemu zanimanju za druge ljudi - tudi ženske, in njegovega flirtanja ne jemati resno. V postelji niso bog ve kaj, kajti rajši zadovoljuje svojo radovednost kot partnerko. Obožuje seks pred ogledalom, kajti istočasno je igralec in gledalec. Vrhunec doživi hitro in burno - nato pa se sprašuje, ali je bilo vse to vredno tolikega truda.

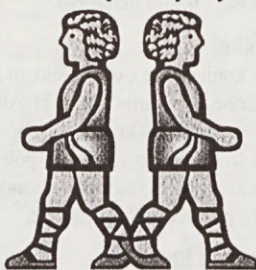
NJGOV PROFIL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Seksualna energija										
Orgazem										
Seksualna zvestoba										
Seksualna privlačnost										
Seksualni talent										

Seksualni partner: STRELEC, LEV, DVOJČKA, OVEN

DVOJČKA

21. maj - 21. junij

ONA

Rada se pogovarja o seksu. Je kraljica verbalne erotike, ki potrebuje razgibano in vznemirljivo spolnost. Če to ni mogoče s partnerjem, si hitro poišče drugega. Mirni večeri, globoki pogledi in erotične obljube nanjo ne delujejo, kajti želi si temperamentnega in duhovitega sogovornika, s katerim je vedno v središču družbe. Moškega, ki si ga izbere med pogovorom, mimogrede vpraša »Kaj misliš o tem, da bi šla v posteljo? Si razpoložen?« Nedovoljene zveze, skoki čez plot so zanj le nepomembne zabave. Naučiti se mora razvijati sposobnost spremljanja ljubezenske igre, se osredotočiti na bistvo, drugače ne bo nikoli doživela vesoljnega orgazma.

NJEN PROFIL

	1	2	3	4	5	6	7	8
Seksualna energija								
Orgazem								
Seksualna zvestoba								
Seksualna privlačnost								
Seksualni talent								

ISeksualni partnerji: OVEN, DVOJČKA, LEV, TEHTNICA, STRELEC

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	DREVO SREDOZE- MLJA	KRAJ PRI PETROVČAH	SMUČIŠČE V ŠVICI	NASPROTNO OD STARI	IVAN PRIJATELJ	NEZNANI LETEČI PREDMET	PLJAČA ST. SLOVANOV ISTOČASNI STRELI	NASLON PRI STOLU MLADA ŽENSKA	KLUB PLANINCEV	1	8	2	5	19	14
LETALO AVION						3		LATINSKI VEZNIK	4			KISIK	OSEBA EGIP. MITOLOGIJE		
MESTO V UKRAJINI	11				VRSTA PTIC			STRAN NEBA	6			GRŠKA ČRIKA	J. AFRIŠKA REPUBLIKA		
HRVAŠKI PRESEDNIK		7			RIMSKA 5	ROMUN. SLOV ČLEN		FIGURA PRI ŠAHU							
					PREDLOG	DUŠIK		RIMSKA 50							
SRBSKO MOŠKO IME				SREDNJEV. ROKOPIŠNI EVANGELJ			13					23	SILICIJ	25	

Šentjurske
NOVICE

NAGRADNA KRIŽANKA
MAJ 2003

SLOVARČEK: OSEBA EG. MITOLOGIJE - NUT, REKA NA S. FINSKE - OUNAS

Nagrade za aprilsko križanko podeljuje trgovina Grasselli. Bone po 2000 SIT prejmejo: Poloba Senica s Planine, Marija Goleš iz Prekorja in Valerija Recko iz Dobrine

LAHKO BI BILO RES

Ne le okostnjaki

Po spremembi občinske oblasti ne padajo iz omar le okostnjaki, temveč tudi precej bolj debele hruške. Če je verjeti prejšnjemu podžupanu Čoklu, naj bi iz ene od omar padel v občinsko naročje tudi planinski Montparis.

Vpliv politike na ekologijo

Da je politika vseobsegajoča, smo vedeli, da pa je močnejša tudi od narave, je obelodanil planinski svetnik Luskar: prestavila je izvir Bistrice in Glijo jamo, da je naredila prostor za asfaltno bazo.

Dobrodelnost

Z izjemnim socialnim čutom se lahko pohvalijo naši občinarji, bivši in sedanji. Revčkom Elegantu in Tolu so že prejšnja leta podarili 33 milijonov, lani Mesarstvu in Jurmesu 26 milijonov, le nekoliko manjši znesek pa so novi letos namenili bankrotirani KS Planina. Lepo je, da razumejo ljudi

v težavah, še lepše bi pa bilo, če se ne bi šli dobrodelnosti z našim denarjem.

Paradni konj

Paradni konji so zato, da vlečejo, in ne, da se jim gleda na zobe. Nerganje tistih, ki Alposu očitajo ušvih 95 milijonov, ki jih je občina pozabila izterjati, je le nevoščljivo metanje polen pod noge. Sami so si krivi, če se niso pravočasno pobrigali za kakšen svoj proračunski milijonček.

Spoštuj očeta in mater...

Popolnoma v skladu s to božjo zapovedjo je ravnala občinska uslužbenka, ki je svojemu očetu zrihtala 6 milijonov cestne odškodnine za nekaj sto kvadratnih metrov potencialno ogrožene kmetijske kulture. Ljubezen in kmetijska zemlja nimata cene.

Ponkovljani v težavah

Pri iskanju primerne trase za svoj tradicionalni majski pohod so le s težavo še našli nekaj

makadamskih cestnih odsekov, po katerih je njihov podžupan Korže namučil župana Tisla. Da ne bi pozabil, ko bo talal občinske denarje.

Eden na enega

Da so otroci naše bogastvo, ve tudi občinska komisija za varnost cestnega prometa: cestne sposobnosti desetih tekmujočih šolskih kolesarjev je (večinoma) po službeni dolžnosti, nekaj pa tudi kar tako, organiziralo in varovalo 11 odraslih državljanov.

Kdor molči, devetim odgovori

Že mogoče, toda molk bivšega župana Malovrha o šeststotih milijonih, ki naj bi, po besedah novih oblastnikov, v času njegovega županovanja izhlapeli iz občinske blagajne, v tem pogledu ni pretirano zgovoren.

Le o mrtvih vse dobro

Štajerski valovci so se ob svojem abrahamovanju pustili tako obilno posipavati s cukrom, kot da jim je že odbila zadnja ura. Ker pa so očitno še kar živahni, pomni, da so res dobri, ali pa si to le enako resno domišljajo.

OPTIKA *glešič*

GLEŠIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 Šentjur
tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

Zvonko POVALEJ s.p.

Loka pri Žusmu 25,
3223 Loka pri Žusmu

MONTAŽA:

• **JEKLENIH KRITIN**

Tuffile, Academi,
Romatile, Oberon,
Corona

• **OPEČNIH KRITIN**

KLEPARSTVO
POVALEJ

tel.: 03/ 78 10 356,

fax: 03/ 78 10 357

gsm: 041/ 675 643

kleparstvopovalej@siol.net

50 LET GARANCIJE!

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

Trl'nica Šentjur, Drofenikova 16, Tel./fax: (03) 749 09 50

otroško trikolo

6.550 sit

**PRODAJA
NA OBROKE!**

NOVO!
**KOLESA IZ
ROGOVEGA
ASORTIMANA
DAJEMO TUDI NA
PREIZKUŠNJO!**

kolesa

Vse dodatne informacije dobite v trgovini Elektro BUM.

Anton SELIČ s.p.

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

- izvedba elektroinstalacij in strelovodov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve
- izvedba električnih priključkov

Ul. II. Bataljona 16a, 3230 Šentjur
Tel.: 03 746 21 00, gsm: 041 611 603

Elektro BUM
Trgovina z elektro materialom

PRODAJA IN MONTAŽA GIPS PLOŠČ TER SEKUNDARNIH STROPOV AMF IN A

Šernčeva 10, CELJE, tel.: 03 42 84 602

Celje - skladišče

D-Per

18/2003

5000012587,5

COBISS 0

krac

d.o.o.
Šernčeva 10,
CELJE

GOSTINSTVO: GOSTILNA GABERJE

Kidričeva 9, CELJE, tel.: 03 42 84 950

FRIZERSKI IN KOZMETIČNI SALON NOVA VAS:

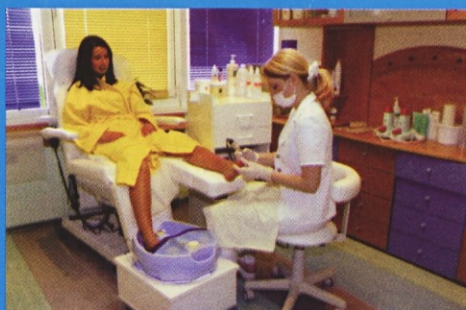
Grewenbroichova 9, CELJE, FRIZERSTVO tel.: 03 42 84 630, KOZMETIKA tel.: 03 42 84 632

FRIZERSTVO

modne pričeške, novi trendi, svečane in maturantske frizure, podaljševanje las...

Uporabljamo najkvalitetnejše blagovne znamke JOICO, GOLDWEL, TIGI

KOZMETIKA

nega telesa in obraza
/ DERMALOGICA /,
pedikura, shuševalni
in anticelulitni programi
s pomočjo modernih
aparatur;

naravna manikura
nohtov JESSICA,
francoska manikura,
gelni nohti CATHERINE,
odprti solarij UWE,
maseže, depilacije
in najnovejše
- možnost
maseže luskavice
z GARRA RUFA
ribicami

